

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 1. schůze Poslanecké sněmovny

1. Slib předsedajícího ustavující schůze Poslanecké sněmovny
2. Slib poslanců
3. Informace o ustavení volební komise Poslanecké sněmovny a o volbě jejích funkcionářů
4. Návrh na zřízení mandátového a imunitního výboru a stanovení počtu členů
5. Vyhlášení lhůt na podávání návrhů na členy mandátového a imunitního výboru a na kandidáty na předsedu, místopředsedy a ověřovatele Poslanecké sněmovny
6. Návrh na ustavení mandátového a imunitního výboru
7. Návrh na potvrzení předsedy mandátového a imunitního výboru
8. Informace mandátového a imunitního výboru o ověření platnosti volby poslanců
9. Návrh na volbu předsedy Poslanecké sněmovny
10. Návrh na stanovení počtu místopředsedů Poslanecké sněmovny
11. Návrh na volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny
12. Návrh na stanovení počtu ověřovatelů Poslanecké sněmovny
13. Návrh na nominaci ověřovatelů Poslanecké sněmovny
14. Návrh na zřízení výborů Poslanecké sněmovny
15. Návrh na stanovení počtu členů výborů Poslanecké sněmovny
16. Vyhlášení lhůty na podávání návrhů na členy výborů Poslanecké sněmovny
17. Návrh termínu 2. schůze Poslanecké sněmovny

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 1. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 8. a 10. listopadu 2021

Obsah:

Strana:

8. listopadu 2021

Schůzi zahájil předsedající Radek Vondráček

1. Slib předsedajícího ustavující schůze Poslanecké sněmovny

2. Slib poslanců
Řeč poslance Petra Fialy 9

3. Informace o ustavení volební komise Poslanecké sněmovny a o volbě jejích funkcionářů
Řeč poslance Martina Kolovratníka 15
Usnesení schváleno (č. 1).

4. Návrh na zřízení mandátového a imunitního výboru a stanovení počtu členů
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 16
Usnesení schváleno (č. 2).

5. Vyhlášení lhůt na podávání návrhů na členy mandátového a imunitního výboru a na kandidáty na předsedu, místopředsedy a ověřovatele Poslanecké sněmovny
Řeč poslance Martina Kolovratníka 17

10. listopadu 2021

Další část schůze řídil předsedající Radek Vondráček

6.	Návrh na ustavení mandátového a imunitního výboru	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	19
	Usnesení schváleno (č. 3).	
7.	Návrh na potvrzení předsedy mandátového a imunitního výboru	
	Usnesení schváleno (č. 4).	
	Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	21
8.	Informace mandátového a imunitního výboru o ověření platnosti volby poslanců	
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	22
	Usnesení schváleno (č. 5).	
9.	Návrh na volbu předsedy Poslanecké sněmovny	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	23
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	24
	Řeč místopředsedy vlády, ministra průmyslu a obchodu a ministra dopravy ČR Karla Havlíčka	25
	Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	26
	Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	28
	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	29
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	30
	Řeč poslance Mariana Jurečky	31
	Řeč poslankyně Jany Pastuchové	32
	Řeč poslance Roberta Králíčka	32
	Řeč poslance Marka Výborného	32
	Řeč poslance Roberta Králíčka	32
	Řeč poslance Jana Jakoba	33
	Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	33
	Řeč poslance Jana Jakoba	34
	Řeč poslance Milana Ferance	34
	Řeč poslance Miloslava Janulíka	35
	Řeč poslance Patrika Nachera	36
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	39
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	39
	Řeč poslance Patrika Nachera	41
	Řeč poslankyně Jany Pastuchové	41
	Řeč poslance Milana Ferance	44
	Řeč poslance Jana Jakoba	44

Řeč poslance Karla Raise	45
Řeč poslance Stanislava Berkovce	45
Řeč poslance Aleše Juchelky	46
Řeč poslance Marka Nováka	48
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	50
Řeč poslankyně Věry Adámkové	51
Řeč poslance Romana Kubička	51
Řeč poslance Martina Kolovratníka	52
Řeč poslance Pavla Žáčka	55
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	55
Řeč poslance Iva Vondráka	55
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	55
Řeč poslankyně Jany Černochové	56
Řeč poslance Patrika Nachera	56
Řeč poslance Iva Vondráka	57
Řeč poslankyně Lenky Dražilové	57
Řeč poslance Milana Ferance	58
Řeč poslankyně Jany Černochové	58
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	58
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	59
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	59
Řeč poslance Jana Jakoba	60
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	60
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	60
Řeč poslance Aleše Juchelky	60
Řeč poslance Patrika Nachera	61
Řeč poslance Martina Kolovratníka	61
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	62
Řeč poslance Jana Bartoška	63
Řeč poslance Ladislava Oklešťka	63
Řeč poslance Jana Volného	63
Řeč poslankyně Jany Černochové	65
Řeč poslance Víta Rakušana	65
Řeč poslance Marka Výborného	66
Řeč poslance Radka Kotena	66
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	67
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	67
Řeč poslance Jana Volného	68
Řeč poslance Martina Kolovratníka	68
Řeč poslance Marka Bendy	68
Řeč poslankyně Heleny Válkové	69
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	70
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	72

Usnesení schváleno (č. 6).

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	73
Řeč poslance Martina Kolovratníka	73

Usnesení schváleno (č. 7).

	Řeč předsedkyně PSP Markéty Pekarové Adamové	75
	Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová	76
10.	Návrh na stanovení počtu místopředsedů Poslanecké sněmovny	
	Usnesení schváleno (č. 8).	
11.	Návrh na volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	77
	Řeč poslance Radima Fialy	77
	Řeč poslance Radka Kotena	79
	Řeč poslance Jiřího Kobzy	80
	Řeč poslance Jana Hrnčíře	81
	Řeč poslance Jaroslava Foldyny	81
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	83
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	84
	Řeč poslance Michala Kučery	84
	Řeč poslance Patrika Nachera	85
	Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	86
	Řeč poslance Michala Kučery	88
	Řeč poslance Marka Ženíška	88
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	89
	Usnesení schváleno (č. 9).	
12.	Návrh na stanovení počtu ověřovatelů Poslanecké sněmovny	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	92
	Usnesení schváleno (č. 10).	
13.	Návrh na nominaci ověřovatelů Poslanecké sněmovny	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	93
	Usnesení schváleno (č. 11 a 12).	
14.	Návrh na zřízení výborů Poslanecké sněmovny	
	Usnesení schváleno (č. 13).	
15.	Návrh na stanovení počtu členů výborů Poslanecké sněmovny	

Řeč poslance Marka Výborného	95
Usnesení schváleno (č. 14).	
16. Vyhlášení lhůty na podávání návrhů na členy výborů Poslanecké sněmovny	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	95
Řeč poslance Marka Bandy	96
Řeč poslance Martina Kolovratníka	96
Řeč poslance Radima Holiše	97
17. Návrh termínu a pořadu 2. schůze Poslanecké sněmovny	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	97
Řeč poslance Jana Jakoba	98
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	99
Usnesení schváleno (č. 15).	
Závěrečná řeč předsedkyně PSP Markéty Pekarové Adamové	

**Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
8. listopadu 2021
Přítomno: poslanců**

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předsedající Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji mi, abych vás přivítal na ustavující schůzi Poslanecké sněmovny v jejím 9. volebním období, kterou tímto zahajuji, a všechny vás srdečně vítám.

Prosím, abychom všichni povstali. Naše jednání zahájíme státní hymnou České republiky. (Zazněla státní hymna České republiky.) Děkuji.

Prezident republiky svolal zasedání Poslanecké sněmovny v jejím 9. volebním období dnem 8. listopadu 2021. Tuto ustavující schůzi Poslanecké sněmovny jsem svolal v souladu s § 22 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak jsem vás právě všechny odhlásil a poprosím, abyste se přihlásili svými čerstvě novými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Jiří Carbol – zdravotní důvody, Josef Flek – bez udání důvodu, Pavla Golasowská – zdravotní důvody, Marie Jílková – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Robert Plaga – pracovní důvody, Miroslav Toman – pracovní důvody.

Pořad ustavující schůze je dán příslušnými ustanoveními našeho jednacího řádu a byl vám rozeslán dne 26. října tohoto roku. Já nyní – poprosím už o klid v sále, děkuji – otevírám bod číslo

1.

Slib předsedajícího ustavující schůze Poslanecké sněmovny

Já vás opět poprosím, abyste povstali. (Přítomní povstali. Předsedající povstal, přednáší ze svého místa text slibu.)

"Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí." (Předsedající usedl a stvrdil slib podpisem.) Děkuji.

Tím jsme ukončili bod číslo 1. Otevírám bod číslo

2.

Slib poslanců

Vlastní akt slibu bude probíhat takto: poslanec Petr Fiala jako nejstarší místopředseda Poslanecké sněmovny VIII. volebního období přednese ústavou předepsaný slib a jako první jej složí do mých rukou. Poté bude číst poslanec Petr Fiala vaše jména v abecedním pořadí

a vy ke mně budete postupně přistupovat. Slib vykonáte pronesením slova "slibuji" a podáním ruky. Svůj slib stvrdíte podpisem. Podpisové archy jsou umístěny na stolku zpravodajů.

Upozorňuji vás, že podle § 6 písmene a) našeho jednacího řádu odepřením slibu poslance nebo složením slibu s výhradou mandát poslance zaniká.

Poprosím poslance Petra Fialu, aby předstoupil k řečnickému pultu a ujal se slova. Vás ostatní poprosím, abyste povstali.

Poslanec Petr Fiala: "Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí." (Podáním ruky a podpisem svůj slib stvrzuje.)

Pan poslanec Ivan Adamec. (Slibuji.)

Paní poslankyně Věra Adámková. (Slibuji.)

Pan poslanec Andrej Babiš. (Slibuji.)

Paní poslankyně Andrea Babišová. (Slibuji.)

Pan poslanec Ondřej Babka. (Slibuji.)

Paní poslankyně Jana Bačíková. (Slibuji.)

Pan poslanec Vladimír Balaš. (Slibuji.)

Pan poslanec Ivan Bartoš. (Slibuji.)

Pan poslanec Jan Bartošek. (Slibuji.)

Pan poslanec Jaroslav Bašta. (Slibuji.)

Pan poslanec Jan Bauer. (Slibuji.)

Pan poslanec Martin Baxa. (Slibuji.)

Pan poslanec Petr Beitzl. (Slibuji.)

Pan poslanec Josef Bělíca. (Slibuji.)

Pan poslanec Pavel Bělobrádek. (Slibuji.)

Paní poslankyně Romana Bělohávková. (Slibuji.)

Pan poslanec Roman Bělor. (Slibuji.)

Pan poslanec Marek Benda. (Slibuji.)

Pan poslanec Petr Bendl. (Slibuji.)

Pan poslanec Ondřej Benešík. (Slibuji.)

Pan poslanec Jan Berki. (Slibuji.)

Paní poslankyně Jana Berkovcová. (Slibuji.)

Pan poslanec Stanislav Berkovec. (Slibuji.)

Pan poslanec Josef Bernad. (Slibuji.)

Pan poslanec Stanislav Blaha. (Slibuji.)

Pan poslanec Pavel Blažek. (Slibuji.)

Pan poslanec Richard Brabec. (Slibuji.)

Pan poslanec Milan Brázdil. (Slibuji.)
Pan poslanec Lubomír Brož. (Slibuji.)
Pan poslanec Jan Bureš. (Slibuji.)
Pan poslanec Jaroslav Bžoch. (Slibuji.)
Pan poslanec Jiří Carbol. Omluven.
Pan poslanec Josef Cogan. (Slibuji.)
Paní poslankyně Jana Černochová. (Slibuji.)
Pan poslanec Oldřich Černý. (Slibuji.)
Paní poslankyně Eva Decroix. (Slibuji.)
Paní poslankyně Klára Dostálová. (Slibuji.)
Paní poslankyně Lenka Dražilová. (Slibuji.)
Pan poslanec Tomáš Dubský. (Slibuji.)
Pan poslanec Aleš Dufek. (Slibuji.)
Pan poslanec Jaroslav Dvořák. (Slibuji.)
Pan poslanec Martin Exner. (Slibuji.)
Pan poslanec Jaroslav Faltýnek. (Slibuji.)
Pan poslanec Kamal Farhan. (Slibuji.)
Pan poslanec Jan Farský. (Slibuji.)
Pan poslanec Milan Feranec. (Slibuji.)
Pan poslanec Radim Fiala. (Slibuji.)
Paní poslankyně Eva Fialová. (Slibuji.)
Pan poslanec Petr Fifka. (Slibuji.)
Paní poslankyně Romana Fischerová. (Slibuji.)
Pan poslanec Josef Flek. Omluven.
Pan poslanec Jaroslav Foldyna. (Slibuji.)
Pan poslanec Stanislav Fridrich. (Slibuji.)
Pan poslanec Petr Gazdík. (Slibuji.)
Paní poslankyně Pavla Golasowská. (Omluvena.)
Pan poslanec Karel Haas. (Slibuji.)
Pan poslanec Jiří Hájek. (Slibuji.)
Pan poslanec Martin Hájek. (Slibuji.)
Paní poslankyně Jana Hanzlíková. (Slibuji.)
Pan poslanec Matěj Ondřej Havel. (Slibuji.)
Pan poslanec Karel Havlíček. (Slibuji.)
Pan poslanec Jiří Havránek. (Slibuji.)
Pan poslanec Tomáš Helebrant. (Slibuji.)

Pan poslanec Šimon Heller. (Slibuji.)
Pan poslanec Igor Hendrych. (Slibuji.)
Pan poslanec Jan Hofmann. (Slibuji.)
Pan poslanec Radim Holiš. (Slibuji.)
Pan poslanec Jiří Horák. (Slibuji.) (Poslanec Horák z KDU-ČSL za Jihomoravský kraj složil slib ve vlčnovském kroji.)
Pan poslanec Jan Hrnčíř. (Slibuji.)
Pan poslanec Ivan Jáč. (Slibuji.)
Pan poslanec Jan Jakob. (Slibuji.)
Pan poslanec Jakub Janda. (Slibuji.)
Pan poslanec Miloslav Janulík. (Slibuji.)
Paní poslankyně Marie Jílková je omluvena.
Pan poslanec Aleš Juchelka. (Slibuji.)
Pan poslanec Marian Jurečka. (Slibuji.)
Pan poslanec Vít Kaňkovský. (Slibuji.)
Pan poslanec David Kasal. (Slibuji.)
Pan poslanec Pavel Kašník. (Slibuji.)
Pan poslanec Zdeněk Kettner. (Slibuji.)
Pan poslanec Pavel Klíma. (Slibuji.)
Paní poslankyně Lenka Knechtová. (Slibuji.)
Pan poslanec Jiří Kobza. (Slibuji.)
Paní poslankyně Klára Kocmanová. (Slibuji.)
Pan poslanec Michael Kohajda. (Slibuji.)
Pan poslanec Tomáš Kohoutek. (Slibuji.)
Pan poslanec Ondřej Kolář. (Slibuji.)
Pan poslanec Martin Kolovratník. (Slibuji.)
Pan poslanec Radek Koten. (Slibuji.)
Pan poslanec Josef Kott. (Slibuji.)
Paní poslankyně Věra Kovářová. (Slibuji.)
Pan poslanec Václav Král. (Slibuji.)
Pan poslanec Robert Králíček. (Slibuji.)
Pan poslanec Karel Krejza. (Slibuji.)
Paní poslankyně Jana Krutáková. (Slibuji.)
Pan poslanec Roman Kubíček. (Slibuji.)
Pan poslanec Jan Kubík. (Slibuji.)
Pan poslanec Michal Kučera. (Slibuji.)

Pan poslanec Jan Kuchař. (Slibuji.)
Pan poslanec Martin Kukla. (Slibuji.)
Pan poslanec Martin Kupka. (Slibuji.)
Pan poslanec Jan Lacina. (Slibuji.)
Pan poslanec Hubert Lang. (Slibuji.)
Paní poslankyně Helena Langšádlová. (Slibuji.)
Paní poslankyně Vladimíra Lesenská. (Slibuji.)
Pan poslanec Petr Letocha. (Slibuji.)
Paní poslankyně Martina Lisová. (Slibuji.)
Pan poslanec Petr Liška. (Slibuji.)
Pan poslanec Ondřej Lochman. (Slibuji.)
Paní poslankyně Ivana Mádlová. (Slibuji.)
Pan poslanec Martin Major. (Slibuji.)
Paní poslankyně Taťána Malá. (Slibuji.)
Paní poslankyně Karla Maříková. (Slibuji.)
Pan poslanec Jiří Mašek. (Slibuji.)
Pan poslanec Lubomír Metnar. (Slibuji.)
Pan poslanec Jakub Michálek. (Slibuji.)
Paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. (Slibuji.)
Pan poslanec Tomáš Müller. (Slibuji.)
Pan poslanec Vojtěch Munzar. (Slibuji.)
Pan poslanec Patrik Nacher. (Slibuji.)
Paní poslankyně Hana Naiclerová. (Slibuji.)
Pan poslanec Jiří Navrátil. (Slibuji.)
Paní poslankyně Zdenka Němečková Crkvenjaš. (Slibuji.)
Pan poslanec Marek Novák. (Slibuji.)
Paní poslankyně Nina Nováková. (Slibuji.)
Pan poslanec Miloš Nový. (Slibuji.)
Paní poslankyně Monika Oborná. (Slibuji.)
Pan poslanec Hayato Okamura. (Slibuji.)
Pan poslanec Tomio Okamura. (Slibuji.)
Pan poslanec Ladislav Okleštěk. (Slibuji.)
Paní poslankyně Eliška Olšáková. (Slibuji.)
Paní poslankyně Michaela Opltová. (Slibuji.)
Paní poslankyně Renata Oulehlová. (Slibuji.)
Paní poslankyně Zuzana Ožanová. (Slibuji.)

Paní poslankyně Jana Pastuchová. (Slibuji.)
Paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. (Slibuji.)
Paní poslankyně Berenika Peštová. (Slibuji.)
Pan poslanec František Petrtýl. (Slibuji.)
Pan poslanec Tom Philipp. (Slibuji.)
Paní poslankyně Pavla Pivoňka Vaňková. (Slibuji.)
Paní poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová. (Slibuji.)
Paní poslankyně Marie Pošarová. (Slibuji.)
Paní poslankyně Lucie Potůčková. (Slibuji.)
Pan poslanec David Pražák. (Slibuji.)
Paní poslankyně Petra Quittová. (Slibuji.)
Pan poslanec Karel Rais. (Slibuji.)
Pan poslanec Vít Rakušan. (Slibuji.)
Pan poslanec Michael Rataj. (Slibuji.)
Pan poslanec Michal Ratiborský. (Slibuji.)
Pan poslanec Jan Richter. (Slibuji.)
Paní poslankyně Olga Richterová. (Slibuji.)
Pan poslanec Radek Rozvoral. (Slibuji.)
Pan poslanec Pavel Růžička. (Slibuji.)
Pan poslanec Drahoslav Ryba. (Slibuji.)
Pan poslanec Petr Sadovský. (Slibuji.)
Pan poslanec Rudolf Salvetr. (Slibuji.)
Paní poslankyně Alena Schillerová. (Slibuji.)
Pan poslanec Jan Síla. (Slibuji.)
Pan poslanec Jan Skopeček. (Slibuji.)
Pan poslanec Karel Sládeček. (Slibuji.)
Pan poslanec Jiří Slavík. (Slibuji.)
Pan poslanec Karel Smetana. (Slibuji.)
Pan poslanec Pavel Staněk. (Slibuji.)
Pan poslanec Zbyněk Stanjura. (Slibuji.)
Pan poslanec Jiří Strýček. (Slibuji.)
Pan poslanec Robert Stržínek. (Slibuji.)
Pan poslanec Bohuslav Svoboda. (Slibuji.)
Pan poslanec Pavel Svoboda. (Slibuji.)
Paní poslankyně Lucie Šafránková. (Slibuji.)
Paní poslankyně Michaela Šebelová. (Slibuji.)

Pan poslanec David Šimek. (Slibuji.)
Pan poslanec Julius Špičák. (Slibuji.)
Paní poslankyně Iveta Štefanová. (Slibuji.)
Pan poslanec David Štolpa. (Slibuji.)
Pan poslanec Róbert Teleky. (Slibuji.)
Pan poslanec Antonín Tesařík. (Slibuji.)
Pan poslanec Karel Tureček. (Slibuji.)
Pan poslanec Libor Turek. (Slibuji.)
Paní poslankyně Barbora Urbanová. (Slibuji.)
Pan poslanec Vlastimil Válek. (Slibuji.)
Paní poslankyně Helena Válková. (Slibuji.)
Pan poslanec Radovan Vích. (Slibuji.)
Pan poslanec Lukáš Vlček. (Slibuji.)
Paní poslankyně Milada Voborská. (Slibuji.)
Pan poslanec Viktor Vojtko. (Slibuji.)
Pan poslanec Jan Volný. (Slibuji.)
Pan poslanec Vít Vomáčka. (Slibuji.)
Pan poslanec Ivo Vondrák. (Slibuji.)
Pan poslanec Petr Vrána. (Slibuji.)
Pan poslanec Marek Výborný. (Slibuji.)
Pan poslanec Lubomír Wenzl. (Slibuji.)
Pan poslanec Milan Wenzl. (Slibuji.)
Paní poslankyně Renáta Zajíčková. (Slibuji.)
Pan poslanec Miroslav Zborovský. (Slibuji.)
Pan poslanec Vladimír Zlínský. (Slibuji.)
Pan poslanec Michal Zuna. (Slibuji.)
Pan poslanec Pavel Žáček. (Slibuji.)
Pan poslanec Marek Ženíšek. (Slibuji.)

Předsedající Radek Vondráček: Všem vám děkuji. Prosím, posad'te se. Pro jistotu se táži, zda všichni přítomní složili slib, že jsme na nikoho nezapomněli? Pokud se nikdo nehlásí, mohu konstatovat, že poslanecký slib bez výhrad složili všichni přítomní poslanci. Končím tento bod.

Otevírám bod

3.

Informace o ustavení volební komise Poslanecké sněmovny a o volbě jejích funkcionářů

Seznam členů volební komise vám byl rozdáán na lavice. Poprosím zvoleného předsedu volební komise, pana poslance Martina Kolovratníka, aby nám představil její členy. Prosim je, aby při přečtení svého jména povstali, poté nás předseda volební komise bude informovat o výsledku prvního jednání komise. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážená veřejnosti, dobré odpoledne. Chci vás teď pozdravit jako předseda volební komise a poděkovat za důvěru, kterou jsem od vás nebo od vašich kolegů minulý týden dostal, za to, že vás mohu provést volebními body na ustavující schůzi Poslanecké sněmovny.

Chci vás na úvod informovat o tom, že jsme v souladu s bodem 2 a 3 čl. 1 volebního řádu Poslanecké sněmovny konali v minulém týdnu, a v souladu s těmito body se sešla 2. listopadu 2021 skupina poslanců delegovaná jednotlivými kluby pro ustavení volební komise na základě parity. Tato skupina ustavila pod vedením poslance Jaroslava Faltýnka z návrhů jednotlivých poslaneckých klubů volební komisi podle zásady už poměrného zastoupení, a to v počtu 16 členů.

Jak avizoval pan předsedající, já vás nyní seznámím s členy volební komise a poprosím každého jmenovaného, aby povstal a představil se, abyste viděli, jaká volební komise vás bude provázet po celé volební období volbami konanými v Poslanecké sněmovně. Členy volební komise budu představovat podle abecedy: Ondřej Babka za hnutí ANO, Jan Berki za STAN, Stanislav Berkovec na ANO. Teď tři kolegové za ODS: Eva Decroix, Karel Haas, Petr Fifka – omlouvám se, teď jsem kolegy přeskočil abecedně, ale představil jsem je všechny tři. Další v pořadí: Matěj Ondřej Havel za TOP 09, Klára Kocmanová za Piráty, já jsem Martin Kolovratník. Dále: Jana Krutáková za hnutí STAN, Vladimíra Lesenská za SPD, Patrik Nacher za hnutí ANO, Jiří Navrátil za KDU-ČSL, Petr Sadovský – ANO, David Šimek – KDU-ČSL, Helena Válková za hnutí ANO. Děkuji.

Tato ustavená volební komise zasedla druhý den na své první schůzi 3. listopadu. Na této schůzi zvolila předsedou volební komise Martina Kolovratníka za hnutí ANO, tedy mě, a místopředsedou volební komise pana poslance Karla Haase za ODS.

Dále jsme na volební komisi zvolili také ověřovatele, a to poslankyně a poslance Jana Berkiho, Stanislava Berkovce, Petra Fifku, Matěje Ondřeje Havla, Kláru Kocmanovou, Vladimíru Lesenskou a Jiřího Navrátila. Postupovali jsme podle zvyklostí předchozích volebních období tak, aby každý politický klub, poslanecký klub, měl mezi ověřovateli volební komise jednoho zástupce.

Mnou zmíněná skupina poslanců pověřená pro ustavení volební komise předtím 2. listopadu jednomyslně schválila návrh, aby Poslanecká sněmovna vzala na vědomí ustavení volební komise Sněmovny, a to pro všechny volby konané Poslaneckou sněmovnou a pro nominace vyžadující souhlas Poslanecké sněmovny pro celé 9. volební období. Je to v souladu s § 47 odst. 2 jednacího řádu a dále čl. 1 bod 7 volebního řádu.

A nyní na závěr svého vystoupení bych rád požádal vás, Poslaneckou sněmovnu, abyste přijali usnesení, v němž berete na vědomí ustavení volební komise Poslanecké sněmovny, jak jsem řekl, pro všechny volby konané Poslaneckou sněmovnou a pro nominace vyžadující souhlas Poslanecké sněmovny v 9. volebním období v tomto složení. Je to v souladu s usnesením skupiny poslanců ze dne 2. listopadu a pro stenozáznam ještě jednou to usnesení rychle přečtu:

"I. Skupina poslanců pro ustavení volební komise stanovila počet členů volební komise na 16 a

II. ustavila volební komisi v tomto složení: Ondřej Babka, Jan Berki, Stanislav Berkovec, Eva Decroix, Petr Fifka, Karel Haas, Matěj Ondřej Havel, Klára Kocmanová, Martin Kolovratník, Jana Krutáková, Vladimíra Lesenská, Patrik Nacher, Jiří Navrátil, Petr Sadovský, David Šimek a Helena Válková."

To je ode mě vše, pane předsedající. Prosím o hlasování.

Předsedající Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dříve než otevřu rozpravu, chtěl bych vás upozornit, že podle § 116 odst. 2 jednacího řádu bere Sněmovna ustavení volební komise na vědomí a v rozpravě nelze navrhnout jiné členy.

Nyní tedy zahajuji rozpravu. Chci se zeptat, zda někdo má zájem o vystoupení v tomto bodě v rozpravě? Nikoho v sále nevidím, rozpravu končím.

Přistoupíme tedy k prvnímu hlasování na této schůzi Sněmovny. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí ustavení volební komise Poslanecké sněmovny pro volby konané Poslaneckou sněmovnou a pro nominace vyžadující souhlas Poslanecké sněmovny v 9. období v tomto složení..." a následuje seznam jmen tak, jak jej přečetl pan předseda volební komise.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro takto předložený návrh? Necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno je nás 194, pro 190, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen. Děkuji, končím tento bod.

Otevírám další, čtvrtý bod, kterým je

4.

Návrh na zřízení mandátového a imunitního výboru a stanovení počtu členů

Poslanecká sněmovna v souladu se svým jednacím řádem jako první zřizuje mandátový a imunitní výbor, který má mimo jiné za povinnost přezkoumat, zda jednotliví poslanci byli platně zvoleni. Podle § 115 odst. 2 našeho jednacího řádu se výbory Poslanecké sněmovny ustavují podle zásady poměrného zastoupení.

Z jednání poslaneckých klubů nevzešel konkrétní návrh, aby mandátový a imunitní výbor měl určitý počet členů, proto poprosím někoho v rozpravě, aby tento návrh následně přednesl, a budeme o něm hlasovat.

Já tedy zahajuji rozpravu a jako první se přihlásil pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. My jsme se dohodli s ostatními předsedy poslaneckých klubů, že počet členů mandátového a imunitního výboru Poslanecká sněmovna stanoví na 16. Vznáším tedy tento návrh.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení v rozpravě, případně přednést protinávrh? Nikoho nevidím, rozpravu tedy končím.

A budeme hlasovat o následujícím návrhu usnesení: "Poslanecká sněmovna zřizuje mandátový a imunitní výbor a stanoví počet jeho členů na 16."

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno je nás v tuto chvíli 195, pro 194, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen. Končím tento bod.

Otevírám bod číslo

5.

Vyhlášení lhůt na podávání návrhů na členy mandátového a imunitního výboru a na kandidáty na předsedu, místopředsedy a ověřovatele Poslanecké sněmovny

Znovu poprosím, aby se slova ujal předseda volební komise, pan poslanec Martin Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo ještě jednou. Dobré odpoledne jménem volební komise. Jak jsem vás informoval, volební komise poprvé zasedla minulý týden ve středu 3. listopadu a v souladu s jednacím a volebním řádem přijala k této věci, kterou nyní projednáváme, své usnesení číslo 5. V tomto usnesení volební komise stanovila lhůty pro podávání návrhů na členy mandátového a imunitního výboru a dále také na kandidáty na předsedu Poslanecké sněmovny, na kandidáty na místopředsedy Poslanecké sněmovny a ještě na kandidáty na ověřovatele Poslanecké sněmovny.

Podle tohoto usnesení číslo 5 ze dne 3. listopadu 2021 tedy nyní žádám poslanecké kluby o doručení jejich písemných návrhů. Ještě jednou zopakuji – za první na členy mandátového a imunitního výboru, za druhé na kandidáty na předsedu Poslanecké sněmovny, za třetí na kandidáty na místopředsedy Poslanecké sněmovny a ještě kandidáty na ověřovatele Sněmovny, a to do sekretariátu volební komise, dnes do 8. listopadu do 17 hodin. Lhůta je do dnešní 17. hodiny. Je to zde v této budově, ve druhém patře, v místnosti číslo A209.

Dále vás chci informovat o dalším postupu. Neprodleně po uplynutí této lhůty se volební komise sejde, bude to dnes v 18 hodin, kdy projedná doručené nominace, jestli jsou v souladu s ustanovením jednacího řádu, konkrétně čl. 5 bod 3 a čl. 3 bod 2 volebního řádu tak, aby mohla Poslanecká sněmovna ustanovit mandátový a imunitní výbor, následně provést volbu předsedy, místopředsedů a také schválit nominaci ověřovatelů Poslanecké sněmovny.

Protože mezi podáním nominací a samotnou volbou je lhůta 24 hodin, bude pokračovat – a o tom bude za malou chvíli podána informace – schůze Sněmovny až v dalších dnech.

Ještě jednou tedy chci požádat poslanecké kluby, aby všechny zmíněné nominace podaly dnes do 17 hodin, poté zasedne v 18 hodin volební komise, poté poběží ona čtyřiařicetihodinová lhůta.

A poslední informace ode mě. Chci vám oznámit také to, že volební komise jako součást svého usnesení číslo 5 pověřila tajemníka komise pana Michala Marčíka, aby od poslaneckých klubů jménem volební komise přijímal všechny nominace a následně předsedy poslaneckých klubů o všech doručených nominacích informoval. Volební komise současně souhlasila s tím, že tajemník může být přítomen ve volební místnosti v době konání tajných voleb a při zpracování výsledků těchto voleb.

To je ode mě vše. Děkuji za pozornost.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji vám, pane předsedo. Ptám se, má někdo k vystoupení předsedy volební komise nějaký dotaz? Nikoho nevidím, tedy končím projednávání tohoto bodu.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, protože do uplynutí zákonných lhůt nemůžeme projednávat další body, přeruším nyní jednání ustavující schůze a sejdeme se znovu 10. listopadu, ve středu, po předběžné dohodě a na základě určitých zvyklostí v 10 hodin. Tím je vytvořen prostor pro jednání poslaneckých klubů a volební komise.

Přerušuji ustavující schůzi do 10. listopadu do 10.00, kdy začneme projednávat návrh volební komise na ustavení mandátového a imunitního výboru. Děkuji vám za pozornost.

(Jednání skončilo v 15.01 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
10. listopadu 2021
Přítomno: poslanců**

(Jednání zahájeno v 10.00 hodin.)

Předsedající Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji přerušené jednání ustavující schůze Poslanecké sněmovny v 9. volebním období, všechny vás tu vítám. Poprosím, abyste už zaujali svá místa, poprosím o klid v sále.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak vás v tuto chvíli odhlašuji. Poprosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo z vás hlasuje s kartou náhradní.

O omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Jiří Carbol – zdravotní důvody, Josef Flek – zdravotní důvody, Pavla Golasowská – zdravotní důvody, Marie Jílková – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Marie Benešová – pracovní důvody, Jakub Kulhánek – pracovní důvody, Miroslav Toman – pracovní důvody, Lubomír Zaorálek – pracovní důvody.

Budeme pokračovat. Přistoupíme k dalšímu bodu a tím je bod číslo

6.

Návrh na ustavení mandátového a imunitního výboru

K tomuto bodu jste obdrželi usnesení volební komise číslo 6 ze dne 8. listopadu 2021. Poprosím předsedu volební komise Martina Kolovratníka o úvodní slovo k předloženému usnesení a současně prosím, aby nám představil jednotlivé kandidáty, kteří při čtení svého jména povstanou. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Já za slovo děkuji. Přeji vám, kolegyně, kolegové, v druhém jednacím dnu ustavující schůze dobré dopoledne. Tak jak jsme se dohodli, teď v deset hodin začneme dalším logickým krokem v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny, a to je ustavení mandátového a imunitního výboru, který tedy poté, pokud rozhodneme a budeme souhlasit s jeho ustavením, se sejde a posoudí platnost našich mandátů, tak aby Sněmovna pak mohla činit další, mohu říci ústavodárné kroky, tedy volby svého vedení, předsedy, místopředsedů výborů, komisí a tak dále.

V této souvislosti vás chci informovat, že volební komise zasedla na své druhé schůzi především, v pondělí 8. listopadu v 18 hodin. Mimo další body jsme konkrétně k tomuto projednali návrhy poslaneckých klubů na členy mandátového a imunitního výboru Poslanecké sněmovny. Přijali jsme na komisi usnesení číslo 6, které máte před sebou a o němž budeme jako Sněmovna hlasovat.

Dále konstatuji, že mandátový a imunitní výbor se ustavuje stejným způsobem – podle zásady poměrného zastoupení – jako jakýkoliv jiný výbor Poslanecké sněmovny, a plus ještě dávám informaci, že my jako plénum Poslanecké sněmovny jsme svým usnesením číslo 2 v pondělí 8. listopadu rozhodli, že mandátový a imunitní výbor bude ustaven v počtu 16 členů.

Nyní budeme postupovat stejně jako v pondělí, když jsem představoval členy volební komise. Takže já vás nejdříve s jednotlivými členy mandátového a imunitního výboru – nebo s těmi navrženými – seznámím v abecedním pořadí a poprosím v rychlosti, aby vždycky každý ze členů, každý člen nebo členka, povstal a představil se vám.

V abecedním pořadí tedy: Marek Benda navržen koalici SPOLU – hlásí se do služby ve frontě, v řadě, Josef Cogan za Piráty a Starostové, pan poslanec Aleš Dufek, navržen koalici SPOLU, Milan Feranec za hnutí ANO, Romana Fischerová za hnutí ANO, Pavel Kašník, navržen SPOLU, pan poslanec Michael Kohajda, také za SPOLU, dále paní poslankyně Taťána Malá, navržená hnutím ANO, Ladislav Okleštěk, hnutí ANO, Eliška Olšáková za Piráty a Starosty, František Petrtýl za hnutí ANO, Lucie Potůčková, navržena za Piráty a Starostové, Radek Rozvorál za SPD, Pavel Staněk za koalici SPOLU, Pavel Svoboda také navržen SPOLU – dobrý den – a paní poslankyně Helena Válková, navržena za hnutí ANO.

Tolik základní informace. A nyní vás požádám, prostřednictvím pana předsedajícího, celou Poslaneckou sněmovnu, abychom přijali usnesení, kde Poslanecká sněmovna souhlasí s ustavením mandátového a imunitního výboru ve složení podle návrhu usnesení, které vám bylo rozdáno na lavice. Je to tedy usnesení volební komise číslo 6 ze dne 8. listopadu.

Předsedající Radek Vondráček: Já vám děkuji. Je to bod jako každý jiný, takže otevírám rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Pan předseda volební komise jestli se chce ještě vyjádřit, ale on už nám přednesl i usnesení. Můžeme tedy přistoupit k hlasování. Paní poslankyně Decroix hlasuje s náhradní kartou číslo 11.

Kdo souhlasí s ustavením mandátového a imunitního výboru Poslanecké sněmovny dle předloženého usnesení?

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, přihlášeno 189, pro 189, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme mandátový a imunitní výbor ustavili, končím projednávání tohoto bodu.

Aby se mandátový a imunitní výbor mohl sejít na své ustavující schůzi, pověřuji řízením tohoto výboru poslankyni Helenu Válkovou, a to až do doby, než bude zvolený předseda výboru potvrzen Sněmovnou. Upozorňuji, že výbor zvolí svého předsedu na ustavující schůzi. Dále připomínám, že mandátový a imunitní výbor zkoumá, zda jednotliví poslanci byli platně zvoleni, a svá zjištění předkládá Poslanecké sněmovně.

V této souvislosti upozorňuji na rozdíl mezi volbou předsedy výboru výborem a Poslaneckou sněmovnou. V případě nastávající volby předsedy mandátového a imunitního výboru organizaci volby zajišťuje tento výbor. Znamená to, že návrhy kandidátů se nepředkládají volební komisi Sněmovny, nýbrž přímo na ustavující schůzi tohoto výboru.

Podle mých informací je zapotřebí minimálně devadesáti minut na prostor pro ustavující schůzi a existuje zde nějaká všeobecná shoda, aby mohl mandátový a imunitní výbor provést veškeré potřebné úkony, že bychom přerušili až do jedné hodiny. Můžete mi to všichni potvrdit?

Takže my bychom to spojili i s přestávkou na oběd, nebude už potom další přestávka. Já nyní přerušuji schůzi a sejdeme se ve 13.00. Děkuji.

A současně svolávám ustavující schůzi mandátového a imunitního výboru do deseti minut od přerušování schůze, zasedací místnost číslo J114, v budově Sněmovní 1, tam, kde je teď už předpokládané místo mandátového a imunitního výboru.

(Jednání přerušeno v 10.08 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 13.00 hodin.)

Předsedající Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 13.00, budeme pokračovat v přerušném jednání. Než otevřu bod číslo 7, mám tady jedno organizační sdělení. Víím, že několik kolegů upozorňovalo na skutečnost, že k bodu 17 byla rozdána pouze jedna verze návrhu usnesení, jedna byla pouze v ženském rodě. Nyní máte k dispozici obě verze před sebou. Tento návrh se rozdává tak, aby byl stanoven limit, a jednalo se pouze řekl bych o časové zdržení toho, abyste obdrželi obě verze usnesení. Organizační odbor se za toto nedopatření nebo spíš nedorozumění omlouvá.

Ještě tady mám dodatečně omluvu. Omlouvá se pan ministr Robert Plaga dnes z jednacího dne z pracovních důvodů.

Já vás všechny poprosím, abyste zaujali svá místa. Poprosím o klid. Zahajuji přerušené jednání a budeme pokračovat bodem, který se nazývá

7.

Návrh na potvrzení předsedy mandátového a imunitního výboru

Podle § 50 odst. 1 písm. s) jednacího řádu potvrzuje předsedy výboru v jejich funkci po zvolení výborem Sněmovna. Oznamuji vám, že mandátový a imunitní výbor zvolil svou předsedkyní poslankyni Helenu Válkovou. Blahopřeji.

Otevírám rozpravu a ptám se, zda se někdo k tomuto chce vyjádřit.

Ještě jednou poprosím, abyste už zaujali svá místa. Děkuji.

Jestliže se nikdo nehlásí, končím rozpravu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna potvrzuje poslankyni Helenu Válkovou ve funkci předsedkyně mandátového a imunitního výboru."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno 187, pro 181, proti nikdo.

Pan ministr Metnar a poslanec chce jenom technicky k hlasování. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Pane předsedo, děkuji. Já jenom technická. Hlasoval jsem pro, ale nepodařilo se mi přihlásit. Tak to jenom na upřesnění.

Předsedající Radek Vondráček: Nezpochybnujete hlasování? (Ne.) Děkuji, to máme vyřešené.

Já tedy ještě jednou po potvrzení plénem blahopřeji paní poslankyni a předsedkyni Heleně Válkové ke zvolení do funkce předsedkyně mandátového a imunitního výboru a končím projednání tohoto bodu. Otevírám bod číslo

8.

Informace mandátového a imunitního výboru o ověření platnosti volby poslanců

Poprosím, aby se slova ujala nová předsedkyně mandátového a imunitního výboru, paní poslankyně Helena Válková.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové. Já toho zneužiji jednou větou, že vám moc děkuji za vyjádřenou důvěru a slibuji vám tady u toho řečnického pultíku, že se budu řídit vždy výhradně právními předpisy a slušným chováním, které by nás poslance a poslankyně mělo reprezentovat při výkonu naší funkce.

Nyní mi dovolu, abych vás seznámila s tím, na co všichni čekáte, protože to je takový pomyslný mezník mezi tím, co bylo předtím. To znamená, vyhráli jsme volby, jsme poslanci, získali jsme mandát, ten jsme aktivovali složením slibu, převzali jsme většina z nás osvědčení, podepsali jsme čestná prohlášení, že nejsme v žádném střetu, a teď je poslední krůček. Mandátový a imunitní výbor zasedl a ověřil, zda platnost mandátů je či není v pořádku.

Já vám teď přečtu návrh usnesení mandátového a imunitního výboru z naší první ustavující schůze 10. listopadu k ověření platnosti voleb a k osvědčením o nabytí mandátu poslance:

"Mandátový a imunitní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení poslankyně Heleny Válkové, po ověření platnosti volby poslanců zvolených ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky uskutečněných ve dnech 8. a 9. října 2021, podle příslušných ustanovení, tedy konkrétně 45 odst. 1 písm. a) zákona, číslo 9095, o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, a po rozpravě

I. konstatuje, že všichni poslanci Poslanecké sněmovny byli platně zvoleni a 196 z nich již obdrželo osvědčení o nabytí mandátu poslance;

II. pověřuje poslankyni Helenu Válkovou, aby z titulu pověření řízením v té době ještě ustavující schůze mandátového a imunitního výboru seznámila s tímto zjištěním předsedu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky."

Toto je tedy usnesení mandátového a imunitního výboru. K tomu bych jenom doplnila opět jednu větu. Jsme v době pandemické katastrofy, situace – to si dosadte sami – a je zřejmé, že ne všichni z nás mají možnost si převzít ta osvědčení. Oproti tomu, co jsme zažili v minulosti, kdy všech 200 poslanců se vždycky dostavilo, tak tady máme těch 196. Ty, které jsme tady neviděli při složení slibu, ani ještě nemohli obdržet osvědčení o nabytí mandátu poslance, my si moc přejeme samozřejmě, určitě nejenom mandátový a imunitní výbor, aby přišli co nejdříve a stali se našimi kolegyněmi a kolegy s aktivním mandátem.

To je všechno, pane předsedající. Jsem k dispozici pro případné dotazy.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji vám, paní předsedkyně. Zahajuji rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem vystoupit k tomuto bodu?

S náhradní kartou číslo 23 hlasuje pan poslanec Síla.

Jestliže se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Navrhuji, abychom informaci mandátového a imunitního výboru o ověření platnosti volby poslanců vzali na vědomí. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí informaci mandátového a imunitního výboru o ověření platnosti volby poslanců."

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno 194 poslanců, pro 191, proti nikdo. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Děkuji a končím projednání tohoto bodu. Otevírám bod číslo

9.

Návrh na volbu předsedy Poslanecké sněmovny

K tomuto bodu jste obdrželi usnesení volební komise číslo 7 ze dne 8. listopadu 2021 a zároveň vám bylo dodatečně rozdáno usnesení volební komise číslo 11 ze dne 10. listopadu tohoto roku. Poprosím předsedu volební komise, pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s dalším postupem při konání volby. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo, pane předsedající. Přeji vám, kolegyně a kolegové, dobré odpoledne a v souladu s jednacím řádem otevírám bod Návrh na volbu předsedy Poslanecké sněmovny.

Dovolím si v úvodním slově nejdřív zrekapitulovat kroky, které komise učinila v tomto týdnu, tedy od pondělka. Veškeré informace jsme předali jak kolegům, členům volební komise, tak vám, předsedům poslaneckých klubů, tak vašim tajemníkům. Přesto cítím jako zásadní, aby krátké shrnutí ode mne jako předsedy volební komise zaznělo. My jsme tedy nejprve v pondělí 8. listopadu 2021 na své druhé schůzi projednali návrh na volbu předsedy, projednali jsme návrhy, které byly předtím předloženy ve lhůtě do 17 hodin, a přijali jsme usnesení číslo 7. V pondělí byli nominovanými kandidáty na předsedu Sněmovny pan Karel Havlíček, kterého navrhl poslanecký klub hnutí ANO, a paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová, kterou navrhla koalice SPOLU. Je to usnesení číslo 7 volební komise ze dne 8. listopadu 2021. Pro stenozáznam ho v rychlosti přečtu:

"Volební komise pověřuje předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby seznámil Sněmovnu

I. s návrhy kandidátů na předsedu Poslanecké sněmovny (Karel Havlíček za hnutí ANO, Markéta Pekarová Adamová za koalici SPOLU);

II. se stanoviskem legislativního odboru Poslanecké sněmovny čl. 32 Ústavy České republiky v souvislosti s nominací, respektive volbou člena vlády."

Jak jsem teď řekl v usnesení, my jsme tady už v pondělí debatovali problém možného ne střetu zájmů, ale možné neslučitelnosti funkcí, potenciální kolize nominace s čl. 32 ústavy. Víte, že volební komise se tomu věnovala opravdu pečlivě, dlouho. Chci poděkovat kolegům, většina jich je tam nových, že ta debata nebyla politická, byla opravdu věcná, právní. V pondělí večer si tedy volební komise vyžádala stanovisko legislativního odboru Poslanecké sněmovny, jaké jsou ve vztahu k té volbě možnosti. My jsme to stanovisko obdrželi včera odpoledne, volební komise ho obratem předala opět všem svým členům a hlavně všem poslaneckým klubům. Měli byste ho tedy mít k dispozici a já ho v tuto chvíli nebudu číst celé, ale ocituji z něj to, co je asi pro další kroky jak volební komise, tak našeho jednání důležité, a to je závěr stanoviska, kde legislativní odbor uvádí, že "předpokladem pro to, aby poslanec, člen vlády, mohl být volen do funkce předsedy Sněmovny, je předchozí zánik členství ve vládě. Toto by mělo být prokázáno nejpozději v okamžiku, kdy Poslanecká sněmovna přistoupí k volbě předsedy sněmovny. Nestane-li se tak, nelze poslance do funkce volit, tj. jeho kandidatura by neměla být připuštěna." Toto je citace, kterou bez jakéhokoliv komentáře nebo hodnocení pouze uvádím tak, jak byla zapsána ve stanovisku legislativního odboru.

Následně po obdržení tohoto materiálu se volební komise dnes, v té pauze, kdy zasedal mandátový a imunitní výbor, sešla podruhé a věnovali jsme se tomu postupu. Debata, když ji stručně a korektně shrnu, byla i o tom, jaký je vlastně mandát volební komise, jestli je to orgán, který pouze tak, jak je to ve volebním řádu v čl. 1 odst. 1, v uvozovkách připravuje, shromažďuje podklady pro plénum, a neměla by o té věci rozhodovat, anebo jestli i komise už by měla říci... nepřipustit tu volbu a podobně, jestli by měla být tím v uvozovkách arbitrem.

Nakonec jsme se dohodli na usnesení – a teď opět nechci hodnotit, jestli je, nebo není nějak kompromisní, myslím si za sebe, že je vyvážené. Jako předseda volební komise chci ocenit, že nebylo hlasováno nijak silově, nějakým rozdílem jednoho, dvou hlasů, ale že na něm v té komisi byla většinová shoda. Je to tedy usnesení z dnešního dne, z 10. listopadu 2021, ke stanovisku legislativního odboru. A já vás s ním opět seznámím:

"Volební komise s ohledem na písemné stanovisko legislativního odboru ze dne 9. listopadu 2021, které je přílohou,

I. bere na vědomí stanovisko legislativního odboru Poslanecké sněmovny Parlamentu k otázce volitelnosti člena vlády do vedení Poslanecké sněmovny Parlamentu;

II. konstatuje, že dle uvedeného stanoviska legislativního odboru Sněmovny by kandidatura Karla Havlíčka, člena vlády, do orgánu Poslanecké sněmovny Parlamentu neměla být připuštěna podle čl. 32 Ústavy České republiky;

III. doporučuje plénu Poslanecké sněmovny Parlamentu, aby o přípustnosti kandidatury člena vlády Karla Havlíčka rozhodl hlasováním před zahájením volby předsedy Poslanecké sněmovny."

Jinými slovy, volební komise se s tím vypořádala podle mého názoru korektně a správně, že vám předává tuto informaci, konstatuje to, co obdržela v tom stanovisku legislativního odboru, a zároveň doporučuje, chci tedy použít slovo žádá, plénum Poslanecké sněmovny, abychom si k tomu tady, protože jsme ten svéprávný, vrcholný, svébytný orgán, abychom si k tomu dali nějaký svůj názor a finálně jako plénum, nejvyšší orgán, se rozhodli hlasováním před započítáním samotné volby.

Teď už jen technicky dodám, že volba předsedy Sněmovny podle jednacího řádu se volí většinovým způsobem, tajným hlasováním a probíhá nejvýše ve dvou kolech.

A nyní již, pane předsedající, prosím, abyste k tomuto bodu otevřel rozpravu. Potom pro vás, kteří jste tu noví, budu mít připraveny i technické informace, jak přesně volba ve Státních aktech probíhá, ale cítím, že teď to je trošku předčasné, že teď se určitě plénum chce soustředit na to téma, na ten problém, který je diskutován mezi námi i v médiích. Technikálie bych sdělil až na závěr rozpravy. Děkuji a prosím o otevření rozpravy.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji vám. Jenom krátce ještě jedna omluva. Omlouvá se pan ministr Adam Vojtěch z dnešního jednacího dne z pracovních důvodů.

Otevírám rozpravu. Do rozpravy byly na sekretariát doručeny čtyři žádosti s přednostním právem včerejšího dne a všechny jsou z klubu ANO. Dostal jsem informaci, že by všichni přihlášení dali přednost panu ministru Havlíčkovi, aby vystoupil jako první. Jestliže nikdo nemá námitku proti takovému postupu, umožnil bych to. Na všechny se dostane. Pan předseda – stále ještě – poslaneckého klubu ODS, poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím, že je to úplně jednoduché. Pan ministr má přednostní právo. (Předsedající: Má, ale ústní.) Takže může vystoupit jako první a nemusíme

se o tom nijak usnášet nebo domlouvat. Doporučuji, aby pan ministr využil svého přednostního práva, a máme to vyřešeno. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Pan ministr ho využívá, nicméně přednost mají písemné přihlášky, pane kolego. Takže já jsem se slušně zeptal, já jsem se slušně... a byly dříve a byly písemně, byly včerejšího dne. Výtečná debata. Jestli není proti tomu námitky, tak pan ministr Havlíček může vystoupit.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Nebudu v tuto chvíli mluvit k těm právním náležitostem, určitě o tom ještě v průběhu odpoledne bude živá diskuse, těch názorů je na to více, ale dovoluji, abych vám v tuto chvíli sdělil důvody, které mě vedly k tomu, že jsem přijal kandidaturu na pozici předsedy Sněmovny, a současně vás seznámil s tím, co je ode mne možné očekávat za předpokladu, že bych byl zvolen.

Úplně nejdříve bych chtěl zdůraznit, že nominaci od klubu ANO beru s velkou pokorou a respektem vůči všem členům Poslanecké sněmovny. Současně jsem si velmi dobře vědom toho, že pouze klub ANO nedisponuje potřebnými mandáty, ale přesto jsem tuto výzvu přijal. Dovolím si sdělit důvody: protože jsem nominován 72 poslanci, což je více jak třetina všech poslanců Poslanecké sněmovny; protože mě nominoval nejsilnější klub ve Sněmovně, který čítá více hlasů, než je součet druhého a třetího nejsilnějšího klubu; protože jsme jako samostatná strana, nebo v našem případě hnutí, dostali od voličů nejvíce hlasů, a to 1,46 milionu, a protože od nás tito voliči očekávají, že budeme nejen prosazovat jejich zájmy, ale budeme mít i odpovídající slovo; protože jsem názoru, že Sněmovna by měla důsledně kontrolovat vládu, a právě proto by měly pozice ve Sněmovně odpovídat síle jednotlivých stran nebo hnutí, a konečně protože slušnost nebereme jako slabost, a i proto od počátku deklarujeme, že nebudeme bránit vzniku nové vlády, nic cíleně neprodlužujeme, neklademe si žádné mimořádné požadavky a od prvního dne jsme sice možná někdy tvrdou, ale konstruktivní opozicí. A nečiníme tak proto, že nemůžeme jinak, ale protože jsme objektivní a protože chceme.

Můžete se nám vysmát a věcně argumentovat tím, že jste nám nabídli dva místopředsedy, případně pár výborů, a to zase my můžeme reagovat, že s místopředsedy jste především mysleli na podělení všech stran vznikající pětikoalice a že v nabídce výborů není ani náznak dělení opozice–koalice ve smyslu například rozpočtový, hospodářský, sociální, zdravotní, životní prostředí, zemědělský. Můžeme si argumentovat dvacet let dozadu, každý si nepochybně najdeme potvrzení svého postupu, a stejně tak můžeme – nebo můžete – reagovat, že na to nemáme žádné zákonné právo, a my budeme opakovat, že má-li Sněmovna důsledně kontrolovat vládu, musí k tomu mít odpovídající nástroje v logickém poměru klubů s nejvíce mandáty a tak dále.

Samozřejmě že víme, že na to nemáme žádné zákonné právo. Stejně tak velmi dobře rozumíme volební matematice a je nám jasné, že vznikne v nejbližší době vláda, pravděpodobně pětikoalice, a i když se nám to všem nemuselo líbit, je zcela patrné, že předvolební taktika koalic vyšla. Někomu sice více, někomu méně, ale jako celek pětikoalice zvítězila, a k tomu je třeba férově pográtulovat. I proto nebudeme nic prodlužovat. Tím spíše, že novou vládu čeká mimořádně náročná práce. Celosvětová krize v dodávkách surovin, různých dalších komponent do průmyslu, celosvětová krize v oblasti energetiky, x-tá vlna covidu. To vše bude znamenat to, že vláda bude muset přijímat rozhodnutí, která budou nesmírně obtížná, budou nepopulární. Členové vlády budou – podobně jako jsme byli my – pod mimořádným tlakem, včetně tlaku zájmových skupin a podobně. A o to více bude potřeba parlamentní kontrola. Jsem toho názoru, že zodpovědná vláda by o ni měla sama stát. Pokud

si ale bude sama velet, sama se kontrolovat, sama se hodnotit, a to dokonce z vedení obou komor parlamentu, potom je to buď vyjádření obavy z určitého zvýšeného dohledu, nebo cílená koncentrace moci, nebo užívání si vyplývajících benefitů, a to vše je možné. Nic není nezákonné, je to demokratické, ale to ještě neznamená, že to je správné.

Krátce ke mně. Nebojte, nebudu zde číst svůj životopis. Chci to vzít možná z trochu jiného úhlu pohledu. Nepochybně může zaznít pochybnost, jestli jsem dostatečně zkušený politický či parlamentní harcovník. Nejsem. Stejně tak ale nejsem názoru, že funkce v parlamentu se musí vysedět nebo si ji musí dotýčný nebo dotýčná politicky či jinak zasloužit. Každý z členů Sněmovny má jiné životní a profesní zkušenosti a má důvěru veřejnosti. Také proto byl zvolen. Nedovolil bych si polemizovat, jestli má větší předpoklady pro řízení Sněmovny starosta, lékař, podnikatel, učitel, ministr nebo třeba ten, kdo většinu času strávil v politice či přímo v některé z komor parlamentu. Jsem toho názoru, že nejspravedlivější je volit mezi kandidáty, které navrhl poslanecký klub, a pro mě je velkou ctí, že jsem byl navržen klubem největším.

I proto jsem nominaci přijal a i proto nijak nebudu kritizovat kandidaturu protikandidátky. Respektuji, že je navržena pěti stranami, které mají v součtu dostatek mandátů. Matematika je jasná a uvědomuji si také, jaké jsou i moje šance. Přesto si troufám tvrdit, že fakt dlouhodobé, takřka třicetileté zkušenosti s řízením průmyslu a zahraničního obchodu, univerzitní sféry, zaměstnavatelského prostředí a v posledních třech letech i s vedením ministerstev může být pro Sněmovnu přínosem. Za víc jak třicet let jsem zažil mnoho úspěchů, logicky i neúspěchů. Byl jsem náročný ke svým spolupracovníkům, ale především jsem byl mimořádně náročný sám vůči sobě. Svoje protivníky jsem občas porážel, občas jsem byl poražen, ale nikdy jsem nikoho neurážel a úspěch jsem se nikdy nesnažil stavět na neúspěchu někoho jiného. Dokázal jsem snad, věřím, i objektivně uznat kvality protivníka a porážku. Není to možná úplně nic objektivního, ale přesto jsem názoru, že slušnost, respekt a pokora v kombinaci se zdravým sebevědomím jsou vlastnosti, na kterých se dá stavět i ve vysokých funkcích.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, bude mi ctí, pokud budu zvolen. Stejně tak upřímně pogratiuji druhému kandidátovi. Děkuji. (Potlesk v sále.)

Předsedající Radek Vondráček: Já vám děkuji a poprosím další přednostní právo – předsedkyně klubu ANO 2011 Alena Schillerová.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Především bych vám všem chtěla pogratiovat ke zvolení a zároveň i vyslovit přání, které je směřováno také nám všem. Tím přáním je, abychom se v následujících čtyřech letech k sobě chovali maximálně korektně, slušně, a především abychom vždy měli na paměti, že tu zastupujeme občany České republiky, kteří na nás spoléhají. Pro mě osobně je to velká čest a odpovědnost, a proto i k této funkci přistupuji s velkou pokorou.

Teď už ale k volbě předsedy Poslanecké sněmovny. Klub hnutí ANO má 72 členů a je jednoznačně nejsilnějším politickým klubem v Poslanecké sněmovně. Navrhnout vlastního kandidáta do funkce předsedy byla naše povinnost i vůči téměř 1,5 milionu voličů, kteří nám dali důvěru a které zde zastupujeme, a náš klub se rozhodl do této funkce nominovat pana poslance Karla Havlíčka. Byla to nominace téměř jednomyslná. Ta jediná výjimka byl právě Karel Havlíček, který se při volbě zdržel.

Jsem přesvědčena, že Karel Havlíček je nejlepším možným kandidátem na tuto funkci. Nebudu ho tu nijak obsáhle představovat, není to třeba, protože všichni víme, že je to

pracovitý, vzdělaný člověk, že je to člověk, který velkou část života podnikal, vedl Asociaci malých a středních podniků a živnostníků, řídil mnoho firem a v posledních letech je i úspěšným ministrem. Sama jsem s ním strávila ve vládě několik let a mohu říci, že k výkonu funkce předsedy Poslanecké sněmovny má jednu velmi důležitou vlastnost, a sice že vždy hledá cestu k dohodě, nevyhledává zbytečné konflikty a je konsenzuální.

Vždycky platí, že předsedu Sněmovny obsazuje buď nejsilnější koaliční, nebo nejsilnější opoziční klub. V žádném volebním období to nebylo jinak. Teď se dostáváme do situace, kdy koaličním kandidátem je předsedkyně druhého nejmenšího klubu se 14 poslanci. Mnohokrát od zástupců koalic zaznělo v médiích – naposledy jsem to zaznamenala při podpisu koaliční smlouvy od pana předsedy Fialy – že koalice respektují poměrné zastoupení. Pan předseda dokonce zmiňoval tuto tabulku (Ukazuje písemný materiál.), kterou všichni známe. A pokud se do této tabulky podívám, tak pokud platí, že počet místopředsedů bude navýšen na šest, tak hnutí ANO má nárok na tři místa ve vedení Sněmovny. A proto jsme nominovali Karla Havlíčka na předsedu a do pozice místopředsedů Janu Mračkovou Vildumetzovou a Radka Vondráčka.

Stejně jako my umíme počítat do 108, tak já věřím, že všichni umí počítat do tří, a tedy že proklamacím o respektování poměrného zastoupení nakonec dostojíte. Já jsem se samozřejmě seznámila se stanoviskem sněmovní legislativy a její právní názor беру v potaz. Na druhou stranu nejde o názor jediný, ty názory jsou různé. Četla jsem názory například ústavních právníků pana Kysely nebo pana Hasenkopfa, kteří na to pohlíží zase trochu jinak než sněmovní odbor.

Máme tu i právní názor ústavního právníka docenta Kudrny, který tvrdí – a teď cituji část z jeho stanoviska: "Z formulace čl. 32 je patrné, že se jedná o ustanovení zakládající neslučitelnost funkcí. Naopak se nejedná o ustanovení zakládající nevolitelnost či překážku ve výkonu pasivního volebního práva." Zde upozorňujeme na formulačně obdobné ustanovení čl. 21 ústavy, které stanoví, že nikdo nemůže být současně členem obou komor Parlamentu České republiky. Přitom toto ustanovení nebylo nikdy vykládáno v tom smyslu, že by senátor nemohl kandidovat ve volbách do Poslanecké sněmovny a poslanec ve volbách do Senátu.

Výkladu čl. 32 v tom smyslu, že se jedná o ustanovení o neslučitelnosti, nikoliv o nevolitelnosti, svědčí také ustanovení čl. 2 odst. 4 a čl. 2 odst. 3 Ústavy. Podle nich co není výslovně zakázáno, je občanům povoleno a naopak státní moc lze vykonávat pouze v mezích a způsobem stanoveným zákonem. Výklad čl. 32 ve smyslu nikoliv neslučitelnosti, ale nevolitelnosti by byl výkladem rozšiřujícím, který by překročil meze citovaných ustanovení. Tedy kandidatura místopředsedy vlády docenta Karla Havlíčka na funkci předsedy Poslanecké sněmovny není čl. 32 vyloučena." Konec citace.

Obdobná situace je mimochodem s ustanovením klubů, kdy taky jednacím řádem, tedy zákonem, hovoří zdánlivě jasně. Říká, že k ustanovení poslaneckého klubu na začátku nového volebního období jsou oprávněni poslanci zvolení do Sněmovny za samostatně kandidující politickou stranu. K ustanovení klubu podle věty první je třeba nejméně tři poslanců. Koalice se ale po volbách rozpadly na pět samostatných klubů. A já se ptám, je tedy v rozporu se zákonem, jak se opakovaně vyjádřil třeba ústavní právník pan Hasenkopf, nebo budou koalice tvrdit, že to je jen jeden z právních názorů na tuto skutečnost?

Další podobnost můžeme hledat při volbách do kolegia NKÚ. Je poměrně častou praxí, že se členy stanou poslanci, přestože výkon funkce je podle zákona také neslučitelný. A jak se to řeší? Vzdávají se kandidáti svých mandátů ještě před samotnou volbou? Nevzdávají. Naprosto běžnou praxí je, že mandátu se vzdávají až po jejich zvolení.

My jsme nicméně přesvědčeni, že kandidatura Karla Havlíčka a jeho účast ve volbě je přípustná, a myslím si, že hlavně i zdravá, protože výběr ze dvou kandidátů je jednoduše lepší a demokratičtější.

Pokud se ještě vrátíme k volbám do Poslanecké sněmovny, je dobré si uvědomit, že i s ohledem na propadlé hlasy, kterých bylo přes milion, zhruba 57 % lidí nevolilo ani koalici SPOLU, ani koalici PirSTAN. Chápu, že ten pocit 108 hlasů může být opojný a vyvolává dojem, že je možné díky sněmovní většině všechno, na druhou stranu to také směřuje k tomu, že se dostáváme do určité ústavní nerovnováhy, kdy tři ze čtyř ústavních činitelů budou ze stran, kterým většina občanů svůj hlas nedala. Z obou koalic jsme před volbami slyšali o té nové a lepší politické kultuře. Zatím ale realita vypadá zcela opačně. Najeli jste na nás parním válce a pokoušíte se zvalcovat, co jde. Mluvím samozřejmě o rozdělování výborů, kdy jste se rozhodli vyřadit opozici ze všech klíčových výborů. Mluvím o vedení Sněmovny, kde i přes proklamace o respektování parity to v tuto chvíli vypadá jinak. Namísto tří postů nám velkoryse nabízíte dva a do médií tvrdíte, že rozšíření počtu místopředsedů je kvůli hnutí ANO, a navíc naše kandidáty kádrujete. Jestli takto vypadá ta nová a lepší politika, a tedy i dodržování slibů, tak se máme na co těšit.

Předseda Poslanecké sněmovny by měl být především člověk, který je schopen kompromisu, dokáže se při řízení schůzí povznést nad stranickou příslušnost, schůzi vede nestranně a respektuje zvyklosti Sněmovny. Já musím říct, že ve vší úctě k paní předsedkyni Pekarové Adamové, kterou považuji za velmi tvrdou političku, je Karel Havlíček na tuto funkci mnohem vhodnějším kandidátem, a prosím tedy o jeho podporu. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk v řadách poslanců ANO.)

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Další přednostní právo – pan ministr Metnar.

Já se strašně omlouvám, je tady faktická poznámka paní poslankyně Karly Maříkové. Nevím, jestli je to jenom omylem zmáčknuté? Takže ji ruším, dobře.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já se nebudu vyjadřovat k právním otázkám, já se vyjádřím k docentu Havlíčkovi jako ke svému vládnímu kolegovi, se kterým jsem na Úřadu vlády a při vládních jednáních trávil celou řadu času.

Nejdřív mi na úvod dovoluť věci, na kterých se určitě shodneme: předseda Poslanecké sněmovny je funkce důležitá a odpovědná. Je třeba tuto funkci svěřit někomu s dostatečným a silným charakterem a klidnou povahou, protože jak se jistě shodneme, občas není jednoduché uřídít a uklidnit vyeskalované nálady a emoce na půdě Poslanecké sněmovny. Zároveň je třeba svěřit tuto funkci osobě s reprezentativními dovednostmi, protože zde stále hovoříme o někom, komu je svěřen jeden z klíčů k přístupu ke korunovačním klenotům. Pro předsedu Poslanecké sněmovny jakožto zástupci Poslanecké sněmovny navenek je také nezbytné zvládnutí etického protokolu a jazyková vybavenost, což Karel Havlíček naplňuje beze zbytku.

Nejllepším kandidátem pro funkci předsedy Poslanecké sněmovny je docent Havlíček. Své odborné a manažerské dovednosti nám naprosto a přesvědčivě prokázal nejen při vedení dvou ministerstev. Jeho zkušenosti jsou pro mě důvodem, proč ho v této kandidatuře podporuji. Je jen málo schopných manažerů a energických lidí, kteří umí rozdělit svůj čas tak, aby zvládli velké množství úkolů, zároveň tyto úkoly správně vyhodnotili a byli schopni se díky své rozhodnosti posouvat rychle kupředu.

Dovolte mi připomenout pár věcí, které se Karlu Havlíčkovi podařily. Ministerstvo průmyslu a obchodu pod vedením pana docenta Havlíčka připravilo v době covidu programy, které se posléze v praxi osvědčily a staly se vhodným nástrojem. Dovolte mi uvést praktický příklad, kdy státní podnik LOM Praha, jehož zřizovatelem je Ministerstvo obrany, uzavřel s UniCredit Bank smlouvu o revolvingově využitelné úvěrové lince v maximální výši 360 milionů, kdy tento úvěr do výše 80 % nesplacené částky je zajištěn zárukou EGAPu. Jedná se o mimořádné opatření, jehož cílem je zmírnění ekonomických a sociálních dopadů pandemie covid. Nejen státní podnik LOM Praha, ale i mnohé další podniky díky tomuto instrumentu mohly za výhodných podmínek překlenout náročné období.

Dále z mé oblasti Ministerstva obrany a podpory válečných spolků: pan docent Havlíček se velmi aktivně zapojil do podpory projektu Československé obce legionářské, do projektu Legiovlak, který připomíná slavnou anabázi našich legionářů a mimo jiné vlčí máky to v současné době mimo válečných veteránů i legionáři připomínají. Díky podpoře Karla Havlíčka má tento projekt, který je unikátní vzdělávací aktivitou, jasnou vizi ve spolupráci s Ministerstvem dopravy a jeho organizacemi, a tím pádem i deklarované pokračování v příštích letech.

Uvědomme si prosím i kroky Karla Havlíčka z posledních hektických dní, kdy se mu podařilo s dodavateli energií poslední instance dohodnout snížení záloh za energie až o 50 %. Ačkoliv se někteří nechali slyšet, že tento krok není dlouhodobým řešením, byl to krok krizového řízení, který zasluhuje totožně jako další ocenění.

I pokud se jedná o otázku ŘSD, jsou zde také vidět silné a věcné kroky docenta Havlíčka, zejména při schvalování záměru na transformaci na novou státní organizaci, která se bez jasných výsledků řešila od roku 2015. Jsem přesvědčen, že tato přeměna bezpochyby zajistí zrychlení výstavby, a jako řidiči ji pocítíme všichni.

Aktivně jsme s docentem Havlíčkem spolupracovali na vzniku Agentury pro mezivládní obrannou spolupráci s Ministerstvem obrany, známou pod zkratkou AMOS, zřízenou pro podporu exportu firem našeho obranného průmyslu. Od jejího založení byl Karel Havlíček tím, kdo nám pomáhal směřovat k nastavení širší palety právních, finančních a administrativních nástrojů podpory obranného průmyslu na mezivládní úrovni vláda–vláda. Nemohu opomenout ani úzkou spolupráci v oblasti podpory českých obranných a bezpečnostních firem při zahraničních pracovních cestách.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, toto je jen stručný výčet aktivit člověka, jehož postoje bezpochyby zajistí řádný chod Poslanecké sněmovny. Jsem zcela upřímně přesvědčen, že docent Karel Havlíček je v současnosti kompetentní osobou, která by právě pro své osobní a profesní kvality měla dostat prostor. Karel Havlíček je v tuto chvíli nejlepší kandidát na předsedu Poslanecké sněmovny. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Předsedající Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní poprosím paní poslankyni Kláru Dostálovou s přednostním právem, připraví se pan ministr Brabec, také přednostní právo. Máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Dobrý den, vážené a milé kolegyně, vážení a milí kolegové. Scházíme se v novém volebním období. Ve volebních kampaních jsme všichni deklarovali to samé – chceme sjednotit společnost a ctíme demokratické principy.

Z výsledku voleb vyplynulo, že šest lidí, šest voličů z deseti volilo buď ANO, SPD, ČSSD, KSČM, Trikolóru nebo Přisahu. To znamená, že 57 % voličů, co přišlo k volbám,

nevolilo ani koalici SPOLU, ani koalici PirSTAN. Hnutí ANO jako samostatně kandidující stranu volilo přes 1,4 milionu voličů a získalo 72 mandátů.

Když pomínu jednacím řád Sněmovny, který v § 77 říká, že kromě ANO a SPD ani jedna ze stran koalic nemá nárok na poslanecký klub, protože nekandidovala jako samostatná strana – bohužel, jednacím řád koalice nezná – tak požadavky nejsilnějšího klubu, kterým je ANO, by měly být reflektovány. Zároveň předpokládám, že z vysvětlení právě § 77 jednacím řádu bude rovná politická soutěž, která je dána Ústavou České republiky. A také tedy doufám, že stejný výklad bude i k nominaci kandidáta za ANO na pozici předsedy Sněmovny Karla Havlíčka.

Chápu, že doba koalic vyžaduje mnoho změn, a to i v množství pozic, aby se na každého partnera koalice dostalo. Všichni jsme před volbami měli plná ústa demokracie, a tak věřím, že to nebyly jen plané řeči a že postavení nejsilnějšího klubu bude řádně zohledněno ve vedení Sněmovny, a to v zastoupení předsedy Sněmovny a dvou místopředsedů.

Pozice předsedy je diplomaticky manažerská pozice. Tato pozice by měla být o životních a pracovních zkušenostech z reálného pracovního života. Náš kandidát Karel Havlíček snad ani být představován nemusí. Skoro celý život podnikal, řídil Asociaci malého a středního podnikání a z této pozice přijal nabídku na řízení Ministerstva průmyslu a obchodu – ne kvůli politické příslušnosti, ale kvůli odbornosti. Manažerské schopnosti prokázal, když souhlasil s řízením i Ministerstva dopravy. To už chce opravdu, ale opravdu silného a manažersky schopného člověka. Řídil mnoho zahraničních misí a vedl delegace za Českou republiku. Vynikající jazykové schopnosti jsou jen tou pomyslnou třešničkou na dortu.

Nicméně co se stalo? Volební komise svým usnesením tak, jak jsem ho teď před chvílí dostala na stůl, popírá Ústavu České republiky, demokracii jako takovou a znemožňuje ve své podstatě právě onu politickou soutěž. To není dobrý začátek ani naší spolupráce, a není to ani dobrý signál pro voliče České republiky. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Předsedající Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan ministr Richard Brabec, přednostní právo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, já tady nebudu určitě obstruovat, jako nikdo z mých kolegů to nedělal, a jsem přesvědčen, že to nebude dělat ani nikdo z dalších diskutujících, nebudeme tady citovat z žádných knih, ani z občanského zákoníku, ani z další literatury, abychom zdržovali jednání. Ale přesto považuji za důležité, aby tady zazněly některé věci.

Samozřejmě, protože už přede mnou byla řečena celá řada věcí, které jsem měl ve svém projevu taky, o to to bude stručnější. Ale dovolu mi, abych se jenom zastavil opakovaně nad jedním pojmem, nebo možná více pojmy, které se skrývají pod takovým hezkým klišé s názvem nová politická kultura. Já myslím, že každý z nás četl a viděl, slyšel v těch minulých dnech mnohé od představitelů nové, tedy budoucí vládní koalice, kteří hovoří o velkorysosti, hovoří právě o nové politické kultuře. Z toho si na sebe беру, že ta naše, ještě původní, byla tedy špatná. A hovoří o tom, jak nebudou žádné odvety, o tom, co se stalo třeba při volbách před čtyřmi lety. Ale potom právě slyším – já myslím, že dnešek je toho krásným důkazem – věty, které budu volně parafrázovat asi následujícím způsobem: Nominujte si, koho chcete, to je vaše právo, nebudeme si kádrovat kandidáty, ale rovnou vám říkáme, že vám toho vašeho Vondráčka nebo Havlíčka, popřípadě Okamuru, pro kolegy z SPD, ne zvolíme. A pomíňme

tedy to, že vezmeme-li v úvahu zkušenosti ať už Radka Vondráčka, nejenom z vedení Sněmovny, ale jak jsem měl možnost s ním třeba být i na různých zahraničních výjezdech v rámci Svazu průmyslu, tak na jeho schopnost reprezentovat velmi dobře Českou republiku, to samé samozřejmě je i na našeho nominanta Karla Havlíčka, takže volba každého z těchto kolegů by byla naprosto důstojnou volbou.

Když se podíváte právě ty čtyři roky nazpátek do různých vyjádření – a to je samozřejmě ta přednost, kterou dneska má každý z nás, že se může podívat, co jsme říkali před čtyřmi lety nebo více lety – tak i pan předseda klubu Stanjura před čtyřmi lety vlastně podobnými slovy obhajoval zájem ODS o post předsedy Poslanecké sněmovny s tím, že pan Fiala by byl velmi důstojným zástupcem. A to měly všechny strany nové vládní koalice tehdy dohromady 70 mandátů, 70 poslankyň a poslanců, a hnutí ANO má dnes samo 72. Tak se začínám docela obávat, jak ta nová politická kultura asi bude vypadat. Protože jak jsem říkal, v té naší staré – rozumím tedy té špatné podle vašeho názoru – politické kultuře měly vládní strany ve vedení Sněmovny tři zástupce, a to počítám i zástupce KSČM, které tolerovalo vládu, a ostatní také tři. A dnes podle té nové politické kultury jich vládní koalice vlastně chce mít pět, jestli se nemýlím, a pro zbytek nechává dva posty. A myslím, že kdyby to nebyla pětikoalice, ale šestikoalice, tak by samozřejmě těch místopředsedů asi bylo ne sedm, ale osm. Podobně je to i s nabídkou výborů – ne tak do počtu, tam si myslím, že je to adekvátní, ale pokud jde o jejich důležitost, tak tam samozřejmě už o tom hovořil i pan ministr Havlíček.

Takže – a už to tady také padlo – ta nová politická kultura bude asi válcovačka. To nefňukám, jenom konstatuji. Ale nemyslím si úplně, že to je dobrý začátek v tomto volebním období. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. V tuto chvíli mám zde dvě faktické poznámky: paní poslankyně Eva Fialová. Omlouvám se, já se vždycky rozhlížím, protože... Neplatí, ruší. To bylo nedopatření. Pan poslanec Jurečka? Ten se hlásil, tak prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové, respektuji právo zde vést dneska debatu, která evidentně bude asi poměrně dlouhá, ale musím říct, že my určitě Karla Havlíčka, kteří jsme tady ať už bývalí členové minulého sněmovního období, ale i ti noví, známe velmi dobře. Známe jeho profesionální politické působení, v mnoha ohledech jsme s ním mohli souhlasit, v mnoha ohledech nesouhlasit, takže mně to trošku připomínalo, že to tady má najednou nádech litaní na Karla Havlíčka nebo nějakého beatifikačního procesu.

Já si myslím, že my ty argumenty slyšíme, rozumíme jim. Možná bych jenom připomněl, když tady zní ty zkazky vůči nám, my jsme připraveni být férovou konstruktivní budoucí vládní koalicí, diskutovat v zásadních otázkách pohled z vaší strany jako budoucí opozice, ale jenom prosím, uvědomte si třeba i ty věci, které tady byly, například dva roky neobsazená pozice předsedy školského výboru. Opakovaně jsme vás žádali, aby ta volba doproběhla, opakovaně jste to ignorovali. Tak jenom když říkáte ty argumenty, tak si vzpomeňte ještě na to, co ještě před pár měsíci jste tady dlouhodobě odpírali a popírali, tak jenom ať si vidíte na tu špičku nosu. O to jsem chtěl poprosit. Možná o to když se to potom zjednoduší, tak ten dnešek bude konstruktivnější. Děkuji mockrát.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, paní poslankyně Pastuchová, připraví se pan poslanec Králíček.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já bych si dovolila, pane předsedající, reagovat na pana poslance Jurečku. Já tu sedím stejně dlouho jako vy, tedy třetí volební období, a já se divím, že nikdo z vaší potenciální koalice novým poslancům nepředstaví, kdo je Markéta Pekarová Adamová. My svého kandidáta představujeme, aby všichni měli možnost volit toho lepšího, ale Markétu Pekarovou Adamovou znáte možná vy a já, ale mnoho nových poslanců, myslím 102 nových, ji vůbec nezná. Tak se přihlaste a představte nám ji v tom nejlepším světle i vy! (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Robert Králíček, faktická poznámka.

Poslanec Robert Králíček: Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Já bych reagoval na pana Jurečku. Chtěl bych se ho tedy zeptat, když jsem ho poslouchal, co nám vyčítal, že si nevidíme na špičku nosu. Rozumím tedy tomu, že ta vaše lepší politika je čirá pomsta? Teď nám budete tedy vracet všechno, co jsme vám kdy udělali? To je to lepší?

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Výborný a poté s přednostním právem – nebo faktická poznámka? Pan předseda Jakob? S přednostním právem. Tak nejdříve faktická poznámka.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vládo, milé kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl poprosit: nikdo neupírá, nebude upírat právo se tady vyslovit k jednotlivým nominacím, a to i hnutí ANO, jenom, prostřednictvím pana předsedajícího, k paní kolegyni Pastuchové. Prosím pěkně, představení kandidátky na post předsedkyně Poslanecké sněmovny, paní kolegyně Markéty Pekarové Adamové, kterou vy samozřejmě dobře znáte, protože jste také byla tady v té Sněmovně, nechte prosím na nás. Skutečně my k tomu nepotřebujeme to, abyste nás k tomu vyzývala. Nebojte se, všechno bude. Podívejte se, kolik je tam přihlášených, já tam vidím pouze jména poslanců hnutí ANO. Máte na to právo, ale tyto věci prosím pěkně nám nemusíte připomínat. My jsme si toho velmi dobře vědomi a byl bych rád, kdybychom tady nepoužívali ta naprosto zbytečná slova o nějaké pomstě. Pokud tady chceme skutečně pracovat v duchu nějaké lepší politické kultury, než to bylo minulé čtyři roky, tak tohle není opravdu šťastný začátek. Myslím, že si to klidně můžeme i odpustit. Tady nemluvte o žádné pomstě a já tady nechci teď znovu opakovat všechny ty argumenty, které zaznívají ve veřejném prostoru, ale pokud chcete tímto způsobem tady začínat, nepovažuji to opravdu za šťastné, moc prosím. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Ještě jedna faktická poznámka, pan poslanec Králíček.

Poslanec Robert Králíček: Já bych reagoval na pana Výborného. Nechte na nás, jak si představíme pana Havlíčka. Vy si představte paní Pekarovou, jak chcete, ale nechte na nás, jak si ho představíme. Tak tady vy nekádrujte nás! A s tou pomstou si začal pan Jurečka... (Předsedající: Já bych poprosil prostřednictvím předsedajícího.) Omlouvám se, prostřednictvím předsedajícího.

Předsedající Radek Vondráček: Tak, děkuji. Pan předseda Jakob s přednostním právem.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, z toho úvodu tady mám dojem, že se tady pění ódy na Havlíčka a ódy na demokracii, a soudě podle seznamu přihlášených v tom budeme nějaký čas pokračovat. Nemám zapotřebí tady pět ódy na Markétu Pekarovou Adamovou. Všichni ji dobře známe a je to úctyhodná a vážená politička.

K těm vašim ódám. Něco jsou slova, která tady najednou po volbách říkáte, a něco jiného jsou činy. Byl jsem tady tři čtvrtě roku a ten váš přístup k demokracii jsem tady zažíval na vlastní kůži. Nicméně pár faktických poznámek si nemůžu odpustit.

Už se tady poměřují velikosti klubů, přitom my využíváme jako koalice při jednání na ustavující schůzi toho, že se počítáme a vystupujeme jako klub jednak koalice SPOLU a jako klub Pirátů a Starostů a podle toho se počítají i ona poměrná zastoupení. Na to se odvoláváte, na poměrné zastoupení. My jsme přesvědčeni, že ho jasně dodržujeme. A je potřeba si říct, že v jednacím řádu je jasně napsáno, že poslanecké kluby mají poměrné nebo paritní zastoupení v orgánech Sněmovny. Poměrné tedy podle velikosti, to se týká zejména výborů, a paritní, tj. zástupce za každý klub, to se týká zejména kontrolních komisí a případných vyšetřovacích komisí. O zastoupení ve vedení Poslanecké sněmovny a jakékoliv poměrnosti není v jednacím řádu ani slovo a je to na dobré vůli a dohodě v rámci jednání mezi kluby.

Zároveň tady slyšíme slova o nějakém parním válci, ale to opravdu tak není. Parní válec že vám dal nevýznamné výbory, předsedy budoucích nevýznamných výborů? Podle vás je nevýznamný ústavně-právní výbor, školský výbor, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, nebo významný volební výbor, nebo výbor pro obranu? To nejsou nevýznamné výbory! Jestli se vám nelíbí, tak co na to říct?

A padlo tady, že pan Havlíček je nejlepší kandidát, jaký může být. Já vám to neberu, ale omlouvám se, já si nemyslím, že je nejlepší. A on navíc, soudě podle legislativního stanoviska našich sněmovních legislativců, není ani kandidátem, bohužel.

Děkuji a prosím při pohledu na vystupující: já pevně věřím, že to nebude jako kafemlejek, že všichni budete říkat, jak je pan ministr Havlíček a místopředseda vlády Havlíček tím nejlepším kandidátem, nebudete opakovat pořád dokola, proč on je tím nejlepším kandidátem, když vlastně asi ani kandidátem, jak to tak vypadá, není. Pojdme jednat věcně tak, ať ustavující schůze proběhne v co nejlepším časovém horizontu. Děkuji za pozornost. (Potlesk koalice SPOLU.)

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Mám zde jednu faktickou poznámku, paní poslankyně Ožanová.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážení pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové. Nevím, jestli jsem se nepřeslechla, ale porozuměla jsem, že jsou dva koaliční kluby? Ale Sněmovna jich platí víc. Vy jste se zmínil, že postupujete jako koaliční klub SPOLU. Tak kolik tedy Sněmovna platí těch klubů? Tak vy akceptujete doslovný výklad § 77 jednacního řádu? Promiňte mi, ale toto jste opravdu řekl. Jinak já se ohrazuji, protože budu jeden z vystupujících, abyste mi sděloval, o čem mám nebo nemám mluvit. Já se s prominutím rozhodnu, o čem sama budu chtít mluvit. (Potlesk poslanců klubu ANO.)

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Pan předseda Jakob s faktickou.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, pane předsedající. Nikomu nedoporučuji, o čem má mluvit. Já jsem se jenom snažil zaapelovat. Co se týká těch klubů, tak už jste to tady zažili už před čtyřmi lety. Při ustavující schůzi se můžou pro vyjednávání o složení orgánů Poslanecké sněmovny kluby sdružovat. Před čtyřmi roky to byl demokratický blok, nyní jsou to kluby v rámci těch dvou koalic, tedy koalice SPOLU a koalice Pirátů a Starostů. Je to celkem jednoznačná věc. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. To je pro tuto chvíli vše z faktických poznámek a dostáváme se k řádně přihlášeným. Jako první je přihlášen pan poslanec Feranec.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, dámy a pánové. Já bych se ve svém krátkém vystoupení vrátil k té právní podstatě věci. Myslím, že o tom bude ta dnešní debata. Než tak učiním, jenom malá výtka, teď nevím, jestli k volební komisi, nebo k administrativě Sněmovny. Když dostaneme usnesení volební komise, kde je napsáno, že přílohou usnesení je stanovisko výboru, tak buď ať to tam je přílohou, anebo to tam nepište. Ale to je technická, já jsem si přečetl, to je jenom technická připomínka, když už to usnesení takhle máme formulováno.

Teď k podstatě vystoupení. Skutečně se chci zaměřit na tu právní podstatu. My jsme dostali stanovisko legislativně právního odboru, kde konstatuje, že pan Havlíček je nevolitelný, nemůže se zúčastnit volby. Uznávám, že to je možné stanovisko, možný výklad, ale zdaleka není jediný výklad toho paragrafu. A budu se bavit o ústavě, čl. 32 ústavy.

Další možné výklady jsou, že to v podstatě je neslučitelná funkce tak, jak je to v čl. 22 ústavy – funkce soudce, prezidenta – a že jeho zvolení by mělo za následek zánik funkce. Už to tady zmínila paní ministryně Schillerová, tento názor – někde jsem se dočetl – zastává i ústavní právník pan Kysela a toho asi nelze úplně podezírat, že by nám nějak moc fandil.

Myslím si, že existuje i další výklad, že jeho eventuálním zvolením – pana Havlíčka – nebude možné tuto funkci vykonávat, pokud sedí na dvou židlích. To je právě to: aby neseděl na dvou židlích. No, co by se asi tak stalo? Stalo by se to, že schůze by asi musela být přerušena na dobu, kde by splnil tu podmínku, to znamená, že by přestal být ministrem. Což víme, že se stane eventuálně přijetím rezignace.

Takže opakuji znovu, bavíme se minimálně z mého pohledu o třech možných výkladech čl. 32 ústavy. Legislativní odbor zvolil jeden výklad, podle mě extrémní – to je to, že je vůbec nevolitelný, že se nesmí zúčastnit volby, i když ústavní právníci – už to bylo tady zmíněno – si to nemyslí. Co nasvědčuje tomuto výkladu? Ano, může někdo říkat, že v čl. 32 je napsáno, že poslanec nebo senátor, který je členem vlády, nemůže být předsedou, místopředsedou a tak dále. Nemůže, slovíčko nemůže. Ale to samé slovíčko máme v čl. 21 ústavy. Tam je napsáno: Nikdo nemůže být současně členem obou komor Parlamentu. Ale nikdo nikdy nezabránil senátorovi nebo poslanci kandidovat. A přece si pamatujeme z minulého volebního období případ – nebo to bylo předminulé, teď už se omlouvám – kdy senátor kandidoval ve sněmovních volbách, byl zvolený, a jaký do mělo účinek? No, zanikla mu ta předchozí funkce. Takže to by napovídalo tomu druhému výkladu – neslučitelnost funkcí.

Můžeme se podívat i na třetí možnost. To znamená, že nemůže vykonávat. Kolik tady bylo v minulosti poslanců, kteří byli ve výborech a následně se stali ministry? Moc. Já si pamatuji minimálně na pana Vojtěcha. Jmenováním ministrů zanikla jim funkce ve výborech? Nezanikla. Oni asi nemohli ji potom vykonávat. Proto se všichni následně vzdávali, rezignovali na členství ve výborech.

Takže já jenom opakuji – a skutečně jenom čistě právně, čistě právně: existují minimálně tři možné výklady čl. 32. A ať zvolíme kterýkoliv výklad, ale vždycky bychom se měli držet čl. 5 ústavy a ta říká: "Politický systém je založen na svobodném a dobrovolném vzniku a volné soutěži politických stran, respektujících základní demokratické principy" a tak dále.

Soutěž politických stran. No, kde probíhá soutěž politických stran? Soutěž politických stran probíhá ve volbách, probíhá na jednání Sněmovny, ale probíhá i při volbě orgánů Sněmovny a tak dále. Kde jinde by měla probíhat? Vždycky bychom měli vykládat všechny možné výklady v duchu tohoto článku. Je jasné, že Sněmovna je suverén, ona může rozhodnout. Ale pokud začneme tím, že dáme přednost soutěži v tajné volbě postupu, že vyřadíme kandidáta, ač pro to podle mě nejsou stoprocentní důvody, tak se posouváme podle mě někam jinam. Pokud si pamatuji, ne tak dávno jsme furt řešili Bělorusko, jak Lukašenko nejdřív všechny vyřadil a potom slavně vyhrál. Já to nechci srovnávat, jenom taková připomínka.

Takže opakuji: To je ten politický rozměr toho našeho rozhodnutí, ať si říkáme, co chceme. Takže já jenom opakuji: z hlediska právního jsou možné různé výklady, a pokud jsou možné různé výklady, měli bychom zvolit ten výklad, který nejvíc respektuje například čl. 5 ústavy, který jsem přečetl. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je přihlášen pan poslanec Miloslav Janulík.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, samozřejmě jako právní laik tady poslouchám ty různé výklady a vždycky mně z toho vyjde to, čemu tady Patrik říká dvojí metr, a já tomu říkám dvojí kilometr. Tak jenom tak na osvěžení: samozřejmě jsem také zaregistroval, že čtyři pirátští poslanci vytvořili poslanecký klub. Je nám jasné, co jsme tady dlouho, že existence toho klubu je významná pro tu stranu v podstatě existenciálně – má právo na finanční podporu z rozpočtu Sněmovny, tedy ze státních peněz, to aby voliči věděli, proč je to tak důležité. Je to vlastně další zdroj faktického financování té strany.

Tak jenom tak na osvěžení: samozřejmě jsem také zaregistroval, že čtyři pirátští poslanci vytvořili poslanecký klub. Je nám jasné, co jsme tady dlouho, že existence toho klubu je významná pro tu stranu, v podstatě existenciálně, má právo na finanční podporu z rozpočtu Sněmovny, tedy ze státních peněz – to aby voliči věděli, proč je to tak důležité. Je to vlastně další zdroj faktického financování té strany. Už jsem tady zaslechl ty citace, poslouchám je tady osm let.

Zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, a to je zákon, má dvě minimální hranice počtu poslanců pro vznik klubu. Původně to bylo deset. A jenom takové historické expoé: novelou § 77 odst. 5 jednacím řádu v roce 2006 byla doplněna speciální možnost na začátku volebního období ustavit i klub s nejméně třemi poslanci, ovšem jen za samostatně kandidující stranu ve volbách. Jestli si pamětníci vzpomenou, tehdy to prosadila Strana zelených, samozřejmě s pomocí ODS i lidovců. Jinak by to nešlo, aby vůbec nějaký poslanecký klub měla, protože tehdy bylo zvoleno pouhých šest poslanců Strany zelených, takže tam byla nutná ta novela. Vyšlo se jim vstříc, zaplatili to samozřejmě daňoví poplatníci. A při vši kritice tehdejšího postupu nutno uznat, že v tehdejších volbách v roce 2006 Strana zelených kandidovala jako samostatný subjekt. Proto byl při změně jednacím řádu položen důraz na to, že zákon zde výslovně uvedl slovo "samostatně kandidující politické strany". Čili

jsem logicky pro to, aby z této snížené hranice nemohly profitovat různé nevolitelné ministraničky, které by se schovaly do nějakých koalic.

A tady máme ten kámen úrazu. Piráti totiž v říjnových volbách nekandidovali samostatně, ale v rámci koalice se STANem. A teď je to jako... Když nám to vyhovuje, tak se na jednací řád odkážeme, a když nám to nevyhovuje, tak jako by nebyl. Je věcí Pirátů, že zvolili koalici, ale podle mě na to doplatili. Nejenom podle mě, ale asi to vidíme všichni. Jedním z důsledků kandidování v koalici je, že buď ustaví zvolení poslanci společný koaliční klub, nebo mohou ustavit ty kluby zvlášť, ale musí jich být deset. Snížená hranice minimálního počtu poslanců se jich netýká, protože nekandidovali jako samostatná strana.

No a z toho pak už plynou jenom ty důsledky. To je samozřejmě pro právníky, že existence poskytování finančních příspěvků takovému klubu je asi trošku mimo zákon. Je to taková malá domů. A teď je otázka, jak s tím dál, protože ten stav, ten nejasný právní stav trvá. Já, pokud vím... mě tedy učili, že výklad zákona je oprávněn provádět pouze soud. Že tady má legislativní odbor nějaké stanovisko – ze zkušenosti vím, že dva právníci, tři názory a tučná faktura. Ale když už se tedy bavíme o zákoně, musíme se k tomu nějak postavit a voličům to vysvětlit. A jde o zdravý lidský rozum, protože je opravdu absurdní, když čtyři zvolení poslanci si nárokují placeného předsedu, místopředsedu klubu, místopředsedu Sněmovny, ministry. To prostě... touto optikou kdyby se to vzalo do důsledků, tak jeden místopředseda by musel připadnout na čtyři poslance, a to bychom jich museli mít – jestli dobře počítám – padesát, těch místopředsedů.

Já bych rád, kdyby z toho vzešlo nějaké stanovisko nebo bylo dáno, vzešel nějaký názor, který je opravdu relevantní, ale znovu říkám, že asi oprávněn k tomu je pouze soud. Takže nevím, jak to bude do budoucna dál vypadat, budu samozřejmě se zájmem pozorovat. Ale myslím si, že je to trošku střelba do vlastní nohy. A budu velmi pečlivě sledovat, jak z tohoto problému, do kterého jste se sami chytli, jak z toho vybrusíte. Děkuji za slovo. (Potlesk přítomných poslanců.)

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Poslanec Patrik Nacher do rozpravy.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkné odpoledne, dámy a pánové. Vážená vládo, kolegyně, kolegové. Pokusím se jako vždy – poslanci, kteří mě znají, tak už si na to zvykli, ti noví, těm to takhle řeknu – nabídnout trochu jiný úhel pohledu na ty samotné věci a dát to celé do nějakého kontextu.

První věcí, kterou bych chtěl zmínit, protože jsem s celou řadou z vás byl v různých televizních debatách, kde jsme často mluvili o poměrném zastoupení, a v těch médiích na to není prostor, tak bych tady rád vysvětlil, co to vlastně je a o jakých tabulkách tady hovoříme. Přesně to zní "Tabulka číselných podkladů pro ustavení na volbu orgánů Poslanecké sněmovny podle zásady poměrného zastoupení".

Tentokrát jsou varianty 1 a 2. Jedna je podle klubů, kde je ANO 2011, ODS, STAN, KDU, SPD, TOP 09, Piráti. Varianta dvě: ANO, SPOLU, PirSTAN a SPD. Pro diváky, kteří to pozorují a nevědí, o co jde, tak když vezmu návrh na největší výbory, které jsou, tak to je 25 členů, jestli si dobře vzpomínám, kde mi podle této tabulky, která je prostě daná, je to jednoduchá matematika, tak hnutí ANO, tam spadá devět poslanců, když by to mělo být po klubech, ODS čtyři, STAN čtyři, KDU tři, SPD tři, TOP 09 dva, Piráti nula. Kdyby to mělo být po těch velkých uskupeních, tak je to devět, devět, pět, dva. To znamená SPOLU má devět, PirSTAN devět, SPD dva.

No a samozřejmě úplně stejně ta tabulka vychází i z hlediska počtů do vedení Poslanecké sněmovny. Takže při počtu šest, když bych to vzal po klubech, tak je to šest, což je současný stav, to znamená jeden předseda a pět místopředsedů, tak má hnutí ANO dva, ODS jeden, STAN jeden, KDU jeden, SPD jeden, TOP 09 nic, Piráti nic. Kdyby to mělo být po těch velkých koalicích, tak je to (ANO) dva, SPOLU dva, PirSTAN jeden, SPD jeden. V momentě ale, kdy by těch členů mělo být sedm, to znamená jeden předseda a šest místopředsedů, tak v té chvíli už ty poměry jsou zajímavé – ta tabulka existuje, takže si tady nevymýšlím – tak ANO by mělo tři – to je odpověď na to, když jsem o tom mluvil v televizi, že jsem si to cucal z prstu, necucal – SPOLU tři, PirSTAN jeden, SPD žádný. Kdyby to bylo po klubech, tak tři ANO, ODS jeden, STAN jeden, KDU jeden, SPD jeden, TOP 09 nic, Piráti nic. Tak. Jinými slovy, to je nějaká zvyklost, která se samozřejmě dodržuje u výborů.

Jak jsem teď poslouchal pozorně Honzu Jakoba, tak se netýká vedení Poslanecké sněmovny, kde to není nějaký úzus, ale je to možná nějaká zvyklost, která se dodržovat nebude. Zopakuji tedy ten poměr, který doposud byl 3 : 3, v této chvíli se navrhuje 2 : 5. Co tím chci říct? Tím chci říct, že i podle této matematiky je legitimní a logické, že klub, který má 72 poslanců, navrhuje tři zástupce do vedení v momentě, kdy se řeklo, že ve vedení bude sedm politiků, to znamená jeden předseda a šest místopředsedů. Takže tam podle obou tabulek, ať už se na to budeme dívat podle klubů, nebo podle koalic, tak tam vychází tři. Není to tak, že bychom si tady něco vymysleli, abychom to nějakým způsobem komplikovali, ale je to legitimní způsob, který vychází ze skutečně poměrného systému a z té číselné tabulky.

Pokud jde o úhel pohledu pozice předsedy Poslanecké sněmovny, tak z politického hlediska přece víme z minula, a jsou tady kolegové, co jsou tady neskonale déle než já, že předseda z hlediska politické pozice je tam důležitý v momentě, kdy koalice je nejistá nebo kdy je to půl napůl a v zásadě hrozí třetí pokus, který už je na předsedovi Poslanecké sněmovny. To ale v této chvíli také nenastává. Je tady koalice, která deklarovala 108. Je tady prezident, který potvrdil, že bude co nejdříve jmenovat nového premiéra, a také tak učinil. To znamená, že už tady nejsou žádné překážky. Jinými slovy, předseda Poslanecké sněmovny v této chvíli není tou osobou, na které by se to lámalo, kde by ta koalice měla strach, že se vyčerpají ty dvě možnosti a pak je to na předsedovi Sněmovny.

Takže to je druhý, řekněme politický důvod, proč by to nemohl být zástupce největšího klubu. Stejně tak, když se podíváte do minulosti, tak předseda Sněmovny, až na jednu drobnou výjimku, tuším v roce 2013, byl zástupce buď největšího koaličního, nebo opozičního klubu v Poslanecké sněmovně. Tady ANO evidentně je největší nebo bude opoziční, i kdybychom to teď nerozdělovali na opoziční – koaliční, tak je největší klub, ať už to dáme po klubech, nebo v součtu. Tolik tedy ta politická část.

A teď mi dovoluňte se podívat i na stanovisko legislativního odboru. Já jsem to i slíbil konzistentně kolegům ve volební komisi, že tam najdu některé věci, které jsem si nemohl najít, protože když jsme se sešli, poctivě jsem řekl, že to budu hledat, tak jsem si k tomu udělal nějakou drobnější přípravu.

Legislativní odbor doslova řekl, cituji: "Legislativní odbor uvádí závěr, že předpokladem pro to, aby poslanec, člen vlády mohl být volen do funkce předsedy Poslanecké sněmovny, je předchozí zánik členství ve vládě. Toto by mělo být prokázáno nejpozději v okamžiku, kdy Poslanecká sněmovna přistoupí k volbě předsedy Poslanecké sněmovny. Nestane-li se tak, nelze poslance do funkce volit. To jest, jeho kandidatura by neměla být připuštěna." Velmi ostré stanovisko – nejsem tedy právník, ale nabídnu zase ten jiný úhel pohledu o tom, že poslanec, senátor, který pak je zvolen, tak mu to automaticky zaniká. O tom už tady hovořili jiní, o tom mluvit nebudu. Ale přece, ten pohyb je dvousměrný.

Ministr může být zvolen předsedou anebo místopředsedou Poslanecké sněmovny, ale stejně tak místopředseda Poslanecké sněmovny nebo poslanec, který je v těch výborech – o to tady jde, že předseda a místopředsedové Poslanecké sněmovny jsou součástí organizačního výboru, což se vylučuje – takže tito poslanci se naopak mohou stát ministry. To jde přece obousměrně a to se také stalo. Například ministr vnitra Hamáček, 27. 6. byl místopředseda Sněmovny a stal se ministrem vnitra. To znamená ve stejný den, tam teprve poté došlo k rezignaci. Stejně tak – a nebudu vás tady zdržovat - Ivan Pilný, 24. 5. 2017 – hospodářský výbor, Ministerstvo financí. Předtím Petr Bendl, 6. 10. 2011, předtím, a to už budeme dál, Cyril Svoboda v roce 2007, a tak dále a tak dále. Tam dokonce byl i Miroslav Kalousek v rozpočtovém výboru a šel na Ministerstvo financí. To znamená, že ono to jde. Ono to jde obousměrně. A já tady nebudu dělat větší právní rozборы, které tady udělal Milan Feranec. Prostě za mě je to extenzivní, extenzivní výklad legislativního odboru. Nicméně já vám tady řeknu jednu zkušenost, kterou mám osobní se závěrem legislativního odboru v této věci, a že ty věci nejsou tak jasné. Já jsem to říkal i na volební komisi a doufám, že kolegové to podpoří a potvrdí, a to jest, že my se na ten pohled legislativního odboru můžeme dívat jenom na jeden pohled právní, nikoliv jediný a jediný správný.

Připomenu situaci, kdy Rada České televize odvolala dozorčí komisi a my jako volební výbor jsme požádali legislativní odbor o stanovisko. Ti, co tady byli z vás, tak si to pamatují. Cítuji legislativní odbor: "V této souvislosti je třeba uvést, že rada ve svém usnesení neuvedla ani odkaz na konkrétní ustanovení citovaného zákona, podle kterého dozorčí komisi odvolala. Odvolání dozorčí komise na základě vážných výhrad k její práci jako poradního orgánu Rady je tedy obecné a není zákonným důvodem pro odvolání podle § 6 odst. 2 citovaného zákona." Není zákonným důvodem! "Usnesení rady neobsahuje ani žádné podrobnější odůvodnění jejího rozhodnutí a důvody pro odvolání dozorčí komise tak nelze posoudit a vyhodnotit." Nebudu tady číst celé to stanovisko, nechci zdržovat, to opravdu ne, ale je to příklad toho, kdy my potom – a nejvíce si na to bude asi pamatovat kolega Honza Bartošek, my jak jsme teď podle abecedy, tak nevím, kde kdo přesně sedí – my jsme za to dostali hroznou sodu, to si přece pamatujete. Pamatuju si i já, že když v usnesení volebního výboru jsme navrhovali usnesení, že konstatujeme, že jediným relevantním posouzením protiprávního jednání je posouzení nezávislými soudy, tak jsme za to ještě dostali vynadáno – přece je to jasné. Titulek v Respektu: "Sněmovní legislativci: Odvolání dozorčí komise Rady bylo nezákonné". A my jsme tady za to dostávali hroznou sodu. A to se stalo. Stalo se to, že po tři čtvrtě roce soud zamítl žalobu dozorčí komise, která se domáhala zrušení svého odvolání. Podle soudu byla rada oprávněna komisi odvolat. "Městský soud má za to, že v daném případě rada má pravomoc odvolat člena dozorčí komise v zásadě z jakéhokoliv důvodu, a pakliže nelze shledat zcela zjevně libovolné či diskriminační jednání, pak takové odvolání je v souladu se zákonem," konstatovala soudkyně. Co tím chci říct, a už jdu od toho. Bylo tady také stanovisko legislativního odboru, které se potom převedlo z právního do politického, a po tři čtvrtě roce vidíme, že to takhle vůbec není, že to takhle vůbec není! To znamená, že tady už by ta náprava v případě, že by se nedalo hlasovat o obou kandidátech, už by byla dost složitá, kdyby se to muselo soudně přezkoumávat.

Jinými slovy, shrnu: za mě největší klub, v této chvíli o síle 72 poslanců, má legitimní právo navrhnout, nominovat svého kandidáta. Já vás poprosím a požádám, abychom nechali tedy projít tu volbu a aby dnešek, který se dá považovat za takový svátek demokracie, tak aby ti poslanci za plentou dali jasně průchod tomu a svým preferencím, koho budou volit. To je o té demokracii. Vždy je lepší výběr ze dvou, tím se posuneme do dalšího bodu, a myslím si, že to v té chvíli bude v pořádku jak z hlediska řekneme právní jistoty, tak z hlediska zejména politického pohledu nové politiky, která tady teď nastupuje. Já vám děkuji za pozornost. (Slabý potlesk.)

Předsedající Radek Vondráček: Tak děkuji. Nyní poprosím... Faktická poznámka, pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já k tomu bodu vystoupím někdy později. Jenom krátká poznámka k nové politické kultuře, budu se tomu pak věnovat podrobněji. My jsme slušně požádali v pondělí o párování, že máme čtyři nemocné poslance. Odpověď po projednání v klubu hnutí ANO bylo, že ne. Tolik k té politické kultuře.

A teď mi dovoluňte, abych připomenul, že na této a příští schůzi, kdy ustavujeme Poslaneckou sněmovnu, máme čtyři kluby. Je to klub hnutí ANO – 72, klub SPOLU – 71, klub Piráti a Starostové – 37 členů a klub SPD – 20. Takže jménem dvou poslaneckých klubů, v tomto případě poslaneckého klubu SPOLU a poslaneckého klubu Piráti a Starostové, navrhuji, abychom dnes jednali i po jednadvacáté hodině, abychom jednali a meritorně hlasovali i po jednadvacáté hodině, i po půlnoci. Děkuji, je to procedurální návrh.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Jedná se o ustavující schůzi, možná by byl přípustný výklad, že nejsme omezeni tou jednadvacátou, ale budu také radši, když si to odhlasujeme jako Sněmovna. Zavolám všechny kolegy z předsálí.

Teď jsem vás všechny odhlásil. Poprosím vás, abyste se znovu přihlásili svými kartami. Pro nově příchozí: padl návrh, abychom dnes jako Poslanecká sněmovna jednali i po jednadvacáté hodině, i po půlnoci, zkrátka až do konce jednacího dne. Ještě vidím několik kolegů přicházet, zopakují: padl procedurální návrh, abychom dnes jednali a hlasovali i po jednadvacáté a čtyřicetihodině. Myslím, že počet přihlášených je v tuto chvíli... Dám ještě chvíličku.

Přistoupíme k hlasování, kdo souhlasí s procedurálním návrhem.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 6, přihlášeno je 186, pro 172, proti 1. Návrh byl přijat. Já vám děkuji.

Mám zde faktickou poznámku pana poslance Volného. Nevím, jestli to není jenom nedopatření?

V tom případě budeme pokračovat v rozpravě dle písemných přihlášek a na řadě je paní poslankyně Válková. (Někteří poslanci odcházejí ze sálu.)

Poprosím všechny kolegy, aby ukončili diskuse, jestliže mají něco k projednání, aby tedy urychleně opustili sál a umožnili vystoupení své kolegyně. Ještě jednou poprosím ty hloučky, jestli by si to mohly případně říct venku.

Poslankyně Helena Válková: Já vidím, že když začínají mluvit právníci, tak rozumní lidé odcházejí ze sálu, protože vyhodnotí, že to stejně bude nuda a částečně tomu nebudou rozumět. A já teď, obávám se, v určitém slova smyslu dám za pravdu těmto skeptikům.

Já se na rozdíl od svých předřečníků nebudu zabývat politickým rozměrem, ten je nám myslím úplně všem jasný, a navíc z vystoupení předřečníků bylo zřejmé, proč navrhuje pana místopředsedu vlády, úmyslně tady teď říkám jeho současnou funkci, pana poslance Havlíčka, pana docenta Havlíčka, pokud použiju akademický titul, a proč si myslíme jako nejsilnější politická strana a hnutí, že je to namístě. To tady bylo řečeno několikrát a naopak jsme byli upozorněni na to, že se opakujeme a že to nemá smysl, že všichni ostatní přece

dobře vědí. Já jsem také ráda, že to nemusím opakovat, i když bych mohla, protože jsem měla tu čest s ním úzce spolupracovat jako zmocněnkyně vlády pro lidská práva.

Nicméně bych se zamyslela nad tou právní otázkou, protože si myslím, že k právnímu státu vždycky náleží určitá stabilita, jistota a předvídatelnost práva. A teď se právě potýkáme s otázkou: Je to opravdu předvídatelné, to, jak bychom měli rozhodnout, v zájmu ústavnosti? Moje odpověď zní ponuře, smutně a v podstatě v kontextu s tím, co jsem řekla jako svoje první vystoupení na schůzi volební komise. Bohužel si myslím taktéž jako někteří z vás, že ty výklady se můžou rozcházet. Jeden z výkladů tady už byl opakovaně citován, takže se mu nebudu věnovat. Je to výklad legislativy Poslanecké sněmovny, kterých bych nazvala, že je takový opatrný, velmi se držící určitých zvyklostí, výkladu, aby nebyl v podezření, že může naznačovat, anebo dokonce nahrazovat, jak by politické rozhodnutí v této věci mělo vypadat. To naprosto chápu. Legislativní odbor, jak jsem ho tady zažila už dvě období, je superopatrný a vy, až budete zacházet s jeho výsledky a analýzami, tak si vždycky říkejte, že je to takové to wasserdicht. Takhle asi neuděláme chybu, ale ne vždycky ty výsledky, které nám předkládá, potom obstojí, jak už tady bylo řečeno třeba i Patrikem Nacherem, v dalším přezkoumání.

A teď k tomu, co jsem vám chtěla říct po tomto krátkém úvodu. Standardní výklad, který máme právě obsažený v tom rozboru, který nám legislativní odbor zaslal, je, že kandidát na předsedu Poslanecké sněmovny nemůže být členem vlády, protože již zvolením vzniká inkompatibilita. Není zde ustanovení, že zvolením zaniká členství ve vládě. A teď tady vyvstává první otázka. Když si srovnáme ustanovení čl. 32 ústavy s dikcí čl. 22 ústavy a podíváme se na to tím pohledem, zda ústavní zákonodárce neopomněl upravit jednu z důležitých otázek, kterou upravil právě v čl. 22 v odst. 2 – já ho ocituji, nebudu zdržovat, ale tady je to opravdu nutné. Čl. 22 totiž říká: "S funkcí poslance nebo senátora je neslučitelný výkon úřadu prezidenta republiky, funkce soudce a další funkce, které stanoví zákon." Ale pak tam je ten jasný, právně stabilní a právní jistotu nabízející odst. 2, ten, který chybí u čl. 32 – kdyby tam byl, tak bychom tyhle problémy teď neřešili: "Dnem, kdy se poslanec nebo senátor ujal úřadu prezidenta republiky, nebo dnem, kdy se ujal funkce soudce nebo jiné funkce neslučitelné s funkcí poslance nebo senátora, zaniká jeho mandát poslance nebo senátora."

Takže mně dovoluňte výklad v tom smyslu, že ústava tuto otázku neupravila, opomněla, je zde určitá mezera v čl. 32, chybí zde tedy ten druhý odstavec, který jsem právě řekla v čl. 22, a my teď máme možnost, a učíme o tom studenty Právnické fakulty, nikoliv nutnost výkladem per analogiam legis dospět k závěru, že v tomto případě můžeme postupovat tak, jak je upraveno v čl. 22 odst. 2 per analogiam legis, to znamená analogicky. Nicméně samozřejmě pro právníky, kolegyně a kolegy, je zřejmé, že zde může vyvstat vážná námitka, že v oblasti veřejného práva takto postupovat nemůžeme. Ale ta námitka vychází z toho, že ve veřejném právu takto postupovat nemůžeme, protože by veřejné právo vždycky mělo poskytovat ochranu proti svévoli státní moci vůči občanům čili vůči jiným subjektům. Nicméně tady o to nejde. Tady se nejedná o uplatňování státní moci, ale – a teď se projevim trochu jako zmocněnkyně vlády pro lidská práva – o to, aby se mohlo uplatnit jedno ze základních práv podle Listiny, čl. 21 odst. 4. Také jsem si ho vypsala, nebo bych ho tady mohla najít a přečíst vám ho: "Občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným veřejným funkcím." Co to znamená? Ústava nestanoví, že člen vlády nesmí kandidovat, ale že nemůže být předsedou Poslanecké sněmovny.

Čili pokud bychom se odvážili používat výklad, a myslím, že té odvahy by nebylo třeba mnoho – protože jsem zvědavá, jak na to bude reagovat pan profesor Kysela, protože si myslím, že jeho úvahy šly tímto směrem, a pokud nešly, tak se mu tady od řečnického pulťiku omlouvám – protože ten výklad nastíněný v kontextu čl. 22 by znamenal, že zaniká členství ve vládě zvolením předsedou Poslanecké sněmovny. Čili bychom tu volbu mohli připustit. A tento výklad si myslím není vyloučený. Říkám – myslím si to. Je třeba ho brát jako jeden

z možných výkladů a rozhodně bych nerada, aby někdo tady používal – ale samozřejmě u tohoto řečnického pultíku může každý, čili já jenom to říkám za sebe – třeba výrok, že je to absolutní nesmysl.

Já jsem naštěstí dneska neměla vůbec čas, protože jsem se zabývala ověřováním mandátů, ustavující schůzi mandátového a imunitního výboru, sledovat a nechat se ovlivnit vystoupeními politologů a právníků, kteří určitě se k tomuhle problému vyslovovali. Já bych vás tedy chtěla jenom všechny poprosit k určité obezřetnosti. To není obhajoba toho, že jsme navrhli Karla Havlíčka. To je vysvětlení, že si nemyslíme – a bylo to artikulováno i na schůzi volební komise – že by to bylo nemožné, neřkuli neústavní. Tento výklad samozřejmě se vám může zdát i extenzivním, nic proti tomu, není neústavní a podle mého názoru jenom potvrzuje to, že existují různé možnosti, jak přistupovat k řešení této otázky. A myslím si, že bychom spíš tu debatu mohli vést ve směru politickém a ten právní rozměr bychom měli ponechat otevřený vyjádřením, třeba jako je moje, a vyjádřením, která možná budou teď replikou mého výkladu. Rozhodně bychom neměli říct: Tak a teď tady, protože od toho tady nejsme, poslankyně a poslanci, teď tady máme výklad legislativního odboru, nezdržujeme se tím, jedme podle toho výkladu... Někdy je to velmi rozumné – v tomto případě by to mohlo svádět k pohodlnosti a rychlosti, která není namístě.

A ještě úplně na závěr. Samozřejmě, pokud někdo z vás má pocit, že jsem něco nevysvětlila dostatečně srozumitelně – a já to slyším i od svých kolegyně a kolegů ze svého poslaneckého klubu, že se někdy nevyjadřuju tak jasně, aby tomu hned porozuměli – tak jsem vám k dispozici i o přestávce. Protože mně šlo jenom o to, abych tady podpořila ten pohled na tuto komplikovanou věc, kterou řešíme vůbec poprvé, pokud si pamatuju, v Poslanecké sněmovně způsobem, který umožňuje výklad – staří latiníci vědí – per analogiam legis čili analogicky tomu nejbližšímu možnému ustanovení v případě, že to ustanovení, které by tam mohlo být v tom zákoně, tedy v ústavě, chybí. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já jsem chtěl jenom v reakci na kolegu Zbyňka Stanjuru, kterého tady nevidím, to je S, tak by měl sedět někde tamhle (Dívá se vpravo.), ohledně toho párování. Já jsem místopředseda klubu čerstvě, ale aby to tady zaznělo tak, jak to ve skutečnosti je. Párování se zde vždycky týká projednávání zákonů. Myslím si, že nikdy tady nebylo párování, které by se týkalo tajných voleb, tím méně na první ustavující schůzi nebo na druhé schůzi, kde se volí vedení Poslanecké sněmovny. Tak aby to nevypadalo, že ANO tady něco odmítá globálně, ale upřesňuji to, co zaznělo. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Na řadě v rozpravě je paní poslankyně Jana Pastuchová.

Poslankyně Jana Pastuchová: Jsem ráda, že stupínek tu zůstal... (Poslankyně Pastuchová povytáhla zpod řečnického pultu stupínek a postavila se na něj.)

Vážené kolegyně, vážení kolegové, než začnu svoje vystoupení ohledně příspěvku k volbě předsedy Poslanecké sněmovny, nechtěla jsem vystupovat faktickými poznámkami, ale budu reagovat na některé své předřečníky. Bohužel, ani jeden z nich tu není.

Začnu odzadu. Potvrdím slova kolegy, prostřednictvím vašim, pane předsedající, pana poslance Nachera na pana poslance Stanjuru ohledně párování. Jako místopředsedkyně klubu

už v minulém volebním období jsem toto párování měla na starosti čtyři roky a opravdu si nepamatuji, že bych párovala napříč politickým spektrem při tajném hlasování. Bylo to opravdu vždy při párování v zákonech, což mi může, myslím si, potvrdit, vaším prostřednictvím, paní poslankyně Černochová, že vždy při tajném hlasování se nepárovalo, a vůbec už ne u takto důležité volby předsedy anebo místopředsedů při ustavující schůzi. To je k panu Stanjurovi.

Další poznámka – pan poslanec Jakob. Já si pana poslance Jakoba pamatuji tím, že tuším – a teď opravdu si nejsem jistá, nestačila jsem si to vygooglit – že nastoupil nějak narychlo po panu poslanci Ferim. (Šum v sále, místopředsedkyně Schillerová: Kalouskovi). Kalouskovi, tak se omlouvám. Ale je to z jednoho klubu. Já si pana poslance Jakoba pamatuji pro jeho výrazné projevy, někdy až nudné. A proto to, že říká, že jsme zde jak kafemlejnek... No, jsme opozice, tak jako kafemlejnek budeme, a odmítám jeho apely, abychom zkrátili, nebo nějak nás tady poučoval o tom, o čem budeme mluvit. Budeme mluvit jako opozice dlouho. Jako koaliční poslankyně jsem si tu opravdu zažila předčítání knih. My to nechceme dělat, budeme konstruktivní opozice, ale nemám zapotřebí, aby mě tu kádroval pan poslanec Jakob, k čemu mám a nemám mluvit.

To samé je moje třetí poznámka k panu poslanci Výbornému, vaším prostřednictvím. Já bych nevystoupila ohledně toho, že zde pějeme chválu a budeme ji pět dál na našeho kandidáta, pana poslance Havlíčka, ale vyzval mě k tomu pan poslanec Jurečka, který vlastně nás upozornil na to, že ho to asi nebaví, a já jsem jen řekla: Dostala jsem teď na Messenger několik zpráv od občanů, že paní Pekarovou Adamovou opravdu neznají, a rádi by. Ale tím ho nenabádám a ani jsem to neřekla. Jenom jsem řekla, že by taky někteří rádi paní Pekarovou Adamovou znali. A já si myslím, že dobrá rada nad zlato, opozice nám tady radila hodně dlouho.

A teď už k mému zmíněnému příspěvku k volbě předsedy Poslanecké sněmovny. Já bych ze začátku – měla jsem to i zde v poznámce – ráda pogratovala všem stranám, koalicím k volebním úspěchům, k zisku potřebného počtu hlasů při vstupu do Poslanecké sněmovny, a sluší se poblahopřát i vítězům. Mě osobně velmi těší, že v našem týmu hnutí ANO máme jako nového kolegu poslance, nyní ještě pana ministra, vicepremiéra pana Karla Havlíčka, člověka, jehož pracovitost, odbornost obdivuji a který podle mě – a myslím si, i podle celého klubu hnutí ANO, protože dostal jednoznačnou podporu – by byl tou nejlepší volbou na post předsedy Sněmovny.

Co mě bohužel netěší, je, že pětiblok chce – a jak nám bylo už předneseno – znemožnit politickou soutěž tím, aby tento náš skvělý nominant byl z možnosti volby dopředu vyřazen. Dle pětibloku je to ohledně právního výkladu, ale každý, kdo v této ctěné sněmovně sedíme déle a nemáme právní vzdělání – a já ho opravdu nemám – víme, že právní výklady jsou mnohé, liší se a někdy jsou naprosto jiné, jak tu říkali i mí předřečníci, ctění právníci. A také záleží na tom, jak zrovna si chce tento výklad kdo a jak přeložit do reality. Pojďme se bavit o zmíněném § 77 odst. 5 o ustanovení poslaneckých klubů.

Přesto se domnívám, že tuto třetí nejvyšší ústavní funkci by měl zastávat skutečně někdo, jehož vlastností je zkušenost v politice, člověk vzdělaný, člověk, který má zkušenosti z podnikatelského a univerzitního prostředí, někdo, kdo umí jednat, je schopen kompromisu, hledá konsenzus a byl by i skvělou reprezentací Sněmovny při mezinárodních jednáních. Karel Havlíček při svém působení v politice také několikrát ukázal, že se nebojí výzev a že necouvne před úkoly, které před ním stojí, a to vše nám kolega Havlíček mohl dokázat v roli ministra.

Při vši úctě k paní kolegyni Pekarové Adamové, kterou znám osm let, toto bohužel o ní říct nemůžu. Z jejích posledních rozhodnutí jsem spíše zklamaná. Jakožto bývalá předsedkyně

sociálního výboru v minulém volebním období si pamatuji na řadu výstupů paní poslankyně o tom, jak je Ministerstvo práce a sociálních věcí řízeno špatně a jak by to ona dělala lépe. Vždy přesně věděla, kde je z jejího pohledu chyba a jak by se jí ona určitě nikdy nedopustila. Sama tvrdila, že na funkci ministryně práce a sociálních věcí se dlouhodobě připravuje, a jakkoliv s ní v mnohém nesouhlasím, toto jí určitě upřít nemohu. Je tak pro mě velkým zklamáním, že před možností vést tento důležitý resort, o kterém tvrdila, že se mu věnuje jako málokdo a rozumí mu, z toho utíká. Odmítá převzít zodpovědnost a pod výmluvou o politické dohodě se snaží schovat ve vedení Sněmovny.

Pro mě je to zbabělost nebo pokrytectví a nemyslím, že někdo takový měl usilovat o vedení Poslanecké sněmovny, protože předsedovi Sněmovny bychom měli věřit, že nebude utíkat před svou zodpovědností, protože to má být člověk, který je při schvalování sporných politických věcí hybnou silou k dohodě. Víím, že Markéta Pekarová Adamová, vaším prostřednictvím, je člověk inteligentní, který se oblasti sociální politiky, sociální politice věnuje. Znovu opakuji, sama několikrát uvedla, že se na post ministryně práce a sociálních věcí připravovala. Tím spíše je pro mě velkým zklamáním, že pro mě, a zejména pro občany takto důležité a stěžejní ministerstvo dle mediálních výstupů zatím, nevíme to přesně, ale beru to tak, přenechává někomu, kdo je jasným expertem na zemědělství, protože při naší vládě byl zmíněný kolega ministrem zemědělství, v minulém období se věnoval zemědělství a za celých osm let jsem potenciálního uchazeče nebo adepta na Ministerstvo práce a sociálních věcí na výboru pro sociální politiku nikdy neviděla. Nechci snižovat resort zemědělství, ale navrhovaný kolega na Ministerstvo práce a sociálních věcí, jak já ho znám ze sociálních sítí, tak ho zde vidím na traktoru, při úrodě, při sklizni, ale vůbec ne při sociálních otázkách.

Kandidaturu paní Pekarové Adamové na předsedkyni Sněmovny tak beru jako útěk před zodpovědností a snahu schovat se, jak jsem řekla, ve vedení Sněmovny. To stejné bohužel musím říci i o kolegyni, vaším prostřednictvím, Olze Richterové, kterou také znám čtyři roky z výboru pro sociální politiku a která si prošla vnitrostranickým, mediálně velmi prezentovaným, transparentním, na čemž si Pirátská strana opravdu zakládá, výběrovým řízením na post na ministryni práce a sociálních věcí. Uspěla, ale pak se dočteme a slyšíme, jak je jí vlastně líto, že Pirátům post nikdo nenabídl. Ale následně jejich předseda, prostřednictvím vaším, pan Bartoš říká, že ona vlastně toto ministerstvo nechce z osobních důvodů. Tak já tedy fakt nevím, kde je pravda. A opravdu ve vedení Sněmovny chceme tyto lidi, kteří se bojí zodpovědnosti, kteří nám tvrdí celé čtyři roky, a jako opoziční strana samozřejmě, já se na to moc těším, kritizují veškeré kroky, které koaliční vláda udělá, potažmo Ministerstvo práce a sociálních věcí? Všechno je špatně, všechno budeme dělat lépe, a obě tyto kandidátky se bojí, zalekly se a jdou si radši sednout na umpire. Já jsem opravdu doufala, že do vedení Sněmovny se dostane někdo, kdo před těžkými úkoly neuhýbá, a tady jsem vám řekla, že tyto dvě dámy uhýbají. Ani jedna nechce vzít zodpovědnost za to, co kritizovaly celé čtyři roky, jedna z nich osm. Kdo se k nim opravdu postaví čelem, zatne zuby a přes výsměch, který tady vidím, když tady naši právníci mluví o tom pokyvování hlavami, že prostě pan Havlíček nemá šanci vůbec se zúčastnit této volby, tak i přesto, přes tento výsměch a zesměšňování si myslím, že by zde odvedl jako předseda Poslanecké sněmovny tu nejlepší, nejzodpovědnější práci, protože jeho práci známe ve vedení, známe ve vedení ministerstev. Bohužel, práci paní kolegyně, vaším prostřednictvím, Pekarové Adamové ve vedení já vůbec neznám za celých osm let. A proto říkám, že nejlepším kandidátem pro vedení Poslanecké sněmovny za náš klub hnutí ANO, který je největším poslaneckým klubem s počtem 72 poslanců, by byl právě náš kandidát pan Karel Havlíček.

Neodpustím si ještě jednu věc. Když jsem sedávala tady v těch řadách jako koalice, tak opozice nikdy nezapomněla říct, a byla to právě paní Markéta Pekarová Adamová, vaším prostřednictvím, že ten, kdo tu má sedět a vyslechnout si i nehezká slova, tu nesedí. Mě mrzí,

že paní kandidátka na předsedkyni Poslanecké sněmovny už teď se vyhýbá tomu, aby si vyslechla i svoji kritiku. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Předsedající Radek Vondráček: Já vám děkuji. Faktická poznámka – pan poslanec Feranec.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jenom budu reagovat na to, co říkala paní Pastuchová. Na začátku se zmínila o párování. Už to tady několikrát zaznělo. Tak jenom jeden důležitý fakt. Já jsem to pochopil tak, že budoucí vládní koalice po nás žádala párování čtyř poslanců, kteří dneska chybí. My jsme předtím měli, když jsme zahajovali, informaci mandátového a imunitního výboru. Co jsme se tam dozvěděli? Všichni poslanci byli platně zvoleni, 196 poslanců převzalo osvědčení, a doplňují: a složili slib.

Co to znamená? Ti, kteří ho nesložili... Mimochodem, shodou okolností jsou to – mně je to líto, ale jsou to čtyři poslanci, poslankyně z budoucí vládní koalice. Ti, kteří ho nesložili, mají mandát, takzvaný holý mandát. Jsou poslanci, mají imunitu, berou plat, náležitosti a tak dál, ale nemůžou hlasovat. Takže nám se nabízelo, ať vyměníme čtyři poslance, kteří můžou hlasovat, za čtyři poslance, kteří nemůžou hlasovat. Nezlobte se na mě – odhlédnu od toho, že při tajných volbách se to nedělá – toto je velmi, velmi nevyvážený obchod. Možná jsme byli naivní v minulém volebním období, občas jsme na tyto výměny, jak já říkám, kožešin za korálky přistoupili, ale to je minulost! Děkuji. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Předsedající Radek Vondráček: Já vám děkuji. Je 15.00 přesně. Začali jsme ve 13.00. Vzhledem k tomu, že nemohu být střídan a nechci zneužívat § 62, že když si stoupnu, tak přerušuji schůzi, ale chtěl bych to dopředu avizovat, a doufám, že nikdo nebude proti, že dám deset minut přestávku čistě z biologických důvodů. Budeme pokračovat v 15.10. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 15.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.10 hodin.)

Předsedající Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 15.10, budeme pokračovat v přerušném jednání. Je zde faktická poznámka, pan předseda Jakob.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, pane předsedající. Mnoho nás v sále není. Já se musím trochu ohradit. Byť tady kulantní mluvou, tak já nepovažuji tu diskusi za úplně hodnou toho, co nás čeká v příštích hodinách, a to je volba předsedy Sněmovny. Tady padají slova na adresu paní Pekarové Adamové, jako že uhýbá před zodpovědností a podobně. Já se jí musím opravdu zastat. Znáám ji řadu let, je to mimořádně statečná žena. Před ničím nikdy neuhýbala, naopak šla do všech výzev, je předsedkyní naší strany. Věřte, že to s námi nemá vždy úplně jednoduché. A je to člověk, kterého si neskutečně vážím za to, jak je aktivní a jak je ve svých názorech pevná.

Prosím, nečastujme tady kandidáty jakýmikoliv podobnými výroky, není to důstojné. A já se opravdu moc těším na to, až bude zvolena předsedkyní Sněmovny, až této funkci dodá punc a bude tu funkci vykonávat velmi aktivně, velmi svědomitě a se vším, co k tomu patří. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji vám. Z faktických poznámek vše. Na řadě s vystoupením je pan poslanec Karel Rais.

Poslanec Karel Rais: Vážený pane předsedo, vážené ministryně a ministři, vážené kolegyně a kolegové poslanci, nebudu se vyjadřovat k právním otázkám předsedy Sněmovny. Tomu upřímně řečeně nerozumím. Ale budu se k panu docentovi Havlíčkovi vyjadřovat z pozice poslance, akademika a podnikatele, který za posledních třicet let mnohokrát s panem docentem Havlíčkem spolupracoval a setkal se s ním.

Domnívám se, že volba pana docenta Havlíčka do čela Poslanecké sněmovny je správným rozhodnutím. Je to zkušený politik a podnikatel, člověk, který se pohybuje se znalostí odborné problematiky nejenom v akademickém prostředí, ale také v prostředí praktickém, v prostředí výrobních a nevýrobních firem. Odborně je vysoce fundovaný, je schopen navenek důstojně reprezentovat Sněmovnu.

Jeho jazyková vybavenost mu umožňuje reprezentovat Sněmovnu mimořádně důstojně. Hovoří anglicky, německy, rusky, španělsky, částečně francouzsky i čínsky. Doby, kdy předseda Sněmovny neměl ani základní cizojazyčné vybavení, jak jsme mnohokrát viděli v posledních třiceti letech, jsou snad definitivně pryč.

Osobně bych zdůraznil jeho dlouholeté aktivity v oblasti inovačních technologií a oceňuji jeho snahu propojit v oblasti transferu technologie akademické prostředí s reálným firemním světem. Politická podpora této oblasti s úrovní vedení Sněmovny je jak pro akademické, tak zejména pro podnikatelské prostředí velmi důležitá. Osobou docenta Havlíčka v roli předsedy Sněmovny by byla jednoznačně zajištěna.

Dlouholetou znalost podnikatelského prostředí pan docent Havlíček zúročil v pozici předsedy představenstva Asociace malých a středních podniků a živnostníků. Domnívám se, že zkušenosti z řízení této asociace, schopnost naslouchat oprávněným požadavkům členů, komunikovat s členy asociace, to jsou jen některé vlastnosti pana docenta, které zajišťují relativně bezkonfliktní a odborně vysoce fundované řízení i Sněmovny.

Obdobně bych mohl hovořit o jeho několikaletém působení v roli člena a později místopředsedy Rady vlády pro výzkum, vývoj a inovaci. Životní zkušenosti společně s odbornou vědecko-manažerskou a podnikatelskou praxí dávají nám poslancům záruku solidního přístupu pana docenta Havlíčka k výkonu funkce předsedy Sněmovny. Děkuji vám za pozornost.

Předsedající Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Poprosím o slovo pana poslance Berkovce.

Poslanec Stanislav Berkovec: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám hezký den. Byl bych velmi rád, kdybyste mi věnovali čtyři minuty vaší vzácné pozornosti. Můj dobrý kamarád, vynikající člověk a horolezec, který jako první Čech vystoupil na Mount Everest, nebo chcete-li na Džomolangmu nebo Sagarmáthu, Matku hor, při rozhovoru s novináři, kteří pravda v té době toho moc nevěděli o vysokohorském expedičním lezení, tak na jejich otázku, jak trénoval poslední dva měsíce před Everestem, odpověděl: Everest se neptá, co jsi dělal poslední dva měsíce, Everest se ptá, co jsi dělal celý život.

Teď dovoluji několik mých zkušeností, takových flešovitých obrázků z posledních téměř dvaceti let ze setkání a spoluprací s panem poslancem Karlem Havlíčkem, a to v různých našich vzájemných rolích.

Role první: host ve studiu, kde jsem byl jako redaktor, novinář nebo moderátor. Ideální host, protože za prvé nechtěl podrobně předem otázky. Vždycky byl připravený, profesionální, vstřícný, příjemný. Jak říkám, pro novináře ideální host. Navíc jsem se vždycky něco dozvěděl, protože ekonomika zrovna nebyla mé hlavní téma. Stejně to bylo v tištěných médiích, například Hospodářských novinách. Byla to i role moderátora, kdy jsme se setkávali, takže on byl v roli předsedy asociace nebo pedagoga, která byla velmi příjemná. Byla to i pracovní setkání týkající se bezpečnosti silniční dopravy, které se věnoval i dávno předtím, než byl ministrem dopravy, protože já patřím k signatářům Evropské charty bezpečnosti silničního provozu.

Střih, obrázek další: role ministra dopravy. Já jsem z královského města Slaný a více než třicet let jsme bojovali o severní obchvat města. Ten byl konečně postaven v době naší vlády. Začal ho stavět pan ministr Daniel Ťok a dokončil ho pan ministr Karel Havlíček. Pochopitelně to byla práce celé vlády pod vedením premiéra. Role tohoto ministra, tedy pana Karla Havlíčka, byla opravdu velmi výrazná. Nám to ušetřilo deset tisíc aut a z toho tři tisíce kamionů přes centrum města.

Střih, další role: přišla pandemie. Mám spoustu kamarádů mezi muzikanty, herci a ti byli opravdu zasaženi přímo do vazů. Přišli o práci, přišli o prostředky a vy, kteří jste tady byli, tak si určitě dobře pamatujete, že byl to právě on v roli ministra průmyslu a obchodu, který ve spolupráci s Ministerstvem kultury se zasadil o to, aby ta první pomoc přišla co nejrychleji.

Stejnou zkušenost mám, když se po lockdownu potom otvíraly malé restaurace nebo malé obchůdky, tak on neváhal, i když to nebylo vůbec jednoduché a ne vždycky se to setkal se vřelým přijetím, vyrazil k nám do regionu, navštěvoval ty provozovny, povídal si s lidmi na ulici i v obchodech. Jedna z vlastností, kterých si na něm velmi cením, je to, že intuitivně lidi spojuje, nikoliv rozděluje. To si myslím, že je velmi cenné v životě i v politice.

A protože si myslím, že každý z nás tady má nějaký svůj Everest, tak se s vámi rozloučím citátem toho mého kamaráda: Everest se neptá, co jsi dělal poslední dva měsíce, ale co jsi dělal celý život. Děkuji za vaši pozornost.

Předsedající Radek Vondráček: Pan poslanec Juchelka, už je na svém místě. Máte slovo, pane kolego.

Poslanec Aleš Juchelka: Já vám mockrát děkuji. Mě strašně mrzí na jednu stranu, že tady nevidím žádného z těch, kteří kandidují jak na místopředsedu, tak ani paní kandidátku na předsedkyni, Markétu Pekarovou Adamovou. Těšil jsem se na její kandidátskou řeč, protože si myslím, že bychom měli právo vědět, jakou má vizi s Poslaneckou sněmovnou, kam ji chce dovést, proč udělala tu dramatickou otočku, když v předvolební kampani usilovala o Ministerstvo práce a sociálních věcí, a bohužel se to pravděpodobně nedozvíme, protože tady není, neposlouchá nás, nezajímá ji to, a přitom vidím na tabuli, kde je napsán bod Návrh na volbu předsedy Poslanecké sněmovny, a ona jednoduše tady tento bod, který se jí týká, vůbec neakceptuje, není tady a mně je to líto. O to víc, že jsme se de facto setkávali v předvolební kampani v mnoha diskusích úplně stejně jako s paní ministryní Maláčovou s paní Olgou Richterovou a právě jsme se šermovali o to, kdo bude v rámci Ministerstva práce a sociálních věcí tím, kdo ho třeba povede, jakou máme vizi, a v rámci předvolebních programů jsme si říkali, kam to ministerstvo chceme posunout.

To ministerstvo začíná být velmi silové, protože nabírá na své síle díky tomu, co se v dnešní turbulentní době děje. Je to ministerstvo, které v tuto chvíli velmi dramaticky řeší energetickou chudobu, ale jsou tam samozřejmě i dlouhodobější témata, jako je demografická

křivka, na ni samozřejmě navázaná důchodová reforma a s ní spojená prorodinná politika, například i pro vícečetné rodiny. Je to ministerstvo nelehké, se spoustou úkolů, a já se ptám, jestli to právě byly tady důvody nelehkého vedení tohoto ministerstva, kvůli kterým se zalekla právě Markéta Pekarová Adamová a Olga Richterová toto ministerstvo vést. Ano, vím, že píše a říká se, že se tak rozhodlo v nejvyšších patrech klubu TOP 09 a Pirátů, ale zajímavé je, že i přes dále tlumočené osobní důvody, které vedly k rozhodnutí právě tento post neobsadit, se rovnou našly posty sněmovní, alternativní a vcelku příjemné. Ono je totiž něco jiného mít po dobu předvolební kampaně celou řadu řečí a výtek a potom se postavit před ten velikánský barák Ministerstva práce a sociálních věcí a snažit se ty řeči realizovat. Ale rozumím tomu, že je lepší jak pro občany, tak pro zaměstnance ministerstva, aby si férově jak kolegyně Pekarová Adamová, tak kolegyně Richterová řekly: Nemám na to, převzít tu zodpovědnost, nemám na to, vzít tu funkci ministra, je tam velká fujavice, raději mi, prosím vás, kolegové, vyjednejte ten klid, kde tolik nefouká, a to je ve vedení Sněmovny.

A já se ptám, jestli to je zodpovědné právě vůči veřejnosti, kdy říkám ještě v den voleb, že sociální věci jsou moje priorita, jestli je to zodpovědné vůči zaměstnancům, kteří se nějak chystají na nové vedení, že to nebude nikdo, kdo se v rámci předvolební kampaně takto profiloval a prezentoval? A nejen vůči zaměstnancům Ministerstva práce a sociálních věcí, ale úřadům práce, České správě sociálního zabezpečení, neziskovému sektoru a všemu, co Ministerstvo práce má ve své gesci. Svou čtyřletou práci tím jednoduše zahodily, protože na ty výbory chodit nebudou, budou ve vedení Sněmovny, a je mi to obzvláště líto u Olgy Richterové, se kterou jsem se v drtivé většině věcí neshodnul, v idejích neshodnul, ale vždycky jsme našli v nějakých věcech společnou řeč. Bohužel, toto všechno kandidaturou na místopředsedkyni zahodila.

A teď na Ministerstvu práce a sociálních věcí budeme mít exministra zemědělství, přátelé. Nic osobního proti Marianu Jurečkovi, ale všichni jsme to viděli v předvolební kampani, že jezdil na traktoru, a ne do domovů seniorů. A já se v předvolebních diskusích o sociále neseťkával s budoucím ministrem. Kdybych to byl býval věděl, tak bych se narval místo některých svých kolegů do diskusí o zemědělství, které bych přeonáčil na Ministerstvo práce a sociálních věcí, ale to by si pravděpodobně moderátoři a komentátoři ťukali na čelo. Ale teď to reálné je.

Kolegyně nechtějí zodpovědnost z osobních důvodů na ministerstvu, ale ve vedení Sněmovny jim ty osobní důvody nepřekáží. Pravděpodobně je ta práce lehčí, méně zodpovědná, méně stresová, pohodlnější, časově nenáročná, lépe placená – osobním důvodům, za které se schová leccos, prostě tento post ve vedení Sněmovny nepřekáží. Ale když tedy nezvládnou ministerstvo, chci tady toto.

Proč to ale říkám? Ne proto, abych nijak rodící se koalici mluvil do toho, kdo se má na ten pomyslný sněmovní umpire posadit, ale protože to nevychází v demokratickém poměrném zvykovém zastoupení vedení Sněmovny. Mít post místopředsedy se čtyřmi poslanci? Budiž. Ale největší klub, hnutí ANO, má návrh na dva místopředsedy a jeho klub je větší osmnáctkrát. A proč to poměrové zastoupení chcete prostě a jednoduše takto nedemokraticky zvalcovat? Protože potřebujete – a řekněte si to na rovinu – nakrmit spoustu hladových krků. Je vás v pětikoalici moc a na hostině zkrátka musíte přidat židličky ke stolu, aby se někdo důležitý neurazil a z hostiny neodešel. Proto navyšujete počet lidí ve vedení Sněmovny na sedm, proto se pravděpodobně a absolutně nesmyslně rozroste vláda o tři další posty. O tom se ale ještě samozřejmě budeme bavit, na vládu je ještě čas.

Doposud mělo vedení Sněmovny šest členů a při stejném počtu poslanců koalice versus opozice bylo dělení 3 : 3, tři pro opozici a tři pro koalici. To bylo férové. Nyní jich bude sedm a rozdělení bude 2 : 5. Prostě se váš návrh chová neférově a bere z své všechny vaše historicky řečené věci – proklamace o poměrném zastoupení, o demokracii, o spravedlivém

rozdělení postů ve vedení Sněmovny a všechny tyto v tuto chvíli hezké hodnotové řečičky jste tímto vaším návrhem 2 : 5 spláchli do kanalizace. A to nemluvím o tom, že možná bude nějakou volbou tady ve Sněmovně odsunut Karel Havlíček.

Udělejte si prostě postů a funkcí ve Sněmovně, kolik chcete, sílu na to samozřejmě máte. Ale dělejte to férově, demokraticky a slušně. Budete tady s námi další čtyři roky, ale dělejte to tak, aby to prostě nebyla válcovačka. A 2 : 5 válcovačka je. Proto má opozice nárok na tři křesla. Tady u tohoto bodu se láme vaše férovost, velkorysost, cit pro spravedlnost. Pokud ten cit ale nemáte, tak vaše hlasovací mašina přejede jako traktor budoucího ministra práce a sociálních věcí všechny historické zvyklosti této Sněmovny. Děkuji za pozornost. (Potlesk v sále.)

Předsedající Radek Vondráček: Na řadě je pan poslanec Marek Novák, připraví se paní poslankyně Ožanová.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády. My dnes před sebou máme velice významný úkol, a to zvolit nové vedení této Sněmovny, a právě v čele s jejím předsedou. Vytváříme tak vlastně prostředí pro práci poslanců a poslaneckých klubů na další volební období. Podle mého názoru je tedy velmi důležité, aby tuto komoru Parlamentu vedli lidé zkušení, manažersky vybavení, vzdělaní a s patřičným respektem. Je to také poprvé v tomto volebním období, co bychom měli bezezbytku naplnit obsah poslaneckého slibu, tedy konat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a samozřejmě také v zájmu občanů České republiky.

Volba vedení Sněmovny by rozhodně měla být odrazem schopností vést a řešit vzniklé situace. Vzpomeňme na nutnost koordinace zasedání Sněmovny v rámci pandemie a s tím také nutná další řešení. Taktéž v nedávném období při spekulacích o zdravotním stavu prezidenta se ukázalo, jak důležitou a klíčovou roli hrajeme jako Sněmovna při úsilí o udržení normálního chodu státu. Stejně tak jako nyní bude důležité, jak racionálně překonáme úskalí při schvalování rozpočtu na příští rok, následky pandemie, cen energií a reálného snižování životní úrovně obyvatel díky těmto nečekaným vlivům.

Vedení Sněmovny by také mělo být důležitou oporou pro nové kolegy a přiznejme si, že to nebudou mít jednoduché. A je jich tady více než polovina. Proto v okamžiku, kdy máme před sebou volbu dvou kandidátů na předsedu Sněmovny, vás tímto žádám o podporu toho, kdo podle mého nejlepšího vědomí a svědomí lépe a zcela naplňuje náročné předpoklady pro výkon třetího nejvyššího ústavního činitele v naší zemi, tedy o vaše hlasy pro pana docenta Karla Havlíčka.

Pan docent Havlíček, vicepremiér této vlády, ministr dopravy, ministr průmyslu a obchodu, za svůj profesní život dokázal, že je schopen úspěšně vést, ať už to byly různé evropské i tuzemské instituce a platformy, které podporují malé a střední firmy a živnostníky, jeho výkon funkce předsedy Asociace malých a středních podniků a živnostníků nebo vysokoškolské angažmá v pozici děkana Vysoké školy finanční a správní až po jeho současnou práci ve vládě. Všude tam musel uplatnit předpoklady a schopnosti, které ho opravňují k této kandidatuře a výkonu funkce předsedy Sněmovny.

Při respektu k těmto zkušenostem by se spíš dalo očekávat, že právě paní poslankyně a předsedkyně TOP 09 se bude primárně věnovat práci ve výboru pro sociální politiku nebo že se popere o místo ministryně práce a sociálních věcí. Ostatně velmi často se právě k práci ministryně práce a sociálních věcí Maláčové velmi výrazně vymezovala. Dalo by se tedy čekat, že právě s tímto mandátem a odbornými zkušenostmi se bude snažit domnělé chyby razantně napravovat. A pokud si dobře pamatují, jako místopředsedkyně výboru vlastně nikdy

nevedla jeho zasedání. Proto je pro mě vlastně s podivem, že si nyní troufá rovnou na vedení celé Sněmovny jako takové.

V letošních volbách hlasovalo rekordních téměř pět a půl milionu voličů. Volební účast přesáhla 65 %, bohužel však víc jak milion hlasů propadl. To tedy znamená, že při porovnání s počtem oprávněných voličů, což je aktuálně zhruba 8,3 milionu lidí, podporuje složenou koalici koalic pouhá čtvrtina tohoto celku. Tento volební výsledek by měl v demokratické společnosti vést ke konstruktivní komunikaci s opozicí. A opakují: ano, my jsme uznali, že jsme tentokrát nevyhráli, ale minimálně zastupujeme podobně významnou skupinu voličů a byli bychom rádi, kdyby s námi bylo také v tomto směru také jednáno. Když se zeptáte lidí, proč šli k volbám, tak se dozvíte, že proto, aby se měli dobře, aby se měli lépe a aby měli v někom oporu v těžkých a svízelných časech.

Proto by bylo vhodné a slušné nastavit Sněmovnu tak, aby byla schopna všem nesnázím zvenku i zevnitř naší republiky jako obranný štít čelit. K tomu má dvě možnosti: sdružení pětikoalice anebo spolupráce s početným a nejsilnějším klubem, byť reprezentuje opozici. My jsme se to naučili již v minulém období. Možná mnozí z vás zapoměli, že jsme měli menšinovou vládu, která byla tolerována. Museli jsme každý návrh zákona, každé politické stanovisko vážit tak, abychom mohli naplňovat nejen vůli lidu, ale i dohodu o širší politické shodě v rámci Sněmovny. V této chvíli nevolám po ničem jiném, než aby tato spolupráce pokračovala, aby klub hnutí ANO, kterému dala důvěru značná většina voličů, byl respektován právě z toho pohledu, že zastupuje 1,5 milionu voličů. Znovu zdůrazňuji, že nejvíce voličů ze všech klubů v současné Sněmovně.

Je tu ale faktor, který najednou mění úhel pohledu na jakoukoli odbornost, a to je opět politika a politikaření. Souručenství pěti stran, které získaly hlasovací většinu, se rozhodlo rozdělit funkce v naší Sněmovně tak, aby jim do toho mohla opozice mluvit – jak jinak než co nejméně. Jaký je to rozdíl proti minulému volebnímu období? Nejsilnější poslanecký klub, klub hnutí ANO se 72 poslanci, je umlčován koaličním uskupením, které máme ve verzi SPOLU, tedy tři politické strany, o jednoho poslance méně. A co je nejkřiklavější, šéfka nejmenšího uskupení TOP 09 se 14 mandáty se má stát třetím nejvyšším ústavním činitelem v naší zemi. My jsme si v klubu ANO uvědomili realitu voleb a přijali opoziční roli. Ostatně tato role se dokonce může zdát v mnohých ohledech mnohem snadnější, ačkoliv to tak není. Odpovědnost za řízení státu má vždy logicky koalice. Jako zodpovědní zákonodárci ale máme na paměti kontext doby, ve kterém se nacházíme. Ještě jednou zopakují: Je tu pandemie, rostou, a to ne naší vinou, ceny energií. Zvedá se, a to ne naší vinou, inflace, která likviduje poslední uspořené prostředky našich obyvatel. Dostali jsme mandát zastupovat vůli našich voličů, kteří nám dali hlas ve volbách. Hnutí ANO obdrželo, říkám to dnes již potřetí, téměř 1,5 milionu hlasů, a proto nemůže s tímto silným mandátem jenom sedět a přihlížet. Poslanecká sněmovna musí být v této době místem klidu a opory pro občany. To jí ale můžou poskytnout pouze silné osobnosti opřené o silný poslanecký klub. A tím je v této chvíli pouze a jedině poslanecký klub hnutí ANO.

Nebo se snad domníváte, že pevně postoje a směr mohou mít slepence typu My tři a pes z Pětipes? Proč toto porovnání? Kdo tuto knihu zná, tak ví, že šlo o prázdninové dobrodružství, které mělo svůj konec s koncem léta. Já samozřejmě pětikoalici fandím, ať vám to vydrží co nejdéle a ať máte to léto také co nejdéle. Nicméně sám o sobě úplně přesvědčen nejsem.

My navrhujeme kandidáta, který nejde za dobrodružstvím, ale za prací s jasnými výsledky a s cílem stmelovat. Věřte, že navrhujeme kandidáta, který bude předsedou všech poslanců, ne předsedou jednoho klubu. Žijeme v nesnadné době, která nabízí množství spikleneckých teorií a snadných řešení. Zvedá násilí v nespokojencích. No a právě v této době musí Poslanecká sněmovna zapomenout na slovní půtky za tímto mikrofonem a využít

potenciálu všech zvolených poslanců k práci pro stát a jeho občany. Znamená to také často odhlédnout od politické příslušnosti kandidátů a dát důvěru zkušenostem a schopnostem před velmi, ale velmi těsně dobytou pozicí. Proto vás žádám o podporu pana poslance Karla Havlíčka při volbě předsedy Sněmovny a věřím, že se všichni k volbě postavíte v duchu slibu poslance, který jsme toto pondělí složili. Kdo jej zapomněl, tak vám ho rád připomenu: "Slibuji věrnost České republice, slibuji, že budu zachovávat její ústavu a zákony, slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí." Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím o slovo poslankyni Ožanovou, připraví se poslankyně Adámková.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Zůstanu věrná své tradici z minulého volebního období a můj proslov nebude nijak dlouhý. Pozorně jsem poslouchala rozpravu. Zazněly zde výklady Ústavy České republiky týkající se čl. 32, který zní: "Poslanec nebo senátor, který je členem vlády, nemůže být předsedou či místopředsedou Poslanecké sněmovny nebo Senátu ani členem parlamentních výborů, vyšetřovací komise nebo komisí."

Článek vypadá jasně a srozumitelně i pro neprávnicka. Vzpomněla jsem si na téma v médiích diskutované, i nyní diskutované, týkající se jednoho z ustanovení zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, a to konkrétně § 77 odst. 5, který zní: "K ustanovení poslaneckého klubu na začátku volebního období jsou oprávněni poslanci zvolení do Sněmovny za samostatně kandidující politickou stranu. K ustanovení klubu podle věty první je třeba nejméně tři poslanců." Také toto ustanovení vypadá jasně a srozumitelně. Nicméně k němu a k dalším doplňujícím ustanovením uvedl legislativní odbor Sněmovny ve svém stanovisku ze dne 26. října 2021 následující citaci: "Doslovnou jazykovou interpretaci předmětného ustanovení je proto třeba odmítnout jako nesprávnou až absurdní."

Já jenom připomínám, že takto se vyjádřila sněmovní legislativa k jednacímu řádu Poslanecké sněmovny. Nicméně zcela jiný přístup zvolila při posuzování ústavy a jejího čl. 32. Pokud přijímáme v jednom případě možnou logickou konstrukci o absurdnosti doslovné jazykové interpretace, proč ji nepřijímáme v obdobném případě? Ano, jsem si vědoma složitosti výkladu ústavy a zákonů i hraničního zjednodušení, které jsem uvedla. Jak mají však mít občané důvěru ve stát, když ostatním lidem nepolíbeným právem musí jen ti nejzkušenější a nejlepší právníci složitě vykládat věci, které v textu prostě ostatní nevidí?

Znemožnění kandidatury jednoho z poslanců na funkci v Poslanecké sněmovně považuji za nehorázné. Právo má být pro všechny, a ne jen pro právníky. Zákony je nutné nejen vydávat, ale také aplikovat v praxi. Jen doufám, že si na dnešní diskusi vzpomeneme vždy, až nám některý z kolegů bude o svých fakt dobře míněných pozměňovacích návrzích říkat: Však si praxe poradí. Za mě fakt neporadí. Praxe potřebuje srozumitelnost a jednoznačnost, a ne podhoubí pro vedení velkého množství různých sporů. A nejen těch soudních, jak je patrné z dnešní rozpravy.

Včera jsem si nechtě zapnula televizi. Lituji toho. Moderátorka pořadu ČT se opakovaně ptala, proč ANO staví kandidáta na post předsedy Sněmovny, když prostě nebude zvolen. Zakážeme snad díky této logice kandidovat politickým uskupením, u nichž je zřejmé, že se nedostanou do Sněmovny? Je snad problém, že o jednu funkci se uchází více uchazečů? Je takový problém, že budou dva kandidáti? To jsem opravdu nepochopila. Vrátím se k podstatě. Neslučitelnost funkcí je v našem právním systému relativně běžná, a pokud jsem

se s ní setkala, obvykle byla v příslušných ustanoveních řešena následná situace po případném zvolení.

Legislativní odbor se vůbec nezabýval otázkou, zda je možný právní výklad týkající se automatického zániku členství ve vládě, tak jak je tomu analogicky s čl. 22 odst. 2 Ústavy, že dnem, kdy se poslanec nebo senátor ujal Úřadu prezidenta republiky, nebo dnem, kdy se ujal funkce soudce nebo jiné funkce neslučitelné s funkcí poslance nebo senátora, zaniká jeho mandát poslance nebo senátora. U ustanovení klubu absence řešení pro koalice absolutně nevádí a nyní absence řešení vadí. Připomínám již mnou uvedenou citaci ze stanoviska legislativního odboru Sněmovny, jenom pro případ, abychom věděli, jak se k podobným stanoviskům stavět. Připomínám, co uvedli. Doslovnou jazykovou interpretací předmětného ustanovení je třeba odmítnout jako nesprávnou až absurdní. Prosím, udělejme to i při výkladu týkající se čl. 32 Ústavy. Děkuji. (Slabý potlesk.)

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji paní poslankyni Ožanové. Slovo má paní poslankyně Adámková a připraví se pan poslanec Kubiček.

Poslankyně Věra Adámková: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, milé kolegyně, vážení kolegové. Nebudu samozřejmě opakovat, co už jsme slyšeli, ale chtěla bych obrátit vaši pozornost na jinou věc. Domnívám se, že každý – a všichni, kdo tu zde mluvili, už mají něco za sebou – se může poučit, může se naučit, a já v to doufám. Velmi pečlivě sleduji prohlášení budoucí vlády – a jak vidíte, tady není žádná obstrukce či cokoliiv, aby tato vláda brzy nevznikla. A to, co mě upoutalo velmi, je velký důraz na eventuální podporu, další podporu vědy a výzkumu.

Naše země toto potřebuje. Doba covidu ukázala, že také a já se tam chci poučit. V tom případě se domnívám, že není nic jednoduššího a nenabízí se nic lepšího než post předsedy Poslanecké sněmovny obsadit člověkem, který má velikou zkušenost s vědou, výzkumem, a víme dobře, že budoucí vláda tomu dokonce věnuje takovou pozornost, že proto chce zřídit nové ministerské místo, a to není levné. Předpokládám tedy, že určitě je to záměr bohužel, chceme se jím poučit, a domnívám se, že proto by měl být pan docent Havlíček tím, o kterém bychom měli velmi vážně uvažovat a zvolit ho. Děkuji. (Slabý potlesk.)

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím pana poslance Kubička a připraví se pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení kolegové a kolegyně, vážená vládo, já vám nabídnu trošku jiný pohled, protože už jsme tady všechno slyšeli. Já jsem měl také připravenou trošku oslavnou řeč na pana vicepremiéra. Nicméně máme tady velké množství nových poslanců, tak já vám nabídnu tento výklad.

Poslanecká sněmovna je suverén. To tady budete slyšet celé čtyři roky. Tím, že je suverén, může hlasovat a rozhodnout o všem, v čem nemáte jistotu, že je právně podloženo. Jak zde již bylo několikrát řečeno, museli bychom si počkat na výklad soudu, protože v případě i zvolení pana vicepremiéra do funkce nejvyšší by asi došlo k tomu, že by byl podán nějaký podnět, výklad a tak dále a čekalo by se na nějaké potvrzení z toho, že tato volba byla provedena správně. Nicméně je velmi jednoduché jako poslanci – a to vám bude za chvíli umožněno – hlasovat o tom, zda pana vicepremiéra do této volby pustíte. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Kolovratník, připraví se paní poslankyně Peštová.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Na úvod svého vystoupení pro nové členy a členky Sněmovny povím, že musím teď rozdělit svoje role. Je to jako u zpravodaje zákona, kdy zpravodaj komentuje legislativní dění ve výborech, ale poté v jiné roli v rozpravě může dávat své stanovisko, ať už politické, nebo odborné. Takže i v tuto chvíli to chci podtrhnout: teď tu nestojím tedy jako předseda volební komise, kde jsem podával nestranně neutrálně informace nebo nějaké výsledky z toho jednání volební komise, teď jsem tu jako člen hnutí ANO a řadový poslanec, který chce přispět do této rozpravy a podat několik argumentů.

Svoje vystoupení mám rozděleno na tři bloky nebo na tři témata. Než je povím, tak si dovoluji vyžádat nebo upoutat vaši pozornost a i pozornost diváků a veřejnosti, která se na nás dívá. V celé volební kampani i po kampani slyšíme silná prohlášení o devalvaci hodnot a teď o nové změně, o navrácení demokratických hodnot, o jiném přístupu – tak prosím, podívejme se, podívejte se, veřejnosti, jaká ta změna je, jaké ty hodnoty jsou.

Členové nové rodící se koalice, omlouvám se, neznám vás zatím podle klubů, neboť podle jmen sedíme, ale vidím ty řady, dívám se mezi vás, tady prakticky nejsou. Skoro nikdo tady není, až na čestné výjimky, kterým chci poděkovat. Vidím tady některé kolegy z Pardubického kraje – aby to nebyl polibek smrti, nebudu jmenovat, ale vážím si toho, a vím, že to berou vážně, že tady jsou. Ale kde jsou páni Fialové, Stanjurové, Jurečkové, Rakušani? Kde je paní Adamová Pekarová? Takhle berete vážně tu volbu? Takhle berete vážně opozici? To jsou ty nové hodnoty? Karel Havlíček tady celou dobu je, celou dobu tady sedí a přistupuje k tomu vážně. Tak tohle je ta změna, které jsme se dočkali. Takhle vážně nová koalice bere nás, budoucí čekající opozici. To je na úvod.

A teď ty tři body, které chci povědět. Za prvé, Marek Výborný – ono to vlastně na sebe naváže, také nepřítomný – hovořil o tom, jak jsme ho překvapili, ať nezačínáme s těmi novými manýry. No, já připomenu debatu k EET, připomenu debatu ke stavebnímu zákonu, debatu k volbě Rady České televize. Posledního půl roku v tomto kalendářním roce demokratická opozice tady říkala, že je nespokojená. Je to teď pro vás, pro nové členy Sněmovny s volbou rady. Abyste viděli ty detaily, trošku do nich zabrousím.

Abyste viděli ty detaily, trošku do nich zabrousím. Volba mediálních rad probíhá tak, že nejdříve kandidáty probírá a diskutuje mediální výbor. Volební výbor zúží počet na takzvaný trojnásobek neobsazených míst a z toho zúžení, z těch finalistů, pak Sněmovna vybírá. To zúžení proběhlo demokraticky ve výboru, byl připraven seznam finalistů. Tuším, dívám se na Standu Berkovce, bývalého předsedu, že jich bylo dvanáct. Z těch dvanácti jsme měli vybrat čtyři jména. To byl naprosto legitimní argument, že opozici se ta jména, která prošla do finále, nelíbí, že tam nemají Piráti zastoupen svůj názor, a proto dokud my neustoupíme, se volba neuskuteční formou obstrukcí, brání si pauz na jednání poslaneckých klubů a dlouhých vystoupení – všechno bylo v naprostém pořádku. Ta volba se nakonec vůbec neuskutečnila, vůbec jsme se k ní nedostali. Tak to je vzkaz nepřítomnému Marku Výbornému, který mě zaskočil tím apelem, ať s něčím nezačínáme a něco neděláme. Myslím si, že náš přístup v této volbě, v této rozpravě je zatím ve srovnání s historií velmi korektní, slušný a věcný, že snad na to máme právo. Rozhodně neděláme to, že klub hnutí ANO má 72 poslanců a že si plánujeme, že každý z nás bude mluvit deset, patnáct nebo dvacet minut a že tady budeme mluvit až do pátku. To je za prvé.

Za druhé k volební komisi. Vidím to na sítích, hlavně na Twitteru, kde nadšení novináři Seznamu, Deníku N, Infa a dalších mají jasno, že k té volbě nemůže dojít, že ji nemůžeme

připustit. Lze opakovat teď z té pozice, kdy nejsem v pozici předsedy volební komise, to, co vidíme. Ve veřejném prostoru jsou zkrátka i jiné právní názory – pana doktora Kysely, Pavla Hasenkopfa. Prostě právníci vidí, že to není tak jednoznačné, není to jasné. A proto já za sebe říkám: pokud se nepřítomná budoucí koalice nebojíte té volby, tak pojd'te do té volby, pojd'te umožnit Karlu Havlíčkovi zúčastnit se té volby a pojd'te rozhodnout. Jsme svrchovaný orgán a to je jediné demokratické rozhodnutí. Nic jiného a nic okolo. Pojd'te rozhodnout tajným hlasováním.

A teď na závěr k osobě nám navržené nové předsedkyně, celou dobu nepřítomné – evidentně ji to nezajímá, ta volba, asi je jí to jedno, nebo si zkrátka řekneme, co chceme. Nevím, jestli tady bude, nebo nebude během toho rozhovoru. Vlastně chci ocenit aspoň Jana Jakoba, že tady dvakrát vystoupil, trochu zabojoval a tu vlajku zvedl. Když jsem se díval na veřejná vystoupení Markéty Pekarové, tak jsou to taky asi ty nové pořádky, ty nové hodnoty, přátelé. Dáma, kolegyně, která se uchází o naši přízeň, chce nás reprezentovat, chce vystupovat za Sněmovnu, mělo by to být často právě nestranné, mělo by to být nepolitické, tak se velmi silně opírala do kolegů z SPD, že je to extrémistická strana. Já nesouhlasím s jejími názory, SPD je proti NATO, je proti Evropské unii, proto nás nemá reprezentovat, já se nesmírím s tím, že někdo takový by mě jako poslankyni Markétu Adamovou Pekarovou měl reprezentovat v zahraničí. To je, přátelé, demokratické? Tohle říká osoba, která má být jedním z nejvyšších ústavních činitelů a nás všechny reprezentovat velmi často právě nepoliticky a právě nestranně? Tomu tedy nevěřím.

Jiný příklad. Letos na jaře, na apríla, se na internetu, na Twitteru, objevilo hezké vtipné video s nadsázkou, kdy účastníkem byl europoslanec Zdechovský. Týkalo se to nějakých přihlášek do politických stran. Opět Markéta Adamová Pekarová přispěchala s videem v uvozovkách rádoby vtipným a ironickým, kde házela do koše přihlášku do hnutí Trikolóra. Ptám se paní Pekarové – bohužel tady není, tak jí to vzkazuju někde na dálku, nebo možná kolega Jakob, jestli jí to vzkáže: Bude paní Pekarová takhle házet do koše naše požadavky, naše demokratické představy vedení Sněmovny? Asi bude, když to tak dělá a když ji evidentně nezajímají naše argumenty.

V tom vystoupení si dále půjčím některé argumenty z internetu, protože se s nimi ztotožňuji. Pan Holásek na serveru Neviditelný pes píše: zvláštní kapitola je dívka v modrém Markéta Pekarová – myslím, že kolegyně má dnes modrou barvu – která kádruje končícího předsedu Sněmovny Radka Vondráčka jako ne zcela důstojnou a důvěryhodnou osobu. Naráží-li na jeho kytarové extempore, pak je vidět, že nemá smysl pro humor a silně přeceňuje důstojnost Sněmovny. Ale o to tady nejde. Paní Pekarová, která vede své rodiče ke sledování politiky a chození k volbám, jak se vyznala veřejně, nemůže odpustit Radku Vondráčkovi, že zkrátka bojovníkům proti Miloši Zemanovi rozkopal bábovičky prokázáním toho, že podpis dokumentu o svolání Sněmovny učinil Miloš Zeman na lůžku, navíc jednoznačně s ironickým humorem, že to je asi ten pravý důvod, proč se Markétě kolega Radek Vondráček nelíbí.

A k dalším vyjádřením naší kandidátky na předsedkyni Sněmovny – už jsem o SPD mluvil. Je rozhodně proti tomu, aby jedním z místopředsedů byl nominant SPD, strany, která získala při přepočtu na mandáty mnohem více hlasů než TOP 09. A jak jsem řekl, zdůvodňuje to tím, že SPD je extrémistická strana, tedy z politických důvodů, jenom z nějakého nesouhlasu s politickým názorem. Je to relevantní, každý máme ten politický názor jiný. Autor vyzývá kolegyni, ať tedy konkrétně napíše, co z bodů ve stanovách SPD nebo v jejích politických krocích nese známky čirého extrémismu. Možná je to nechut' k méně pracovitější části populace, kterou ale řada z nás sdílí. A teď nejsem obhájcem kolegů z SPD. Je to na nich, aby si své postoje tady obhájili sami. Nebo je to možná tvrdý postoj SPD proti nelegální migraci v Evropské unii? Nevíme to, kolegyně tu není. Asi se neobhájí, asi nám to nevysvětlí.

A v závěru vystoupení pan Holásek píše zajímavý postřeh o tom, že paní Pekarová zapomíná na jedno. Její strana se s velkou pravděpodobností stane členem vlády, která má poprvé od svobodných voleb v roce 1990 ve svých řadách členy skutečně extrémistické strany. Tato strana se podle autora pana Holásků na serveru Neviditelný pes nazývá Piráti. Členové českých Pirátů jsou příslušníky nadnárodních pirátských struktur, a to Pirátské internacionály a její součástí, Evropské pirátské strany, jejíž předsedkyní do roku 2019 byla extrémně na sociálních sítích se vyjadřující Markéta Gregorová. Současným předsedou je Pirát pan Mikuláš Peksa. Autor uzavírá, že je to skvělý paradox – komunisti jsou out, extrémisté Piráti jsou in. Takovou máme, přátelé, novou demokracii a tu změnu a posílení hodnot, o kterých mluví zástupci SPOLU a pan předseda Fiala.

U návrhu na nominaci Markéty Adamové Pekarové ještě zůstanu. Obdržel jsem, a možná řada z vás také – jsem rád, že možná můj apel někde v kuloárech zazněl mezi rodící se koalicí, někteří kolegové už docházejí, tak to jsme rádi – e-mail, nevím, jestli jste ten apel nebo tu žádost dostali také, od politického hnutí Švýcarská demokracie. Toto malé politické uskupení – přiznám se, že ani neznám jeho výsledek z voleb, nevím, jak na tom byli, když jsem se rychle díval do rejstříku, je to registrované hnutí, registrovaný subjekt – vznáší námitku proti navržení a následnému zvolení předsedkyně TOP 09 Markéty Pekarové Adamové za předsedkyni Poslanecké sněmovny. Odůvodnění není dlouhé, já vás s ním seznámím. Kolegové konstatují, že "naši občané v souvislosti se vznikem České republiky prostřednictvím svých zákonných zástupců přijali Ústavu České republiky. Ústava garantuje zejména to, že státní moc slouží všem občanům, lid je zdrojem veškeré státní moci, kterou vykonává prostřednictvím zástupců moci zákonodárné, a že Česká republika s úctou k právům a svobodám člověka a občana je svrchovaný stát". A teď to důležité: V rámci předvolební soutěže byla občanům představena prostřednictvím pana Petra Fialy, předsedy ODS a zároveň lídra koalice SPOLU, vize zejména názorové jednoty koalice a hlavně vize zásadního boje s rozbujelou nezákonností, kterou tu páchalo vládní hnutí ANO. Mnozí voliči podpořili koalici SPOLU, dali jí své hlasy, a koalice SPOLU v tom součtu se tedy stala vítězem voleb. Ale najednou je nám představována a navrhována na pozici jednoho z nejvyšších ústavních činitelů, předsedkyně Sněmovny, předsedkyně politické strany TOP 09. A přitom právě strana TOP 09 i při významné podpoře svých koaličních partnerů byla již druhým nejméně voleným politickým subjektem s něčím málo přes 5 %, už si to číslo nepamatují... Ano, 5,47. Takový byl výsledek TOP 09 po přepočtení mandátů.

A ještě jedna, zásadnější věc. Podle pisatelů jde o absurdní a zcela nemravnou situaci, zejména v souvislosti s tím, že dne 21. října 2021, tedy teď nedávno po volbách, zástupci TOP 09 – a teď pozor – v rozporu se slibovanou jednotou koalice SPOLU a také na rozdíl od nejsilnějšího subjektu, strany ODS – nehlasovali v Evropském parlamentu pro svrchovanost právních předpisů jednotlivých států Evropské unie. TOP 09 tam naopak podpořila usnesení Evropského parlamentu č. 2021/2935 o krizi právního státu v Polsku a zásadě přednosti práva Evropské unie. Jinými slovy, zástupci TOP 09 upřednostnili na poli Evropské unie svrchovanost práva EU nad právy jednotlivých států Evropské unie, tedy v neprospěch občanů České republiky. A tohle je, přátelé, naprosto zásadní, kruciólní rozpor. My slyšíme, že SPOLU bude jednotná, vše bude stejné, správné, skvělé, v nových hodnotách, pak se dozvídáme, že už jednotná není, ale o co více, že ten, kdo by nám měl být představen a kdo tedy má nás jako Sněmovnu reprezentovat, hlasoval nebo jeho strana hlasovala v neprospěch občanů České republiky. Tohle by tady na plénu mělo zaznít.

Takže já se ptám, jestli nám vysvětlí kolegyně Pekarová tady ten postoj TOP 09, jak to bylo, jestli s tím souhlasí, nebo nesouhlasí? Přece to není formalita. Jak se máme rozhodnout, jestli ji podpoříme v tajné volbě svými hlasy, nebo ne? Já jsem rád, že pan předseda Petr Fiala teď dorazil, a věřím, že mi to také vysvětlí, že na to odpoví, jestli tedy jste v té koalici SPOLU

jednotní, nebo nejste, jestli vám je, pane předsedo, jedno, že TOP 09 hlasuje podle určitého názoru proti občanům České republiky, když podpořila úplně jiné usnesení Evropského parlamentu než vaši kolegové z ODS. Je to absolutní nejednotnost. A prosím – a nemyslím to teď nijak ve zlém – ale prosím a apeluji: pokud myslíte ty nové hodnoty, o kterých mluvíte, vážně, pokud opravdu to tak vidíte, prosím, buďte tady s námi stále, účastněte se té volby s námi a diskutujte o ní. Bude to známka toho, jestli myslíte vážně svoje slova, nebo ne. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Předsedající Radek Vondráček: Faktická poznámka, pan poslanec Žáček, platí?

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Já jsem se přihlásil v situaci, kdy tady můj předřečník položil otázku, kde jsou někteří naši kolegové. Teď se situace změnila, někteří už přišli. Ale stejně mi dovoluňte říci tu poznámku, která mě v té chvíli napadla. V té době rozhodně dělali něco rozumnějšího, než poslouchali některé vaše hloupé argumenty. Ano, vy máte pravdu ty hloupé argumenty říkat a my máme taky možnost je neposlouchat tady v sále. To je všechno.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Ožanová, faktická poznámka.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, asi jsem v minulém období byla v jiné Poslanecké sněmovně, protože zjevně si ji pamatuji trochu jinak než vážený kolega, kterého já si vážím. Ale taky si pamatuju na jednu hlášku jednoho z tehdejších členů opozice – můžete jít v klidu na oběd, máte dost času... A začalo to.

Takže prosím vás tady, pokud jste si všimli, příspěvky jsou různě dlouhé, každý se k tomu postavil úplně jinak a jsou dosti věčné. Ale nikdo z nás neudělal, že by citoval knížku anebo měl proslov na několik hodin.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Vondrák.

Poslanec Ivo Vondrák: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já bych, prostřednictvím předsedajícího, směřem k panu Žáčkovi. Považuji za velmi nevhodné a už vůbec ne noblesní hovořit o tom, že jste odešli proto, že byste tady slyšeli nesmysly. To považuji za skutečně nevhodné. A zkusme se udržet na tom, že tady každý něco řekne, a važme si těch názorů a respektujme se. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Tolik k faktickým poznámkám. Poprosím paní poslankyni Peštovou do rozpravy, připraví se paní poslankyně Dražilová.

Poslankyně Berenika Peštová: Vážená vládo, vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem původně vůbec nechtěla vystupovat, protože jsem zde ten nováček, o kterém tady byla neustále ta řeč, to znamená o těch 102 nových. Já tedy nejsem úplně nová, byla jsem osm let v exekutivě a stála jsem na té straně, kdy jsem předkládala legislativu, a musela jsem projít veškerým legislativním procesem, to znamená od věcného záměru, paragrafového znění přes Legislativní radu vlády, a nebylo to vůbec jednoduché. Vůbec jednoduché to nebylo. A já ctím právní stát. Ctím právní stát, ctím zákon. A co zde dneska slyším? Dneska zde slyším, že jednací řád se má vykládat tak, anebo tak, jestliže chceme být

klubem, nebo nechceme být klubem. Jestliže máme § 77, který nám jednoznačně říká, že poslanecký klub může založit pouze ten, kdo kandiduje samostatně, jestliže zde máme § 116, který nám jednoznačně říká, kdo může dávat nominanty, že to je právě ten poslanecký klub... Jsem v šoku. Já se vám omlouvám, ale já jsem v šoku. Osm let dělám legislativu, osm let, a teď najednou zjišťuju, že vlastně zákon je trhací kalendář a dá se vykládat tak, jak chceme. Tak k čemu vlastně my jako ministerstva ty zákony děláme? Proto, abychom si je vykládali tak, jak chceme? Nebo budeme ctít ten zákon?

Já jsem kandidovala do Poslanecké sněmovny s tím, že jsem v něco doufala, a já jsem v šoku z toho, co se tady děje. Vy jste zákonodárci. My jsme ti mravenečci, kteří ty zákony pro vás děláme. A teď najednou slyším, že je to vlastně jedno, nesmím si ten zákon vyložit taxativně, že mám být kreativní, mám v tom hledat něco. Tak co ten zákon vlastně říká? Je to zákon, který je schválený vámi, zákonodárci, dnes už i mnou, sto jedním hlasem, je podepsaný prezidentem... A teď mi tady říkáte, že vlastně ten zákon si můžu vykládat tak, jak já chci?

Říkám, nechtěla jsem vůbec vystupovat, ale myslím si, že toto by zde mělo zaznít. Já vám děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Předsedající Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dvě faktické poznámky, nejprve paní poslankyně Černochová, připraví se pan poslanec Nacher.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já jsem chtěla reagovat na to, co tady bylo řečeno panem kolegou Vondrákem, prostřednictvím pana předsedy. Víte, pane kolego, vy jste tady pokáral mého kolegu Pavla Žáčka za jeho slova. A chtěla jsem se vás zeptat, prostřednictvím pana předsedy, jestli jste stejným způsobem reagoval na vašeho předsedu hnutí ANO, stále ještě premiéra České republiky, který nazval tuto Poslaneckou sněmovnu zvanírnou? Takže vy tady káráte pana Žáčka za to, že řekl, že pokud tady padají nějaké hlouposti, tak že je nemusí poslouchat v sále, ale může je poslouchat v předsáli, jeho káráte, a vašeho předsedu strany jste nepokáral? Nebo jste mu řekl, že se vám nelíbí, že se takto nevhodným způsobem vyjadřuje o Poslanecké sněmovně? Chci se zeptat, kde je pan premiér? Kde jsou další ministři této vlády? Kolik má tato vláda členů? Jednou tolik, než tady sedíte. Takže nás přestaňte trénovat! (Potlesk poslanců ODS.)

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Nacher, faktická poznámka, poté pan poslanec Vondrák.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, já jsem také chtěl vystoupit na reakci Pavla Žáčka, kterého si jinak vážím, protože mě to, musím říct, překvapilo. Protože pro ty, kteří jsou tady poprvé, možná i pro diváky, ono opravdu něco jiného je, když tady byli poslanci, kteří tady četli některé statě třeba už potřetí, počtvrté na hodinu, na dvě, a férově řekli, ať ti ostatní se jdou někam do restaurace občerstvit, protože to byla nějaká obstrukce nebo něco takového. Zatímco to, co tady dneska zaznívá, tak jsou legitimní projevy týkající se buď jednoho z kandidátů, anebo vysvětlující pohled na to, jestli ten kandidát smí, nebo nesmí kandidovat – to, co vydal legislativní odbor.

Nezaznamenal jsem jediný projev, který by to zbytečně natahoval. Já to měl na několik stránek, zkrátil jsem to maximálně a čekal jsem i nějakou reakci, odezvu. Jsme tady první den, jsme tady v zásadě první den, kdy se poprvé vlastně bude hlasovat, a dneska tady z toho vzejde předseda Poslanecké sněmovny. Mně přijdou ta slova, pane kolego, prostřednictvím pana předsedajícího, úplně zbytečná a od vás bych je nečekal. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Vondrák, faktická poznámka.

Poslanec Ivo Vondrák: Vážená paní poslankyně, prostřednictvím pana předsedajícího, já vím, že rychleji střílíte někdy, než mluvíte, ale zkusme si fakt udržet jakousi noblesu. Víte, on Parlament ze své podstaty je místo, kde se jenom diskutuje. A musím říct za ty čtyři roky, co jsem tady seděl, tak to nebyla diskuse nebo dialog, to byly monology. Monology, kdy ten dotyčný to odpřednášel a odešel. To není konstruktivní politika. Myslím si, že je třeba si najít cestu, kdy tady každý ten názor řekneme, a já bych se přidal k panu Nacherovi – tady někdo přece nic neřekl takového, co by mohl označit za hloupost, a už vůbec mi nepřipadá vhodné říci: My jsme tady nebyli, protože se tady říkají hlouposti. Přiznám se, že to jsem spíše někdy slýchal od vás, když tady zasedali jiní a mluvili jiní.

Takže já bych chtěl, abychom se vrátili k nějaké seriózní diskusi, aby to byl fakt dialog a byl to dialog, ne monolog nebo řada monologů, abychom se prostě o tom pobavili. Nic víc, nic méně. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji a slovo má paní poslankyně Dražilová.

Poslankyně Lenka Dražilová: Děkuji za slovo. I já se budu snažit své vystoupení zkrátit na minimum. Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, prostřednictvím pana předsedajícího bych se chtěla obrátit na pana předsedu Petra Fialu. Opakovaně totiž mluvíte o tom, že jako budoucí předseda vlády chcete zlepšit politickou kulturu. Nechápu tedy proto, proč není respektován a ignorujete poměr sil v Poslanecké sněmovně. Jako volební lídr koalice SPOLU jste vyhrál volby, což jsme, hnutí ANO, opakovaně uznali. Pan předseda Andrej Babiš dokonce odmítl přijmout případné pověření k sestavení vlády ze strany prezidenta Zemana a dal vám prostor pro rychlé vytvoření vlády. Vy přesto trváte na tom, aby post předsedy Sněmovny obsadila strana, která má druhý nejmenší poslanecký klub. Ráda bych zde připomněla vaše vlastní slova, která jste pronesl ihned po volbách. Mluvil jste o zacelování jizev a spojování národa a o vítězství slušné a hodnotové politiky. Nyní však místo toho, aby post předsedy Sněmovny obsadila nejsilnější opoziční strana, která je zároveň nejsilnější sněmovní stranou, bude tato funkce přidělena na základě handlu a s touhou natřít to hnutí ANO. Však o tom představitelé vaší koalice sami mluví, jak vyhodí z ministerstev každého, kdo si dovolil spolupracovat s ANO – každého, kdo nejde s námi, jde proti nám, s tím zatočíme.

Jakožto nejsilnější poslanecký klub přicházíme s kandidátem, který má bohaté zkušenosti z řízení a z vedení a který má i politické zkušenosti. Je velmi slušný, je velmi pracovitý a byl by skvělým reprezentantem Poslanecké sněmovny na mezinárodní úrovni. Vy místo toho navrhuje kandidátku, která za celou svou politickou kariéru kromě stranických funkcí nic neřídila, nevedla a zase tak velkých politických zkušeností nemá, která se minimálně poslední tři roky snažila vystupovat jako stínová ministryně práce a sociálních věcí, aby se pak této funkce, jak už tady bylo řečeno, nakonec zalekla a raději se schovala do vedení Sněmovny.

Prostřednictvím pana předsedajícího bych vás tedy, pane předsedo Fialo, ráda vyzvala, abyste se buď začal chovat podle svých vlastních slov, respektoval rozvržení sil v Poslanecké sněmovně a dodržel nepsané dohody, anebo abyste na rovinu řekl, že váš povolební projev byly jen plané řeči a že jsou pro vás důležité ústavní funkce jen trafikou vhodnou pro politický handl. Děkuji za pozornost. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Písemně je přihlášen pan poslanec Feranec, poté z místa pan poslanec Okleštěk.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, slibuji, že můj druhý projev bude krátký, on by se vešel i do faktické poznámky. Říkám, přihlásil jsem se proto, že předpokládám, že se chýlí ke konci obecná rozprava, a po této obecné rozpravě předpokládám, že dojde k rozhodování, jestli budeme volit dva, nebo jednoho kandidáta. To je takový můj logický předpoklad. A před tím, než budeme o tom rozhodovat, bych asi hlavně poslancům budoucí koalice rád ukázal dokument, který asi znáte, předpokládám – koaliční smlouva – a ocitoval z něho skutečně jenom tři čtyři věty: "Koaliční strany se hlásí k zásadám českého ústavního pořádku, který je postaven na dělbě moci, parlamentní demokracii založené na svobodné soutěži politických stran a úctě k právům člověka. Za důležitou podmínku fungování demokracie považují dodržování nikoliv pouze litery, ale i smyslu Ústavy České republiky, Listiny základních práv a svobod a zákonů." A ještě jedna věta: "Vláda vzniklá na základě této koaliční smlouvy bude připravena překonávat rozdíly ve společnosti a spojovat. Bude reprezentantem všech lidí." Konec citátu. Říkám to právě proto, že předpokládám, že nás čeká hlasování o způsobu volby, a vy se můžete rozhodnout, máte dvě cesty. První je pomalá, strastiplná: naplňovat to, co píšete v koaliční smlouvě, a to, co tam píšete, já to schvaluji, ale důležité jsou činy, a připustíte volbu ze dvou kandidátů. Druhá cesta je rychlá, přímá, vedoucí do pekel, a to je ta cesta, už jsem to řekl, à la Bělorusko – vyřadíme ostatní kandidáty, ať je to jednodušší. Toto rozhodnutí je na vás! Děkuji. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Předsedající Radek Vondráček: Faktická poznámka – paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Napadlo mě takové latinské přísloví homo homini lupus, ale myslím si, že pouze část kolegů ho umí přeložit. Ale proto nevystupují. Víte, mě tady fascinuje, že tato Sněmovna má v tomto volebním období největší zastoupení žen, které kdy měla, a když tady některé své ženské kolegyně poslouchám, jakým naprosto nepřijatelným, pro mě nepřijatelným způsobem tady útočí na moji kolegyni Markétu Pekarovou, která na rozdíl od vás, dámy, je tady třetí volební období, byla úspěšnou místostarostkou a na rozdíl od vás, dámy, je předsedkyní strany, která byla součástí bloku, který vyhrál volby! Je to pro vás málo? Pro nás ne. Proto naše dvě koalice tuto ženu, které vy nesažete ani po kotníky, nominuje na předsedkyni Poslanecké sněmovny! (Potlesk koalice SPOLU a Piráti a STAN.)

Předsedající Radek Vondráček: Jsou tady ještě dvě přihlášky. Na faktickou se ještě teď přihlásil pan Pavel Bělobrádek. Máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já jsem vystoupit chtěl a nebudu krátký. Chtěl jsem pouze říct, že poměrný systém je zaručen a je dán vlastně i v těch výborech. Nicméně vedení Sněmovny je samozřejmě politické rozhodnutí. Hnutí ANO bylo v koalici se sociální demokracií a KDU-ČSL, kdy KDU-ČSL měla místopředsedu Sněmovny, přestože měla s tehdejšími Úsvitem nejméně poslanců.

Je to čistě politické rozhodnutí a stejně tak z čistě politického rozhodnutí v minulém období měli vaši podporovatelé – ať už přímí, nebo nepřímí, ať už to byli komunisté, nebo ať už to bylo SPD – místopředsedu Sněmovny. A bylo to co jiného než politické rozhodnutí?

Můžete tomu říkat politický handl. Já bych tomu tak neříkal, je to legitimní politický nástroj, jak získat podporu pro menšinovou vládu.

Takže prosím řekněme, jak to je. Je to zcela racionální rozhodnutí a je to rozhodnutí politické. Je to rozhodnutí, které není upraveno v jednacím řádu, a je tady právě proto prostor, aby se takto ustanovilo vedení Poslanecké sněmovny. Je to politické rozhodnutí a není na tom nic špatného.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, paní poslankyně Pastuchová.

Poslankyně Jana Pastuchová: Vážený pane předsedající, vážení kolegové a kolegyně, se vši úctou k paní kolegyni poslankyni, vašim prostřednictvím, Janě Černochové, které si opravdu vážím a znám ji hodně dlouho. To, co jste tu teď řekla o ženách z hnutí ANO, je pro mě nepřijatelné, že nesaháme paní kolegyni Adamové Pekarové po kolena. Mě to hluboce uráží, protože já nejsem rozená politička. Třicet let sama za sebe zachraňuji lidské životy jako záchranář. A jestli vy budete srovnávat politiku s tím, že nesaháme po kolena ani jedna z nás, co tu sedíme, paní Pekarové Adamové, tak to si vyprošuji. (Potlesk poslanců z hnutí ANO.)

Předsedající Radek Vondráček: Faktická poznámka, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Určitě ode mě nemůžete čekat, že bych kritizoval to, že někdo vystupuje, to určitě ne. Věta o tom obědě je má z minulého volebního období. Nic jsem nečetl, fakticky jsem tehdy debatoval, myslím, že k daňovému balíčku, a reagoval jsem tady na výkřiky z vládních lavic: To je hrozné, on už zase jde. Tak jsem je chtěl uklidnit, že kdo chce, ať se klidně...

Ale všimněme si, jak probíhá ta debata dneska. Hnutí ANO poukazuje na přednosti kandidáta Karla Havlíčka a současně, řekl bych, někdy až nehorázným způsobem zpochybňuje schopnost Markéty Pekarové Adamové vykonávat funkci, do které ještě nebyla zvolena. A my vedeme jediný spor – v pondělí jsme tady všichni složili slib na ústavu – který vedeme o tom, zda je přípustná kandidatura Karla Havlíčka. Není to názor opozice, je to stanovisko legislativního odboru Poslanecké sněmovny. Vy moc dobře víte, kteří jste tady seděli, že tento odbor je mimořádně opatrný a skoro vždy napíše, může to být tak či onak. Pro mě osobně je to mimořádně silné stanovisko a spíš překvapivě silné po zkušenostech se stanovisky legislativního odboru, který se mimochodem formoval nebo se převzal pod vedením předsedy Radka Vondráčka.

Takže myslím, že je úplně v pořádku poukazovat na kvality svého kandidáta, ale připadá mi nefér současně shazovat kvality a předpoklady jeho protikandidátky. Slyšeli jste od někoho z nás nějakou kritiku na Karla Havlíčka? A mohli bychom, ale neděláme to. Ten spor je právní. Ta okřídlená věta, že jsou jiné právní názory – no, to je možné, to já nezpochybňuji, ale tady mám na levé straně odbor, který úplně jasně řekl, o co se jedná. A není to o osobě Karla Havlíčka, ale o dodržování pravidel. (Předsedající upozorňuje opakovaně na čas.) Já tomu rozumím. Takže buďte tak laskavi, hajte svého kandidáta a přestaňte plivat na naši kandidátku.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Případně se přihlaste ještě k nové, děkuji. Pan poslanec Jakob faktická poznámka, poté paní poslankyně Peštová. Faktické poznámky.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, pane předsedající. Já si dovolím trochu navázat na kolegu Stanjuru. Tady slyšíme od hnutí ANO, že názor naší sněmovní legislativy je pouhým jedním ze škály právních názorů na danou věc. Já ho beru naprosto vážně a to, co se tam píše, je naprosto klíčové i pro hlasování, které nás nepochybně čeká. Proto bych se rád zeptal pana ministra Havlíčka, prostřednictvím pana předsedajícího, zdali podal demisi na všechny, minimálně tři funkce ve vládě, které má, zdali ta demise byla přijata.

Rád bych se zeptal i pana premiéra, který tady bohužel není, prostřednictvím pana předsedajícího – asi si stojí za svými slovy, že je to tady žvanírna, já si to nemyslím, chraň pánbůh – kdo tedy bude ministrem dopravy, ministrem průmyslu a obchodu a vicepremiérem současné vlády? Pokud by všechny tyto dotazy byly zodpovězeny kladně, pak podle toho stanoviska naší legislativy by byla volba pana Havlíčka přípustná. To stanovisko je v tomto zcela jednoznačné.

Takže já bych poprosil ty odpovědi, protože to je klíčové pro to naše rozhodování při následném hlasování tak, jak doporučila volební komise. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka paní poslankyně Peštová, připraví se paní poslankyně Ožanová.

Poslankyně Berenika Peštová: Ještě jednou dobrý den. Jak již jsem řekla, jsem nováčkem a dneska jsem si to tady odseděla. Byla jsem tady celou dobu. Takže prostřednictvím pana předsedajícího, na pana Stanjuru. Kdybyste si to odseděl stejně, jak jsem si to odseděla já, tak byste slyšel, že tento názor není jediný, tohoto odboru. A byly zde citované i další názory – ústavních právníků.

Kdybyste zde byl, prostřednictvím pana předsedajícího, tak byste slyšel, že co právník, to dva tři názory, takže ve své podstatě jediným vykladačem zákona je soud. Jestliže chceme vědět, zda je to protiústavní, nebo respektive protizákonné, či není, tak musíme podat žalobu, abychom se toto dozvěděli. To stejné bychom měli udělat s § 77. To stejné bychom měli udělat s § 116 jednacímho řádu, abychom se dozvěděli, zda kluby, které vznikly, nejsou náhodou protizákonné. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Ožanová, připraví se pan poslanec Juchelka.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Opět dobrý den, dámy a pánové. Víte, vy jste se většinou zvedli právě v době, kdy hovořila profesorka trestního práva paní Válková, která se tady opravdu odborně k dané věci vyjadřovala. Chtěla bych říct, že pokud byste tu byli, tak byste zjistili, že část poslanců hnutí ANO se výhradně vyjadřovala k různým aspektům možnosti volby. Nehodnotila žádného kandidáta. Ale pardon, to vy nevíte, protože jste tu nebyli.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Juchelka, faktická poznámka.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. Já jenom k panu poslanci Stanjurovi, prostřednictvím vašeho předsednictví, pane ještě předsedo Vondráčku. My bychom rádi samozřejmě diskutovali, ale není s kým diskutovat. To za první.

Za druhé, pan ministr Havlíček tady měl svůj kandidátský projev, a já jsem ho neslyšel od Markéty Adamové Pekarové. Vyzýval jsem ji tady, aby přišla a řekla, jakou má vizi se Sněmovnou, jakou koncepci, jak ji chce vést, kam to chce směřovat. A my jsme to prostě jednoduše neslyšeli, tak nemůžeme na nic reagovat. Můžeme jenom vyzdvihovat našeho kandidáta, to za první, a za druhé se dočítat z médií, jakým způsobem právě možná budoucí paní předsedkyně Sněmovny haní právě ty další kandidáty a říká, proč ne ten, proč ne onen, a říká to do médií, neřekne nám to tady na mikrofon. Neřekne nám svou vizi, neřekne svůj kandidátský projev.

Tak moc prosím ještě jednou a vyzývám vás, paní Markéto Pekarová Adamová, prostřednictvím pana předsedajícího, řekněte nám tady, jakou máte představu o vedení Sněmovny, a mě osobně ještě zajímá, když jste se do této chvíle profilovala jako budoucí ministryně práce a sociálních věcí, proč jste od této vize – a řekněte to i občanům – upustila. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Nacher, faktická poznámka, poté pan poslanec Kolovratník, faktická poznámka.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkné odpoledne ještě jednou. Já už jsem myslel, že nebudu vystupovat, ale nedá mi to. Budu reagovat na kolegu Stanjuru, který ví, jestli je teď tady – je – že my jsme ho tam velmi rádi poslouchali vždycky, když hovořil, protože musím uznat, že to vždycky bylo k věci, my jsme se potom k tomu vrátili. Ale bohužel právě to, že tady půlka Sněmovny nebyla, když my jsme mluvili, tak půlka neslyšela, a teď tady jsem rád, že tady vidím i Honzu Bartoška, kde já jsem právě mluvil o tom, že legislativní odbor přesně takhle razantně se vyjadřoval i k údajně nezákonnému odvolání dozorní komise Rady České televize.

My jsme tady za to dostávali hrozně po hlavě, je to tak, a poté vycházely články v médiích a podobně, aby po tři čtvrtě roce soud konstatoval, že ta žaloba se zamítá. To znamená, že to odvolání dozorní komise bylo v pořádku, to znamená, úplně v rozporu s tím, co napsal tehdy legislativní odbor. To jsem tady dával jako příklad toho... ne, že to odmítám, ale jako příklad toho, že to je pouze jeden pohled, jeden právní pohled, který se může lišit. A že pak nakonec to může konstatovat až soud, což se tady ukázalo.

Proto tehdy jsme, jako bychom to předvíдали, přijali usnesení, že – a já to tedy musím přechystat znovu, já to nechci zdržovat, ale vy, jak jste to neslyšeli, teď vás tady vidím, tak třeba na to bude kolega Bartošek reagovat, proto volební výbor konstatuje, že "jediné relevantní posouzení protiprávních jednání je posouzení nezávislými soudy". Já si pamatuji, jak jsme tenkrát za to dostali vynadáno, za to, že jsme si dovolili tohle navrhnout – vždyť je to přece úplně dopředu jasné, že to je protizákonné odvolání dozorní komise. Takže tolik jenom na vysvětlenou. Říkám to podruhé, přiznám se, ale jak jste tady nebyli, tak se to opakuje. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji za dodržení limitu. Pan poslanec Kolovratník, faktická poznámka. Připraví se pan předseda Stanjura.

Poslanec Martin Kolovratník: Vy jste tady nebyli, tak děkuji, že jste přišli. Já to znovu zopakuji. Já jsem ve svém vystoupení mluvil o usnesení Evropského parlamentu č. 2021/2935 o krizi právního státu v Polsku a zásadě přednosti práva Evropské unie. Přátelé, to není drobnost, to je zásadní věc. To je o evropské politice, o naší pozici vůči Evropské unii, a dozvěděli jsme se, že kolegové z TOP 09, kolegové paní Markéty Pekarové Adamové, která

se uchází o předsedkyni Sněmovny, hlasovali proti svrchovaným státům, byli pro tu rezoluci. Kolegové z ODS na té evropské půdě tak nehlasovali.

Nezlobte se, pro mě to je fakt zásadní rozpor, jaká bude tedy pod vedením koalice SPOLU naše zahraniční politika. Možná ten nový ministr pro evropské záležitosti, jak bude levnější kvůli digitalizaci, nebo jak jsme se doslechli, to vyřeší nebo vymyslí. Já tomu nevěřím. Takže opravdu v dobrém prosím, pane předsedo Fialo, vás, abyste na tohle reagoval, ten rozpor – jestli je marginální, jestli ho zatím neřešíte. Já si myslím, že to je zásadní věc i proto, kdo nás jako Poslaneckou sněmovnu má reprezentovat. To je ad jedna. Navazuji na Aleše Juchelku i paní kandidátku, prosím, aby vystoupila, a nejenom k této věci. Ale je na vás, jestli ten apel vyslyšíte.

A do třetice, prostřednictvím pana předsedajícího, na Zbyňka Stanjuru. Zbyňku, já tomu nerozumím. My teď jsme byli... (bylo) na nás apelováno, že máme mluvit o Karlu Havlíčkovi, ale ne o Markétě. Já, když se dívám to stenozáznamu, přátelé, z 22. listopadu 2017, jeden z prvních bodů – ustanovení mandátového a imunitního výboru, který dneska proběhl rychle s Helenou Válkovou – v roce 2017 první, kdo si vzal slovo, byl poslanec Zbyněk Stanjura a mluvil o tehdy zvoleném panu poslanci Grospičovi, že to jsou výmluvy pro to, jak podpořit stalinistu do čela tohoto výboru. A následoval plamenný projev o zlém stalinistovi Grospičovi.

Tak to se mohlo, mohlo se o něm mluvit... (Předsedající: Váš čas, pane poslanče.) a teď už nemůžeme. Já prosím o s vysvětlení, nerozumím, jak to Zbyněk myslel. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Je to faktická poznámka. Pan předseda Stanjura, poté pan poslanec Bartošek.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Soudruh Grospič je stalinista, tak jsem o tom mluvil, na svém názoru jsem nic nezměnil a byla vaše ostuda, jste do čela mandátového a imunitního výboru zvolili nejenom soudruha, ale ještě stalinistu, a děkuji našim občanům, že ty stalinisty letos nechali před branami Poslanecké sněmovny.

To, co říkal Patrik Nacher nebo Martin Kolovratník – vy přece dobře víte, že se dají poslouchat projevy i mimo sál, například projev pana poslance Nachera jsem slyšel celý. A já jsem pro to usnesení dokonce hlasoval na volebním výboru. A proto navrhuje taky usnesení Poslanecké sněmovně, o kterém bychom měli hlasovat po ukončení rozpravy. Návrh usnesení zní. "Poslanecká sněmovna vyslovuje nesouhlas s kandidaturou Karla Havlíčka, člena vlády, na funkci předsedy Sněmovny z důvodu neslučitelnosti funkcí dle čl. 32 ústavy."

A k Martinu Kolovratníkovi, prostřednictvím pana předsedajícího: najdeme desítky, možná stovky usnesení, kdy vaši poslanci v EP hlasovali jinak, než byl většinový názor Poslanecké sněmovny. To tak prostě v politice je. To znamená, pokud někdo hlasoval jinak v Evropském parlamentu, tak to nemá žádnou souvislost s dnešní volbou. A jenom připomínám, že Markétu Pekarovou Adamovou nominoval klub, který má 71 členů, přesně podle jednacního řádu. A to je všechno.

Pak bych poprosil, až bude ukončena rozprava, abychom o návrhu usnesení hlasovali stejně tak, jak jsme hlasovali v tom volebním výboru poté, co jsme si přečetli stanovisko legislativního odboru Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedo. Jenom vy jste to v rámci faktické poznámky vzal docela rychle, jestli bych text toho usnesení mohl dostat, nebo pan...

(Poslanec Stanjura mimo mikrofon: Já jsem se domluvil, že ho pošlu...). Písemně. Děkuji, děkuji, dobře. Faktická poznámka, pan poslanec Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vzhledem k tomu, že zde zaznělo mé jméno, milý Patriku, milý kolego, prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem vaše projevy bedlivě sledoval. Já jsem si říkal, že pochválit pana vicepremiéra třikrát by asi stačilo, vy jste to udělali patnáctkrát. Mně to nevadí, je to šikovný člověk, zvládá dvě ministerstva. Já jsem si to vyslechl, víceméně se jedná o to, že zde jsou dva návrhy proti sobě. My říkáme, že je protiústavní, vy říkáte, že ne. Nechť se to rozhodne hlasováním, já to víc zdržovat nebudu. Osobně si myslím, že tahle hra, kterou hrajete, je falešná, ale potřebovali jste mediální prostor. Já to respektuji, pojd'me volit. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. To byla pro tuto chvíli poslední faktická poznámka, jestli se nepletu? Ne, nepletu. Z místa je přihlášen pan poslanec Okleštěk, poté pan poslanec Volný, pak pan poslanec Benda, a to je zatím všechno.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové, jak tady říkal kolega Bartošek, že tady zazněla patnáctkrát óda na pana vicepremiéra, tak to dáte pošestnácté. A mám velkou radost z toho, že jste vlastně poslouchali ve svých kancelářích, protože to ukazuje, že máte přehled, co se tady odehrálo, akorát jste to možná špatně vyhodnotili.

Já jsem poznal pana premiéra, respektive pardon, vicepremiéra Havlíčka z pozice hejtmana Olomouckého kraje a musím říct, že by se všechny kraje měly zamyslet nad tím, jak jim ministerstva řízená panem premiérem – dívejte se, pořád se mi to dere na jazyk – panem vicepremiérem pomáhala. Musím říct, že v té dopravní branži máme v našem kraji jeden z nejsložitějších dopravních uzlů, to je Přerov. Víme, jak je to se stavbou dálnice D1 Říkovice–Přerov. Víme, kolik se tam udělalo různých chyb v předchozích desítkách let. Dneska jsme snad ve stavu, kdy už budeme moct dostavět. Ale vlastní město Přerov trpělo katastrofálním způsobem. Bylo tam takové prostředí, že se tam jezdit nedalo. Dneska tam máme estakádu, mimoúrovňové křížení s drahou. A mohl bych mluvit o dalších x projektech, jako jsou třeba obchvaty Bludova a podobně.

Ale já bych se zaměřil spíš na činnost resortu ministerstva průmyslu, kde pan vicepremiér právě byl ten, který pomohl velkému množství podnikatelů a všemi těmi bonusy, pobídkami a dotačními tituly nám zabezpečil v koronavirové době, abychom aspoň ty podnikatele trošičku udrželi a podrželi. A tím se ukázal také jeho rozměr nejenom odborný, ale rozměr lidský. Myslím si, že pan kolega Havlíček je právě ten, který dokáže to, co umí, uplatnit v řízení Poslanecké sněmovny. A navíc jeho diplomatické schopnosti, to jsou právě ty schopnosti, které by předseda Poslanecké sněmovny mít měl. A já jsem stoprocentně přesvědčen, že pokud Poslaneckou sněmovnu bude řídit pan kolega Havlíček, budeme moct být hrdi na řízení Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji a poprosím poslance Jana Volného do rozpravy, připraví se poslanec Benda.

Poslanec Jan Volný: Krásné odpoledne. Kolegové, kolegyně, dámy a pánové. Dovolte mi opravdu jenom ve zkratce pár reakcí na tu vřavu, která tady probíhá. Teď jen poslední reakce na Zbyňka Stanjuru, který řekl, že paní kolegyně Adamová Pekarová je kandidátka poslaneckého klubu, který má 71 poslanců, tuším, že jste to takhle řekl. Já potom nevím, čeho

je předseda, jakého klubu je předseda pan Jakob, pan kolega Jakob, abych ho neurazil, který říká, že je předsedou poslaneckého klubu. Mám v tom trošičku zmatek.

Janu Černochovou mám velice rád, máme dlouhodobě asi hezké vztahy. Nicméně mě opravdu od ní mrzí to rčení o tom, kdo komu nesahá ani po kotníky. To si myslím, že je velice tvrdé vyjádření. A pokud tady někteří z takzvané velké pětky vyzývají ke slušnému chování, to mi moc korektní nepřípadlo, protože měřit někoho kotníky, to si nemyslím, že je správné.

Ještě k Janě Černochové, říká, že vás trénujeme. No, já jsem bývalý vrcholový sportovec a vím, že trénink je užitečná věc. Teď si představte, jak se opravdu ta karta obrovsky otočila a jak vlastně zrcadlově to, co jste hlásili jako opozice v minulém období, teď popíráte, kritizujete a máte za zlé nám jako nastávající opozici to, že tady hájíme naše zájmy, hájíme naše kandidáty – a možná někdy v tom srovnání trošičku neobratně snižujeme úroveň nebo hodnotu vašeho kandidáta. To samozřejmě není úplně ideální, ale pokud bych postavil ty dva kandidáty vedle sebe, tak asi každý musí říci, že Karel Havlíček je někde úplně jinde. A vůbec nepochybuji o tom, že se paní kolegyně Markéta Pekarová Adamová naučí za pár měsíců řídit tuto Poslaneckou sněmovnu a že tady interně bude odvádět standardní práci, ale nedovedu si ji, a to není urážka, to není hodnocení, opravdu v těch mezinárodních vztazích si ji nedovedu až tak úplně představit. A prosím vás, není to jenom můj názor, není to názor klubu ANO, není to názor voličů, voličů ANO, ale nepochybuju o tom, že ten názor je z velké většiny i toho milionu voličů, kteří nevolili tuto pětku.

Ale co je paradox: Já jsem ze západních Čech, ze středního městečka nebo městysu, ale jsem extrovert, takže mám hodně kamarádů a stýkám se s kamarády všech politických stran, ale i z vašich řad jsou někteří vaši členové a vaši voliči vykuleni z toho, že zrovna tato volba je z vaší strany takto postavená. Ale já to беру jako legitimní, беру to jako holý fakt, protože vy se musíte postarat o všech pět předsedů politických stran a musíte je umístit tam, kde budou jakžtakž platní, přinesou aspoň něco a nebudou dělat žádné větší problémy. Ale to není vůbec žádná kritika paní kolegyně Pekarové, protože vím, že je to pracovitá a asi bojovná žena a že má ještě něco před sebou. Takže to jsou věci, které mě trošičku, trošičku trápí a nevidím tam tu součinnost.

Tady pan kolega Juchelka a potom i pan Kolovratník tady samozřejmě popsal tu nelogičnost a trošičku ne úplně férovost v tom poměru 2 : 5, co se týče zastoupení v Poslanecké sněmovně, a přirovnávali to k tomu stavu, který byl v minulém volebním období, kdy my jsme měli tu sílu 108 poslanců, a poměr byl 3 : 3. To byste si opravdu vy, ale i občané této republiky měli uvědomit. Ale to nechci opakovat, nechci na tom bazírovat. Já to chci spíš postavit a podívat se na to z té finanční stránky.

Pokud současná koalice ve svých volebních rétorikách hovořila o tom, že je potřeba šetřit, že je potřeba snižovat státní zaměstnance a státní byrokracii a že sníží rozpočet o 100 miliard, teď se to mění na 60, na 80, tak potom ty kroky, co se týče počtu místopředsedů Poslanecké sněmovně a rozšíření vládní účasti o další tři ministry, buď třeba bez ministerstev, ale víme, že to zatížení, co se týče personálního i finančního, bude i tak značné, tak to prostě nekoriguje s tím, co proklamovali, že budou dělat. A to si myslím, že si lidé uvědomují. Já to slyším opravdu ze všech stran a nemyslím si, že to je zrovna správný první krok, který naše budoucí vláda udělala, protože... Byl bych blázen, kdybych nepřál této zemi, aby měla vládu, které povede tuto zemi k nějaké prosperitě, ale z tohoto mám trošičku strach. A opravdu jsem v očekávání, jak se kolegové vypořádají s tím slibem, že sníží rozpočet o 80 miliard – to je to poslední číslo, o kterém se mluví.

Věřte tomu, že takto otočím – vy budete takto sedět v těchto řadách a takto se mírně ukloním, pokud se prohlašuje a prohlašujete snížení o těch 80 miliard. Říkáte, že to bude ze začátku příštího roku, a připouštíte rozpočtové provizorium. Nemám s tím problém, protože

opravdu rozpočtové provizorium není až tak dramatická věc, ale ukloním se až úplně k zemi, pokud těchto 80 miliard opravdu ušetříte a příští podzim to vyjde jako hospodářský výsledek, to znamená, že se opravdu sníží o těch 80 miliard. Já z toho mám trochu obavy, myslím si, že pokud se nezařídne ekonomika, co se týče investic nebo spotřeby obyvatel a nebudou se zvyšovat daně, nemyslím si, že je to reálné, ale moc vám držím palce. Teď to myslím opravdu upřímně a opravdu skloním svou hlavu, pokud se vám to povede a ke konci roku tento výsledek bude takový. Děkuji za pozornost.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji vám. Mám zde faktickou poznámku poslankyně Černochové, připraví se poslanec Rakušan.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já bych možná chtěla informovat nové kolegy, poslance, poslankyně, že existují stránky Poslanecké sněmovny, na kterých si můžete přečíst stenozáznamy z této schůze, tedy je tam přesná citace toho, kdo co z nás řekl.

Navážu na svého předřečníka, pana poslance Volného, který tady vyjádřil nějakou nespokojenost z toho, že jsem řekla kolegyním, že Markétě Adamové Pekarové nesahají ani po kotníky. Ano, řekla, a bylo to právě v souvislosti s tím, že dvě předřečnice, konkrétně paní poslankyně Dražilová a paní poslankyně Pastuchová, tady moji kolegyni Markétu Adamovou Pekarovou napadaly za to, že nic v životě nedokázala, že nikdy nezastávala žádné významné pozice jako pan kolega Havlíček a že vlastně není hodna pozice předsedkyně Poslanecké sněmovny. To byl důvod, proč jsem tady vystoupila, proč jsem reagovala, jak jsem reagovala. Nebylo to obecně na všechny ženy v této Sněmovně, bylo to na vás, paní kolegyně. Protože jak tady bylo řečeno, Markéta Adamová Pekarová je předsedkyní strany, která vyhrála volby.

Až vy budete předsedkyněmi v hnutí ANO, tak vám zatleskám a řeknu: Ano, dosáhly jste něčeho, co nebývá v podmínkách České republiky úplně obvyklé, že se žena dostane do čela strany. Já za to Markétě tleskám a myslím si, že si zaslouží úctu nás všech, a ne aby už tady třetí hodinu poslouchala to, že je neschopná a že nic v životě nedokázala. Nemáte pravdu. A k tomu, co tady říkal pan kolega Nacher – myslím, že to byl, že se dožadoval vystoupení paní Pekarové: chtěla bych říct, že pan Vondráček se při svém nominačním projevu odkazoval na to, že jeho předchůdce pan Hamáček také nevystoupil a že bude vystupovat až po proběhlé volbě.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji za přesné dodržení času. Pan poslanec Rakušan, připraví se pan poslanec Výborný – faktické poznámky.

Poslanec Vít Rakušan: Hezký den. Děkuji vám za slovo, vážený pane předsedo, vládo, dámy a pánové. Víte, my tady ale vedeme trochu zbytečnou diskusi. Nikdo přece nepopírá, že hnutí ANO, s tou silou a úspěchem, který ve volbách mělo, má právo navrhnout svého nominanta na funkci předsedy Poslanecké sněmovny, a my tady povedeme férový souboj mezi silnými koalicemi, mezi silným klubem hnutí ANO. To je všechno jasné.

Jenom je trochu škoda, že hnutí ANO, byť tady sedí 72 poslanců, jestli si správně pamatuju číslo, na všechny funkce furt jmenuje toho samého člověka. Jeden ministr Havlíček, druhý ministr Havlíček, předseda Poslanecké sněmovny Havlíček. No, kdyby se vybralo z těch zbylých lidí, tak by tady nemusel být právní problém toho typu, jestli tedy může být zvolen, nemůže být zvolen, může kandidovat, nemůže kandidovat, zatížilo to tu diskusi na docela dlouhou dobu.

A další věc je: od pana kolegy Volného, jsme tady slyšeli věty – nezkušená a jak se bude orientovat v mezinárodní politice, jak to zvládne a podobně. Mně opravdu tenhle předsudek dopředu přijde trochu trapný, nezlobte se. Někomu říkat, že něco nezvládne, že nějaké funkci ještě nedorostl... Je to věkem, je to snad dáno pohlavím, nebo čím je to dáno? V čem je ta pochybnost dána? Je to předsedkyně úspěšné politické strany, kterou úspěšně vede. Nechte si tyhle vaše předsudky. My také podporujeme jako koalice Pirátů a Starostů Markétu Adamovou Pekarovou na tuto funkci a já mám od ní jasná očekávání. Bude to předsedkyně Poslanecké sněmovny, s proevropským směřováním, jasná demokratka. A já předpokládám, že zvedne tu laťku na úrovni předsedy Poslanecké sněmovny. Třeba tady po večerech nebude dělat žádné večírky. Díky. (Potlesk koalice SPOLU.)

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Výborný, připraví se pan poslanec Koten.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane předsedo, vládo, kolegyně, kolegové, musím reagovat ještě na slova pana kolegy Volného, vašim prostřednictvím. Opakování matka moudrosti – už to tady zaznělo, ale ještě jednou. V tuto chvíli tady jsou čtyři poslanecké kluby: 72členný poslanecký klub hnutí ANO, 71členný poslanecký klub koalice SPOLU, 37členný klub koalice PirSTAN a 20členný klub SPD. Omlouvám se, bohužel tady asi je nedoraz v komunikaci v rámci klubu hnutí ANO. Je to s podivem, protože máte předsedu volební komise, ale pokud tak nebylo učiněno, tak já tady zastoupím kolegu Kolovratníka a, prostřednictvím pana předsedajícího, pane poslanče Volný, odcituji dohodu, která byla předána volební komisi a zároveň prošla včerejším jednáním volební komise. A v té se praví, že poslanecké kluby ODS, KDU-ČSL a TOP 09 se podle čl. 7 přílohy č. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, sdružují pro účely voleb konaných na ustavující a následujících schůzích Poslanecké sněmovny PČR pod názvem SPOLU. Je to zcela v souladu s jednacím řádem, není potřeba se tomu nijak podívat. A to samé, ten samý materiál byl předán volební komisi i od koalice PirSTAN. Tolik k tomu.

A já chci ještě velmi krátce jenom říci, že ty debaty a diskuse ohledně předpokladů kolegyně Markéty Pekarové Adamové mi přijdou opravdu neúστοjně. Markéta Pekarová Adamová má jednoznačnou podporu poslaneckého klubu KDU-ČSL i koalice SPOLU na tuto pozici a já jsem přesvědčen, že ona bude důstojnou reprezentantkou nikoliv nějakých koalic, ale všech 200 poslanců této Poslanecké sněmovny. Dámy a pánové, a o to tady jde, a já si toho nesmírně vážím a děkuji jí za to, že tuto nominaci přijala. Skutečně bude reprezentovat všech nás 200 poslanců, a to si myslím, že je velmi důležité. Děkuji. (Potlesk koalice SPOLU.)

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji za přesné dvě minuty. Nyní pan poslanec Koten, připraví se paní poslankyně Pastuchová.

Poslanec Radek Koten: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Já bych tady velice rád zareagoval, vašim prostřednictvím, na kolegyni předřečnici Janu Černochovou, kdy tedy oznámila, že paní Pekarová Adamová je předsedkyní vítězné koalice. Já bych to poněkud opravil, protože to je předsedkyně TOP 09, která získala něco přes 5 %, pokud bychom to tedy přepočítali na ty mandáty, tak nějak tak to vychází. To je jedna z věcí.

Velice nerad bych tady zabíhal do nějakých osobních invektiv mezi poslanci, protože to nikam nevede, ale skutečně bych se jaksí upnul k tomu, abychom tu volbu zvládli důstojně, protože poslanci v této Sněmovně vědí, koho budou volit, a dovoluji si tvrdit, že svůj názor

měnit nebudou. Velice mě mrzí, že my jsme nálepkováni nějakým způsobem od... nebo ze strany pětikoalice, protože jsme legitimní strana, která zde získala mandát minimálně od 510 000 voličů, a úplně si nemyslím, že paní Adamová Pekarová má relevantní informace, protože ona se pořád odvolává, že SPD je extrémistickou stranou, která nemá v parlamentu co pohledávat, ale nemá relevantní informace, protože do té zprávy Ministerstva vnitra jsme se dostávali díky dvěma úředníkům, kteří byli aktivisté a prostě nás tam psali.

Na posledním výboru pro bezpečnost jsme probírali tuto zprávu o extrémismu a představte si to, že Ministerstvo vnitra se vymlouvalo na to, že oni tam soustředí pouze informace od Bezpečnostní informační služby a že jenom publikují. (Předsedající: Váš čas, pane poslanče.) Ale pan Koudelka to naprosto zpochybnil a byl velice nerad... (Předsedající: Já vám děkuji, omlouvám se. Dodržujeme prosím ty faktické poznámky.)... že si bere Ministerstvo vnitra jeho jako alibi. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Paní poslankyně Pastuchová a její dvě minuty. Připraví se paní poslankyně Peštová.

Poslankyně Jana Pastuchová: Vážené kolegyně, kolegové, nechci to už natahovat, přesto se musím vyjádřit k výroku, vašim prostřednictvím, paní poslankyně Černochové. Ještě že jsou stenoáznamy. Já jsem neřekla ani jednou, že je paní poslankyně Adamová Pekarová neschopná, za tím si stojím. Já jsem pouze popsala našeho kandidáta a popsala jsem v kandidátce vašeho navrženého. A vy jste neřekla, že to platí na mou osobu, Pastuchovou a Dražilovou. Vy jste to vztáhla na všechny ženy v hnutí ANO, proto jsem i reagovala. A stojím si stále za tím, že pozice záchranáře či ředitelky v domově seniorů není nic méně než předsedkyně nějaké politické strany.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Peštová a připraví se pan poslanec Volný, faktické poznámky.

Poslankyně Berenika Peštová: Tak věřím, že dneska opravdu už naposled. Já jsem měla takový plamennější projev zde, kdy jsem vysvětlovala, že ve své podstatě vstupujeme do Poslanecké sněmovny s tím, že začínáme ohýbat zákony, což se mně nelíbí.

Zde bylo jasně řečeno, že jsou některé paragrafy vysvětlovány tak, jak vůbec nejsou napsány. Říkám, opakují: 77, 116, ať je to potom paragraf, který říká, že tyto dvě funkce, myslím ústavu, jsou neslučitelné. Já nevím, čeho se bojíme. Současná nebo budoucí koalice se hájí tím, nebo respektive říká, že má 108 mandátů, tak proč nepřistoupit k tomu, když máme několik právních výkladů, kdy jeden říká, že je to protizákonné, druhý říká, že to je možná protizákonné, další říká, že to není pravda, že ty funkce jsou pouze neslučitelné, proč nenecháme kandidáta, kterého nominuje naše hnutí ANO, aby se mohl zúčastnit demokratické volby, a potom se ukáže, zda to je, nebo není pravda? Protože říkám, co právník, to jiný názor.

Já vím, že Poslanecká sněmovna je suverén, ale ten, kdo je vykladačem zákona, je soud, ne Poslanecká sněmovna, ale soud. Takže nevím, čeho se bojíme, nebo respektive čeho se bojíte, proč nepustit tento férový boj dvou kandidátů? A jestliže máte tu stoosmičku, tak není čeho se bát. Nebo ano? Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Volný faktická poznámka, poté pan poslanec Kolovratník, faktická poznámka.

Poslanec Jan Volný: Někdo tady nechal brýle, aby potom viděl.

Prosím vás, já vezmu ty moje reakce zezadu. Na pana kolegu Výborného: Já se omlouvám. V tom případě, pokud to takhle bylo prezentované, že se tyto kluby spojily k volbě vedení Poslanecké sněmovny, pak tomu rozumím. Já jsem jenom narazil na to, že celou tu dobu, vlastně od té první schůze, od těch prvních klubů, pan kolega Jakob vystupuje a tituluje se jako předseda klubu TOP 09, tak jsem si myslel, že to tak platí. Pokud je to spojení, souhlasím, omlouvám se za tuhle tu výtku.

A potom na pana kolegu Rakušana: samozřejmě já nejsem vůbec zaražený tím, že on opět interpretuje věci tak, jak si myslí, že by to mělo být, a jak chce ten bič si vzít. Prosím vás, podívejte se na stenozáznam. Já jsem vůbec neřekl, že paní kolegyně Pekarová je nezkušená. Já jsem si dal pozor, abych tohle neřekl, protože se mi to tedy nelíbí, abych to takhle říkal. A pak jsem řekl, že zvládne řízení Sněmovny dobře, že se to naučí, jako se to naučil každý. Takže jsem jí naopak řekl, že se to...

A poslední věc, co jsem řekl, že podle mého názoru, podle pana Volného, si myslím, že nebude až tak úplně důstojný partner v mezinárodních vztazích. Ale to je můj názor, ten mi neberte. Nechci shazovat paní kolegyni Pekarovou, to si myslím já. Já si myslím, že Sněmovnu zvládne, to, že je neschopná, jsem neřekl. Tak budme v tomhleto korektní.

A co se týče toho hlasování, jestli pan kolega ano, nebo ne. Já si myslím, že pan kolega Stanjura signalizoval, že bude chtít hlasovat, a já jsem přesvědčený o tom, že oni sami budou hlasovat pro, aby pan kolega mohl do této volby vstoupit, protože jsou si jisti... (Předsedající: Váš čas, pane poslanče.) ... a mají pravdu, že mají 108 a nebylo by korektní, aby to odstříhli. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Musíme to měřit všem stejně. Pan poslanec Kolovratník, faktická poznámka.

Poslanec Martin Kolovratník: Musím rychle reagovat na Marka Výborného, a teď ne na obranu sebe, ale volební komise. Tu informaci máme. Já jsem to říkal, a jistě všichni kolegové z volební komise to potvrdí, že jsme obdrželi ten písemný dokument včas. Bylo to v pondělí během odpoledne, jak od koalice SPOLU, tak od koalice Piráti–Starostové, včas před podáním těch nominací. Já jako předseda jsem to vysvětlil, na komisi všem členům předal. Vysvětlili jsme si, že je to v pořádku, jak to je. Také to samozřejmě obdržely všechny poslanecké kluby, i náš, a Honza Volný to teď vysvětloval, pane kolego. Chápu, že jste tady nebyl, že jste to asi nestihl poslouchat pozorně. Bylo to poukázání na něco úplně jiného, na to, že pan poslanec Jakob mluvil nebo argumentoval z pozice předsedy poslaneckého klubu TOP 09 a jindy je ta argumentace za koalici SPOLU. To byl ten rozpor, ale ne, že nevíme nebo že ten dokument nemáme. Máme ho a není potřeba se navázat do volební komise. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. To byla poslední faktická poznámka.

S náhradní kartou číslo 24 hlasuje paní poslankyně Kovářová.

A na řadě do rozpravy je pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane předsedo vlády, vážené dámy, vážení pánové, řekl bych, že první úkol, který bude pro Markétu Pekarovou Adamovou a celé nové vedení, že se něco udělá s tímhle šíleným nešvarem faktických poznámek, to, co

jsme tady zase dneska zažili. Já už jsem opět hodinu přihlášen ke slovu a uplatňuji se naprosto věcné argumenty, a místo toho, aby se lidé hlásili, tak si hrají s faktickými poznámkami. To je poznámka první.

Druhá poznámka: Můžeme říkat, že existuje více právních názorů, Ale jenom upozorňuji na to, že náš legislativní odbor čerpal zejména z komentářů k ústavě, a to komentářů skupin jako paní doktorka Syllová, jedna ze spoluautorek alespoň textu, pan doktor Mlsna, Rychetský a spol., pan doktor Filip a spol. Všichni se shodují na jednom: Důvodová zpráva k ústavě říkala naprosto jasně, že se jedná o zákaz volby. Ustanovení žádným způsobem nesankcionuje případné nabytí funkce neslučitelné podle čl. 32 členem vlády. Ve skutečnosti jde o zákaz volby člena vlády do takové funkce, nevolitelnost. Tento výklad potvrzuje i důvodová zpráva k tehdejší ústavě, která říká, že poslanec nebo senátor, který je členem vlády, nesmí být volen do žádné parlamentní funkce. To je důvodová zpráva k ústavě. Já jsem u té ústavy náhodou byl, takže si to pamatuji. Bylo naprosto jasné, že nikdo, kdo je členem vlády, nemůže kandidovat.

A stejně tak bych řekl pro oživení paměti, alespoň části v tomto sále: pamatujete v roce 2006, jak byl stav 100 : 100, dlouhé vyjednávání, tři měsíce zasedání Poslanecké sněmovny, která se sešla vždy v pátek, vydalo se 200 hlasovacích lístků, 100 hlasovacích lístků pro Miroslavu Němcovou, 100 hlasovacích lístků neodevzdáno. Pak došlo k dohodě, že předsedou Poslanecké sněmovny bude sociální demokrat. Kdo kandidoval? Pan kolega Vlček, protože Jiří Paroubek, který měl být předsedou, kandidovat nemohl, protože byl předsedou vlády, a všichni věděli, že nemůže kandidovat, protože je předsedou vlády, a bylo zvoleno dočasné řešení s panem Vlčkem, který už mu to pak nikdy nepustil, to je jiná věc. Ale jenom abychom věděli, jak to tady v historii bylo. Hnutí ANO si mohlo vybrat na kandidaturu kohokoliv, bylo by to naprosto legitimní, ale nemůže si vybrat někoho, o kom ústava říká, že kandidovat nemůže. Pak je to jasné. Děkuji za pozornost. (Potlesk v řadách poslanců ODS.)

Předsedající Radek Vondráček: Faktická poznámka, paní poslankyně Válková.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, čl. 32: Poslanec nebo senátor, který je členem vlády, nemůže být předsedou, to jsem nikdy nezpochybnila, ale nám jde o volitelnost. A to, co jsme tady právě slyšeli velmi přesvědčivě, jasně a srozumitelně od předřečníka pana poslance Bendy, vaším prostřednictvím, to jsou komentáře, ty nejsou závazné. Já jsem se také dívala na back on-line komentář. Diskutovala jsem tuto problematiku, přečetla jsem si i vyjádření nejenom profesora Kysely, opakovaně jsem se o tom bavila například s profesorem Gerlochem. Já jsem včerejší večer také využila studiem a docházím k závěru, který jsem vám tady prezentovala. Mám teď jenom dvě minuty na faktickou poznámku, nebudu se opakovat. Není to tak jednoznačné a minulost nám ukazuje jedno řešení. Neříkám, že to řešení, o kterém tady hovoříme, je ideální a jediné možné, ale smířit se s tím, že když nám řekne legislativní odbor Poslanecké sněmovny jedno stanovisko, které se nám zrovna více hodí, a opřeme se o tradici a budeme to brát jako bernou minci, kterou nemůžeme zpochybnit, když tady máme řadu expertů, kteří nejenže mají jiný výklad, ale dokonce nám i naznačují, jak bychom mohli postupovat – já osobně mám určitý svůj názor, ten jsem tady prezentovala a souhlasím se svými předřečníky napříč politickým spektrem, že bychom měli rozhodnout hlasováním. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Tolik k faktickým poznámkám a o slovo se přihlásila paní předsedkyně Pekarová Adamová.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vážený pane předsedající, vážená veřejnosti, víte, ono nebývá zvykem, že kandidující nominant na předsedu Sněmovny vystupuje, aspoň v minulosti to příliš mnohokrát nebylo. Bylo to tak opravdu několikrát v několika málo případech a většinou vystupoval až zvolený předseda či předsedkyně Poslanecké sněmovny. Já však považuji za důležité, aby se tady ta diskuse vedla – nikdy jsem nenazvala Poslaneckou sněmovnu zvanírnou, nikdy jsem o ní tak nesmýšlela, a proto si té diskuse tady nesmírně vážím, byť se někdy může jevit až příliš osobní, vyhocená a někdy podle mého názoru je to až trochu zbytečné. Ale co tě nezabije, to tě posílí, to je heslo, kterým se dlouhodobě řídím. A když se tady ptáte, mnozí z vás, na mé zkušenosti nebo je možná někdy i zpochybňujete, tak si dovoluji tedy před vás předstoupit a sama vám je sdělit.

Já jsem v politice začínala v jedné jediné straně, v žádné jiné jsem nikdy nebyla, a to je ta, kterou dnes vedu, které dnes předsedám – je tomu tento měsíc dva roky, co jsem předsedkyní TOP 09. Přiznám se vám všem, že když jsem vstupovala do politické strany, tak jsem neuvažovala o tom, že bych jednou tu stranu vedla, dokonce jsem ani neměla úplně hlavní cíl být v nějaké politické funkci, třeba právě volené, jako je Sněmovna. Osud mě postupně na takhleto jednotlivá patra politiky váł a já si myslím, že když je ta možnost, že máte možnost to, co chcete, dosahovat, tak činit z nějaké pozice – a tady v tom případě opravdu mé ideály zůstávají stejné, jako když jsem do politiky vstupovala – tak zkrátka tu odpovědnost máte přijmout a máte ji vzít. Já se nikdy nebála, to tady chci říct jednoznačně. Nikdy jsem se toho nebála, jinak bych také dnes tady před vámi nestála.

Byla jsem nejdříve v komunální politice, konkrétně na Praze 8, kde jsem byla zastupitelkou i radní městské části čtyři roky. Měla jsem zodpovědnost za oblast sociální, ale také oblast evropských fondů a naučila jsem se už tehdy, že je důležité do těch funkcí přistupovat s velkou pokorou k těm, kteří jsou zkušenější, k těm, kteří pracují třeba v úřednických pozicích, k těm, kteří s vámi spolupracují, a to nejenom v rámci koalice, ale také v opozici, protože nikdy nevíme, jak se to bude dál udávat, jak budeme rozloženi v dalším volebním období a podobně. A myslím si, že vykopat si příliš hluboké příkopky mezi sebou není dobré. Ale zároveň nezapomínám na to, že je to střet názorů, myšlenek a zkrátka ty nemáme všichni stejné, jinak bychom nebyli v různých stranách. To je zcela normální a přirozené v demokracii a my jsme parlamentní demokracií. Jsem za to vděčná, letos oslavíme výročí toho, kdy jsme se toho dočkali, já byla ještě dítě, ale po mnoha dlouhých desetiletích, to k ní prostě patří.

Pak jsem byla zvolena poslankyní, teď začínám své třetí volební období v této Sněmovně a musím říct, že ty zkušenosti, které tady člověk nabírá – a pro vás, kteří jste tady třeba teď právě teprve na svém prvním zasedání, na ustavující schůzi, tak věřte mi, že jsou neocenitelné. Já si vážím i toho, že těch osm let jsem mohla tady být jako opoziční poslankyně, protože jedna z těch věcí, kterou nás to vybavilo, nebo mě určitě, je to, že musíte být trpěliví a naslouchat právě i kolegům, kteří jsou třeba z druhé strany spektra, a ti, kteří jsou vládní, mají nějaké své cíle a prosazují je. A je to zase legitimní a já jsem velmi ráda, že tu zkušenost mám.

Byla jsem členkou několika výborů, například petičního v prvním volebním období, ale také sociálního, kde jsem následně v minulém volebním období byla i místopředsedkyní výboru. Také jsem byla předsedkyní podvýboru pro lidská práva v úplně prvním volebním období. Musím říct, že je to jedna z těch oblastí – lidská práva obecně – která mě zajímá, a nejenom v České republice, ale i všude ve světě. Zároveň mám v tomto směru, bych řekla, ne tak bohaté manažerské zkušenosti jako pan Havlíček, ale nějaké zkušenosti s řízením nejenom strany, předtím jsem byla místopředsedkyní a tak dále, ale i samotného výboru.

Ale myslím si, že to, co je důležité pro vás, pokud mně dáte tu důvěru, abychom tady byli schopni fungovat v takovém řeckně kooperativním duchu, pokud možno. A já se o to budu snažit. Jako předsedkyně Sněmovny tady určitě nebudu zástupkyní jenom svého klubu, svých stran, které mě nominovaly, ale všech poslanců, a to chci jednoznačně slíbit a deklarovat, protože si myslím, že takto má předseda svoji funkci vykonávat. A myslím si, že je i na co navázat, co se týče předchozích předsedů. I když bývám kritická k panu předsedovi Vondráčkovi, tak si vážím toho, s jakou spravedlností častokrát právě ty schůze vedl, a vážím si toho, že z hlediska procesního byl skutečně profesionál. On má trošku výhodu, protože je právního vzdělání – já nikoliv, mé vzdělání je ekonomické a také v oblasti vzdělávání dospělých, ale v tomhle směru si myslím, že pan předseda Vondráček také ukázal jako první právník, že to výhodou sice může být, ale i ostatní předsedové Sněmovny se s tím zvládli bez nějakých větších potíží určitě popasovat, takže v tomhle směru se nebojím, že bych to nezvládla.

Co nás čeká v tomto volebním období, je předsednictví Evropské unie, respektive Evropské radě, Radě Evropy – Radě EU, tak, pardon, a to je jedna z těch věcí, kde si myslím, že budeme muset trošku zapomenout, kdo jsme z jakého klubu, kdo jsme z jaké strany, protože tam půjde o reprezentaci celé České republiky, celé naší země, nikoliv jenom nás samotných, jenom vlády. K tomu bych chtěla přispět. Kdybyste se ptali na mé jazykové znalosti, tak anglicky se bez problémů dohovořím.

Ráda bych, aby Poslanecká sněmovna byla otevřená veřejnosti, aby – když jsme teď vzhledem ke covidovým opatřením museli třeba uzavírat výbory – jsme si na to nezvykali. Výbory jsou veřejné, je to tak dané jednacím řádem, a já chci, aby toto bylo více známo i veřejnosti, aby třeba sem na tuto galerii přicházelo více skupin – teď tam sedí už jenom několik málo lidí a i vám přeji hezké odpoledne, ale myslím, že bychom měli být otevřenější. Mám v tomto i vzor spolupráce třeba s mladými lidmi, což považuji za velmi důležitou oblast, občanské vzdělávání, výchovu k demokracii, a to je určitě potřeba už právě od mladších generací, a Senát nám v tomto může v některých svých projektech a konkrétních činech jít příkladem. Chtěla bych to také i u nás tady zavést. Zároveň nezapomínám na to, že právě se Senátem je potřebná bezproblémová kooperace, a myslím si, že v tomhle směru je také na co navazovat, i na mého předchůdce případného, pokud budu zvolena, tak v tom směru myslím, že si také vedl dobře.

Spolupráce s vámi a podmínky pro vaši práci, a to bez ohledu na to, z jakého jste klubu, jsou podle mě také nesmírně důležité. Víte, my jsme někdy pod tlakem takového řeckně umenšování našich možností, které tady máme, z hlediska třeba expertního, asistentů, a s tou svojí osmiletou zkušeností poslankyně vím, a zvláště z opozice, že tohle rozhodně má vliv na kvalitu naší práce. A proto se na to chci zaměřit, protože to je ku prospěchu ne nás tady, co tu sedíme, ale ku prospěchu našeho výsledku práce. A tím bych chtěla završit. Já myslím, že není měřítkem naší úspěšnosti to, kolik zákonů tady schválíme, že ta kvantita skutečně není tím, podle čeho se má posuzovat naše práce, ale má to být kvalita. Kvalita těch norem, které odtud vycházejí a kterými ovlivňujeme životy občanů České republiky – všech, tak jak to známe i ze svých životů, protože i my se jimi musíme řídit. Tohle chci mít na paměti nejenom vzhledem k občanům, ale i k nám, abyste se těmi pravidly všichni řídili, a mezi jeden z těch hlavních zákonů patří ústava. Já už tady nebudu dále rozvíjet, co v ní je psáno v čl. 32, ta debata tady kolem toho probíhá, ale myslím si, že tohle bychom měli při svém rozhodnutí dnes mít na paměti.

A poslední, tak na odlehčenou: zpívat umím, zpívala jsem v několika sborech, ale na kytaru – na kytaru bohužel ještě nehraju! Mějte se hezky a děkuji vám za pozornost. (Dlouhý potlesk poslanců koalice SPOLU a Piráti a STAN.)

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, jestli má někdo zájem z místa se přihlásit do rozpravy. Paní předsedkyně Schillerová.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. Už velmi krátce. Byli jste tady, ještě když jsem vystupovala já, a já jsem ve svém projevu, kde jsem představovala našeho kandidáta, se zaměřila zejména na rozličnost právních názorů k tomu, zda je volitelný náš kandidát pan poslanec Karel Havlíček. A tady jsem – já to nebudu znovu opakovat, už to nechci nijak natahovat – citovala názory. Je tady stanovisko parlamentní legislativy, ale to neznamená, že je posvátné. To je jenom jeden z právních názorů. Já si ho vážím, ale vážím si i jiných právních názorů, a nemyslím si, pane poslanče Bendo, že důvodová zpráva je normativní právní text – to je interpretační vodítko, na tom se určitě my dva shodneme. Takže já jsem citovala pan ústavního právníka Kyselu, pana právníka Hasenkopfa, ale zejména jsem citovala pana docenta Kudrnu, experta na ústavní právo, jehož stanovisko tady mám písemně a přímo jsem tedy ho tady vám uváděla.

Nebudu už reagovat na žádné invektivy, které tady zazněly. Je to absolutně nedůstojné. Já jsem také ve své řeči neměla jedinou invektivu, to si myslím, že můžete všichni potvrdit. Jsem ráda za to vystoupení, jsem ráda i za to, že vystoupila paní předsedkyně Pekarová Adamová, to je určitě dobře. Jsem ráda, že ocenila přístup – vlastně bývalého, dnes už můžeme říct – předsedajícího a bývalého předsedy Poslanecké sněmovny v minulém období, pana Vondráčka. Jsem ráda za to její ocenění, on si ho určitě zaslouží, bezesporu si ho zaslouží, a třeba toto, že ho takto ocenila, se projeví i v přehodnocení postoje, až bude probíhat volba našeho nominanta Radka Vondráčka do funkce místopředsedy.

Také oceňuji to, co řekla, že mluvila o výchově mladých lidí, o demokracii, to všechno je chvályhodné. Tak pojďme i my tady – dáváme příklad nejenom mladým lidem, ale i ostatním lidem, lidé nám píší, určitě píší vám stejně jako mně celý den, sledují to, tak prosím, dejme šanci volbě obou kandidátů. To je ta demokracie. Ať oni se utkají v čestné demokratické svobodné volbě, tajné volbě. Já si myslím, že tady o nic jiného nám nejde, protože tady není jednoznačný právní názor, tady je pluralita právních názorů, čili nechme otestovat oba tyto kandidáty ve volbě a pak uznejme toho, který z této volby vyjde jako vítěz. Nenechávejme prosím hned na začátku tohoto volebního období pachuť v nás, v lidech, kteří to sledují, z toho, že jsme jednoho z kandidátů prostě nepřipustili.

A proto jménem klubu hnutí ANO načítám usnesení tohoto znění, předám ho v písemné vyhotovení panu předsedajícímu: "Poslanecká sněmovna souhlasí s tím, že Karel Havlíček, člen vlády, je volitelný za předsedu Poslanecké sněmovny a do orgánů Poslanecké sněmovny." Děkuji vám za pozornost.

Předsedající Radek Vondráček: Já vám děkuji a poprosím, jestli bych tedy mohl to usnesení tady dostat, a předpokládám, že pan předseda volební komise ho má také. Děkuji.

Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu? Nikoho nevidím, rozpravu tedy končím. Vydávání hlasovacích lístků bude zahájeno bezprostředně po přerušení našeho jednání a bude trvat... Možná bych poprosil pana předsedu tady ty technické detaily, jestli by nám řekl, kolik potřebuje času. (Upozornění z pléna.) Já se omlouvám, napřed ta usnesení. Jasně, rozumím.

Takže skončil jsem rozpravu a nyní bychom tedy rozhodli hlasováním o dvou usneseních, která byla načtena, o návrhu pana předsedy Stanjury a o návrhu paní předsedkyně Schillerové. Potom bychom tedy rozhodli, co dál, protože já sám si nejsem jist se zněním toho návrhu, že Sněmovna nesouhlasí s kandidaturou, jestli to tedy automaticky znamená jednomístný hlasovací lístek.

Takže nejprve bychom tedy rozhodli, myslím si, že bych to nechal hlasovat v pořadí, jak to zaznělo, protože to je protinávrh, nebo není to protinávrh? Paní předsedkyně, navrhla jste to jako protinávrh? (Ano.) Budu rád, když se s tím vypořádáme nějak společnými silami, nechtěl bych nikoho poškodit. Protinávrh? Dobře. Takže není-li námitka proti mému postupu, hlasovali bychom protinávrh klubu ANO jako první, poté bychom hlasovali usnesení, které přednesl pan předseda Stanjura.

Zavolám případně ještě kolegy z předsálí a přečtu návrhy usnesení.

Je zde žádost o odhlášení? (Ano.) Prosím, přihlaste se všichni znovu svými kartami. Počet přihlášených je řekněme stálý.

Problém s hlasovacím zařízením? Takže problém odstraněn.

Přečtu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s tím, že Karel Havlíček, člen vlády, je volitelný za předsedu Poslanecké sněmovny a do orgánů Poslanecké sněmovny."

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno je nás 196, pro 93, proti 103. Návrh nebyl přijat.

A nyní budeme hlasovat o druhém návrhu, o tom původním: "Poslanecká sněmovna vyslovuje nesouhlas s kandidaturou pana Karla Havlíčka, člena vlády, na funkci předsedy Poslanecké sněmovny z důvodu neslučitelnosti funkcí dle čl. 32 ústavy."

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno je 196, pro 104, proti 89. Návrh byl přijat.

Tak paní předsedkyně Schillerová.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Stalo se přesně to, před čím jsem varovala. Nebudu to teď nějak hodnotit. Vzhledem k tomu, že to dopadlo, jak to dopadlo, tak jménem klubu hnutí ANO žádám o přestávku v délce 45 minut, protože se musíme přesunout na jedničku na klub a poradit se před vlastní volbou předsedy Poslanecké sněmovny. Takže prosím členy hnutí ANO, aby se přesunuli na jedničku na klub. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Já tedy vyhláším pauzu do 18.15. Sejdeme se zde v 18.15.

(Jednání přerušeno v 17.31 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.15 hodin.)

Předsedající Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 18.15. Budeme pokračovat v přerušném jednání.

Připomínám, že máme ukončenou rozpravu, nemám přihlášeného nikoho s přednostním právem.

Přistoupíme tedy k samotné volbě. Dál bych slovo panu předsedovi volební komise, aby nám přesně řekl, kolik bude zapotřebí na vydávání lístků času a jak dlouho bude trvat volba. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji, dobrý večer. Ode mě teď zazní, kolegyně, kolegové, technické informace k provedení volby. V souladu s usnesením, respektive s rozhodnutím Poslanecké sněmovny, které jsme učinili, volební komise pro vás připravila

200 hlasovacích lístků, na kterých je připraveno k vašemu označení jedno jméno, jméno jedné kandidátky, paní poslankyně Markéty Adamové Pekarové, navržené koalici SPOLU.

Podle zákona č. 90/1995, o jednacím řádu, probíhá volba předsedy většinovým způsobem a tajným hlasováním, a to nejvýše ve dvou kolech. O způsobu volby – toho hlasování – se nerozhoduje tady na plénu, probíhá ze zákona tajně. Jak jsem řekl, je připraveno 200 hlasovacích lístků, které jsou opatřeny otiskem razítka Poslanecké sněmovny s textem Tajná volba a také parafami dvou ověřovatelů volební komise. Jak už jsem také řekl, na hlasovacím lístku je uvedeno jméno, v tuto chvíli tedy jedno jméno Markéty Adamové Pekarové, a je označeno pořadovým číslem.

Teď pro vás, kteří jste tu noví. Hlasovací lístky vydáváme ve Státních aktech na levé straně místnosti pro poslance. Dělíte se do dvou řad. Z vašeho pohledu po příchodu v levé řadě jsou poslanci, jejichž příjmení je podle abecedy od písmen A až K, a po té pravé straně pro poslance, jejichž příjmení začíná písmeny L až Z. Poté postupujete uvnitř těch Státních aktů k místu, kde pracovníci volební komise sekretariátu vydávají hlasovací lístky.

Tady mám na vás prosbu. Protože je vás zde hodně nových, tak prosím, abyste vždy těm pracovním sdělili své jméno při přebírání volebního lístku, aby se urychlilo vydávání, aby si vás mohli zaznamenat, že jste se zúčastnili volby. Je to důležitý moment, protože z těch, kteří přijdete k volbě, se vypočítává pak celkové kvorum.

Poté tam ještě ten lístek neupravujte. Poté se posunete o skleněné dveře dál, kde je ve volební místnosti umístěno osm zástěn pro úpravu hlasovacích lístků a dvě zapečetěné volební urny. Vždy dlouhodobě opakuji a připomínám, že je potřeba volební lístek označit správně, aby byl platný, a to kroužkem. Máte tam v těch místnostech u zástěn i vzor označení. Pan poslanec Žáček mě správně upozorňuje, že se nejde do fronty od L až do Z, ale až do Ž. Doplňuji a děkuji za zásadní faktickou poznámku.

Teď dále vážně k průběhu volby, respektive k jejímu výsledku. V prvním kole je předsedou nebo předsedkyní Poslanecké sněmovny zvolen kandidát, který získá nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců, tedy těch, kteří se volby zúčastní. Z toho se vypočítává kvorum. Pokud by kandidátka nezískala nadpoloviční většinu přítomných, opakuje se druhé kolo volby. Do případného druhého kola v tomto případě postupuje stejná kandidátka.

Pokud by ani v druhém kole paní poslankyně Pekarová nebyla zvolena, volby končí a podle čl. 3 bod 18 volebního řádu Poslanecké sněmovny se musí nejpozději do deseti dnů konat nová volba. Musí se tedy podat nové návrhy a bude se konat první kolo takzvané druhé volby s novými kandidáty, které se předkládají poslanecké komisi. Ty opět – to se opakuje – by musely být podány tak, aby mezi těmi návrhy, tím projednáním na komisi a samotnou volbou, proběhla 24hodinová lhůta. To je vše, tolik technické informace.

Já teď, tak jak jsme už tady zvyklí, stanovím nějakým kvalifikovaným odhadem dobu na vydávání těch lístků a označení na provedení volby. Protože je tu hodně nových poslanců, dáme raději delší dobu, ať je vše v klidu. Takže prosím, pane předsedající, dvacet minut na provedení volby, bude to tedy do 18.40. Poté poprosím zhruba třicet minut na práci volební komise, takže v 19.10 by bylo možné oznámit výsledek volby. Děkuji.

Předsedající Radek Vondráček: Děkuji vám. Vydávání hlasovacích lístků bude zahájeno bezprostředně po přerušení našeho jednání. Bude trvat dvacet minut do 18.40. Poté třicet minut volební komisi na zpracování výsledků tajného hlasování. V jednacím sále se sejdem v 19.10 hodin. Přerušuji jednání pro konání volby předsedy Poslanecké sněmovny.

(Jednání přerušeno v 18.20 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 19.10 hodin.)

Předsedající Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zahajují přerušené jednání. Poprosím už připraveného předsedu volební komise, pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás informoval o výsledku tajné volby předsedy Poslanecké sněmovny.

Poslanec Martin Kolovratník: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení hosté, veřejnosti, vítám vás v této slavnostní chvíli a seznámím vás s výsledky volby předsedy Poslanecké sněmovny pro 9. volební období. V této volbě bylo vydáno 194 hlasovacích lístků, tedy 194 poslanců a poslankyň přišlo k té volbě a účastnilo se jí, tedy kvorum nutné pro zvolení je 98. Počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků byl 122, počet neodevzdaných hlasovacích lístků je 72.

A teď ta nejdůležitější informace. Jediná kandidátka Markéta Pekarová Adamová získala 102 hlasů a je zvolena předsedkyní Poslanecké sněmovny. Blahopřeji. (Potlesk v sále, všichni přítomní povstávají, zvolená předsedkyně Poslanecké sněmovny přijímá gratulace a květiny.)

Předsedající Radek Vondráček: Paní předsedkyně, teď je čas na projev. Vy už jste si ho částečně odbyla před zvolením, ale máte slovo.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji vám, pane předsedající, za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vážená veřejnosti, já vám velice děkuji a s velkou pokorou, s velkou pokorou a věřte mi, že to myslím zcela vážně a upřímně, přijímám tuto odpovědnost a opravdu si toho vážím.

Já bych hned na úvod chtěla poděkovat panu bývalému předsedovi Vondráčkovi a myslím si, že – byť můžeme mít jiné názory a být můžeme v některých věcech se lišit – tak si zaslouží od nás všech velký potlesk za to, jak Sněmovnu vedl. (Potlesk v sále, všichni přítomní povstávají.) Ráda vám ruku podám, až se potkáme blíže.

Dámy a pánové, já jsem ten projev, který jsem měla jenom před několika málo desítkami minut, ve velké části už pojala tak, jak jsem původně plánovala pojmut projev po zvolení, to se vám přiznávám. A proto bych vám rovnou zopakovala, že si skutečně myslím, že náš zákonodárny sbor by měl hledět v první řadě na to, aby důstojně reprezentoval voliče v České republice, i ty, kteří nevolí, zkrátka celou veřejnost a obyvatele naší země, a že zkrátka je naší povinností zejména v těch klíčových věcech, a myslím si, že nás v tomto volebních období jich čeká celá řada, abychom působili semknutě a abychom hájili právě zájmy všech občanů celé naší země. A myslím si, že toho budeme schopni. Já jsem v tomhle směru velkým optimistou a věřím tomu, že mnozí z nás skutečně máme tento zájem – a také si pamatujeme ten slib, který jsme skládali – na prvním místě. Chtěla bych, abychom skutečně dbali na kvalitu před kvantitou. To je podle mého názoru nesmírně důležité a považovala bych to za to nejdůležitější měřítko, které si máme stanovit.

Zároveň vám nabízím pomocnou ruku ve všem, co se týká provozu Sněmovny a všech věcí, které se naší práce týkají, a myslím si, že v tomhle směru je důležité, abychom na rovinu o nich hovořili, abychom na nich hovořili v komisích, výborech, podvýborech a všech dalších orgánech, které k tomu slouží.

A závěrem, protože už ten čas dnes přece jenom pokročil, ještě nás celá řada věcí čeká a program je dlouhý, se obracím k veřejnosti. Já se budu snažit ze všech sil, abych důvěru

v naši komoru Parlamentu, tedy v Poslaneckou sněmovnu, zvyšovala. Je to úkolem nás všech, ale já se budu snažit v tomhle být v čele těch, kteří se o to snaží, a budu moc ráda, když mě v tom budete všichni následovat.

Děkuji vám mnohokrát, děkuji za zvolení, ale zároveň už rovnou při přijetí řízení schůze se vám omlouvám, že ne třeba všechny podle tváře ještě znám, že ne všechny budu schopna oslovit hned jménem. Buďte, prosím, při tom začátku shovívaví nejenom ke mně, ale i následně ke zvoleným místopředsedům. Moc bych si přála, abychom si uvědomovali, že vy všichni z nás, vlastně skoro všichni z nás, budeme v té funkci poprvé.

Děkuji vám ještě jednou a tolik asi za mě, myslím, že to stačí. Děkuji, hezký večer. (Potlesk v sále.)

Předsedající Radek Vondráček: A já vás tedy poprosím, paní předsedkyně, abyste se ujala řízení schůze. (Probíhá výměna předsedajících, předseda gratuluje nově zvolené předsedkyni. Předsedkyně se ujímá předsednického místa a obrací se na dosavadního předsedu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pane předsedající, vy jste se zapomněl odhlásit. To byste měl přece jenom učinit vy. (Předseda se vrací a odhlašuje se.) Děkuji vám za strpení, než jsem tady všechny ty náležitosti našla.

Dalším bodem dnešní schůze je bod

10.

Návrh na stanovení počtu místopředsedů Poslanecké sněmovny

Poslanecká sněmovna rozhodne na návrh předsedkyně o počtu místopředsedů v jejím 9. volebním období. Proto v souladu s § 26 našeho jednacího řádu navrhuji, abychom stanovili jejich počet na šest.

Otevírám rozpravu, do které nevidím žádného přihlášeného. Jelikož nevidím, a opravdu se rozhlížím ještě jednou, ale nevidím nikoho přihlášeného, rozpravu končím a přistoupíme tedy rovnou k hlasování.

Přednesu návrh usnesení. "Poslanecká sněmovna stanoví počet svých místopředsedů na šest."

Já tedy zahájím hlasování. Ptám se, kdo s tímto návrhem souhlasí? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, bylo přihlášeno 193 poslanců, pro 101, proti 37. Návrh byl přijat.

Tímto konstatuji, že návrh byl schválen a končím projednávání tohoto bodu.

Následuje další bod, kterým je

11.

Návrh na volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny

K tomuto bodu jste obdrželi usnesení volební komise číslo 8 ze dne 8. listopadu 2021. Prosím předsedu volební komise, pana poslance Martina Kolovratníka, aby se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Teď už dobrý večer, vážení členové vlády, paní předsedající, vážené paní poslankyně a páni poslanci. Otvíráme – jak bylo avizováno – další volební bod, a je to volba místopředsedů Poslanecké sněmovny. My jsme lhůtu na volební komisi vyhlásili také do tohoto pondělí, 8. listopadu 2021, stejně tak jako u předchozích bodů do 17 hodin. Volební komise návrhy, které poslanecké kluby doručily, projednala večer po 18. hodině a přijala své usnesení číslo 8, které bylo neprodleně zasláno předsedům poslaneckých klubů, a také ho máte k dispozici před sebou.

K tomu doplňuji, že teď, před malou chvílí, Poslanecká sněmovna svým usnesením stanovila počet místopředsedů Poslanecké sněmovny na šest. Poslaneckými kluby byli navrženi tito kandidáti na místopředsedy Poslanecké sněmovny, budu je představovat v abecedním pořadí: Jan Bartošek, navržen koalici SPOLU, Věra Kovářová, navržena Piráty a Starosty, Jana Mračková Vildumetzová, navržena hnutím ANO, Tomio Okamura, navržen SPD, Olga Richterová, navržena Piráty a Starosty, Jan Skopeček, navržen koalici SPOLU, a Radek Vondráček, navržen hnutím ANO. Tyto návrhy, tyto nominace volební komise promítla do svého usnesení číslo 8 ze dne 8. listopadu 2021.

Podle abecedy a s pořadovým číslem budete mít rovněž tyto kandidáty uvedeny na hlasovacím lístku, který použijete pro volbu, a připomenu právě i kvůli případné neplatnosti hlasovacích lístků: prosím, buďte opravdu pozorní, protože budete označovat maximálně šest jmen kroužkem, pokud se takto rozhodnete, a jedno jméno křížkem. A tady doplňuji nebo upřesňuji: nemusíte hlasovat pro všech šest jmen. Je tam to slovo maximálně, to znamená, můžete kladnou volbou vyjádřit svoji podporu jednomu až šesti kandidátům.

Nyní vás, paní předsedající, prosím o otevření rozpravy. Ty technikálie bych pak zopakoval těsně před zahájením volby. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji vám, pane poslanče. Děkuji a otevírám rozpravu, do které opět nevidím žádného přihlášeného – vidím, pan předseda poslaneckého klubu Radim Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, vážená paní předsedající. Hnutí SPD se rozhodlo do této volby na místopředsedu Poslanecké sněmovny nominovat svého předsedu Tomia Okamuru. Zaznamenali jsme často až nenávistné výroky politiků i médií, které zastoupení poslanců SPD ve vedení Sněmovny odmítají. Předsedkyně TOP 09 k tomu do médií prohlásila, cituji: "Do vedení Poslanecké sněmovny jsme nikdy nevolili představitele strany, kterou i Ministerstvo vnitra označuje za extremistickou, tedy SPD. A na tom se nic nezmění ani nyní." Paní kolegyni a předsedkyni TOP 09 mohu uklidnit. SPD rozhodně není v ničem extremistická. Zastupuje naopak názory a postoje většiny občanů této země, a to ať už nás volí, nebo ne. Odkazovala jste, prostřednictvím pana předsedajícího, na každoroční zprávu Ministerstva vnitra, která mapuje problémy extremismu v Česku. Za extremistu média i politici ale označují kohokoli, kdo má jiný názor, a v tomto ohledu musel váš výrok odmítnout i sluníčkářský web Demagog.cz, který tento výrok označil jako nepravdivý. Ani Ministerstvo vnitra pana Hamáčka si nedovolilo parlamentní stranu, která prosazuje svobodu a demokracii, označit za extremistickou. To zcela zásadní a velmi pikantní je, že názory, které prosazujeme, fakticky před volbami převzaly všechny parlamentní strany. SPD je označována jako xenofobní a nacionalistická, protože dlouhodobě odmítá nelegální a kulturně nepřizpůsobivé migranty přijímat v České republice. Po letech kliček se ale k našemu názoru připojily všechny parlamentní strany. Koneckonců dnes je to vidět na bělorusko-polské hranici, kde migrace je využívána jako nebezpečná geopolitická zbraň.

Vážené kolegyně a kolegové, všichni vaši zástupci ve veřejných debatách deklarovali odmítnutí kvót na migranty a jejich přijímání. SPD také patří k největším kritikům Evropské unie, to je pravda, a jejího vedení v Bruselu. Jsme zde jediný politický subjekt, který prosazuje vystoupení z Evropské unie. Ale opět, všechny strany, jak tu sedíte, jste se shodovaly na názoru, že Brusel a Evropská unie fungují špatně a že v mnohém poškozují naše zájmy, a to ať už šlo o konkrétní směrnice z minulosti, tak o chystaný Green Deal, který shodně všechny parlamentní strany, přesněji koalice a strany, označily za pohromu, která může naši zemi způsobit a patrně způsobí nesmírné, miliardové škody.

V čem se lišíme? Všichni víme, že král je nahý a že Evropská unie škodí. Ale zatímco my jsme se vzdali naděje, že ji lze reformovat, vy jste ještě k tomuto názoru nedospěli. Jako ve většině témat jsme prostě jenom o krok napřed. V čem je náš názor, že Evropská unie je nereformovatelná, extremistický, nechápu. Pokud kdokoli za vás tady ctí demokracii, snad tuší, že k demokracii přece patří pluralita názorů – názorů na cokoliv, natož například na reformovatelnost Evropské unie. Stejný názor ostatně měli Britové, kteří z EU vystoupili, a stejný názor mají například Švýcaři nebo Norové, kteří do Evropské unie z tohoto důvodu raději ani nevstoupili. Jsou snad Švýcaři extremisté?

Stejně jako oni chceme nevykastované funkční referendum, právo občanů rozhodovat o své zemi, tak jako tento zákon mají prakticky všechny země Evropské unie s výjimkou Kypru a Belgie. Jen vy se prosazení demokracie, tedy vlády občanů ve své vlastní zemi, zuby nehty bráníte. Co kdyby občané v referendu rozhodli jinak?

Pokud jde o naši kritiku státu za to, že je málo sociálně vstřícný k důchodcům nebo rodinám s dětmi, nebo naopak že vyhazuje peníze na nepřizpůsobivé, i tam jsme se v průběhu debat v minulosti fakticky shodli.

Jsme kritičtí k fungování NATO jako jediného garanta naší bezpečnosti. Tyto pochybnosti musí mít každý, kdo sleduje výsledky politiky NATO v posledních letech. Každý, kdo vidí a slyší, musí pochybovat. To není proruský postoj, to je jen vnímání reality, kdy se vytváří bezpečnostní vakuum a Česká republika se může stát pouhým objektem cizích zájmů stejně jako v minulosti. Tvrdíme, že potřebujeme těsnější bezpečnostní vazby v rámci V4, těsnější a odpovědnější, než je dnes NATO.

Svého místopředsedu Sněmovny budou mít například čtyři Piráti a je ukázkou tolerance, že ho budou mít, přestože Piráti na čele se svým předsedou otevřeně sympatizují – a zřejmě i spolupracují – například s Antifou, což není jen extremistická, ale je to přímo teroristická organizace zavedená na seznamu teroristických organizací ministerstva zahraničí Spojených států amerických. A těch extremistických a teroristických organizací, se kterými Piráti spolupracují, bude samozřejmě daleko více. Ale dobrá, jsme tolerantní a nikdo by pana Bartoše, který se fotil několikrát opakovaně s vlajkou Antify, a jeho kolegy za skutečně extremistické názory trestat neměl. V demokracii stačí, že ho přestali volit občané.

Vážené kolegyně, vážení kolegové. Jsem si naprosto vědom toho, že funkce ve Sněmovně nejsou nijak nárokovatelné. Platí nejen v tomto případě nepsaná pravidla a dohody stran. Fakticky je rozdělení funkcí vyjádřením vztahu vlády vůči opozici a v tomto případě není třeba používat falešné záminky ani nepravdivou dehonestaci SPD. Ano, my SPD jsme autentická opozice vůči v současnosti deklarované většině, ale poslední čtyři roky ukázaly, že přes ideové rozpory umíme se tady nad některými zákony a návrhy dohodnout a hlasovat společně, pokud jsme byli přesvědčeni o správnosti dané věci, a tyto věci byly v souladu s naším politickým programem.

Vyjádřením této konstruktivní spolupráce vlády s opozicí bylo i to, že pět největších poslaneckých klubů mělo svého zástupce ve vedení Sněmovny. Občanům to ukazovalo, že demokracie je nejen střet názorů, ale také spolupráce většiny s menšinou. Ukazovalo to, že

většina dokáže ve Sněmovně opozici respektovat. Volba místopředsedů ukáže občanům zásadní věc. Jednak jak většina se svou mocí naloží, zda bude menšinu zadupávat a zda na jedné straně místa ve vedení Sněmovny sice rozšíří, ale jenom proto, aby byla další trafika pro méně úspěšně partnery.

Pokusy vymizíkovat hnutí SPD vychází pouze ze dvou motivů. Prvním je arogance moci a druhým je strach. Jsme lidové hnutí, které důsledně obhájí národní zájem proti snahám koncentrovat globální moc a zisk. Nejsme socialisté, ale jsme sociálně citlivé hnutí. Bráníme konzervativní hodnoty. Zájem našich občanů a této země je pro nás na prvním místě.

Ten, kdo si myslí, že nás vymizíkuje, se hluboce mýlí. Hájíme témata, která lidi zajímají a která se legitimizují jako potřebná. Jsme stejní politici extremisté, jako byl například Tomáš Garrigue Masaryk před rokem 1918. Volba místopředsedy a hlasování o zástupci SPD také ukáže, kdo je a kdo není ve skutečné opozici. Občané teď uvidí, kteří poslanci patří k vládní většině a spolu s ní odmítnou zástupce přes půl milionu voličů ve vedení Sněmovny. Nejde o nějaké výsady, ale o to, jaký signál dá Sněmovna voličům – zda strana, která má čtvrtý největší poslanecký klub, je pro sněmovní většinu partner, anebo zda změna s velkým Z, kterou koalice sebou přináší, spočívá ve stoprocentním uchopení moci bez ohledu na jakékoliv oponentní názory.

Nebojíme se výsledků dnešní volby, umíme se vyrovnat s arogancí moci a umíme na ni také odpovědět. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad SPD.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji a konstatuji, že mi přišla jedna omluva, a to z dnešního jednání se omlouvá do neurčené doby od 17.45 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Jakub Michálek.

Pokračujeme v otevřené rozpravě, do které se nyní hlásí pan poslanec Radek Koten. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji. Vážená paní předsedající, dámy a pánové. Víím, že je poměrně pozdní hodina, nicméně považuji za velmi důležité se na toto téma vyjádřit. My tady žijeme v nějaké zastupitelské demokracii. Já si osobně myslím, že všichni, kteří jsme tady zvoleni, tak jsme byli zvoleni mandátem těch voličů, kteří nás volili, a samozřejmě SPD bylo voleno více než půl milionem voličů.

Jak jsme tady všichni přítomní, tak jsme složili slib poslance. Slib poslance je, že budeme bránit do posledního dechu zájmy našich voličů. Je to velmi důležité, protože my tady nemáme bránit zájmy Evropské unie, Evropské komise nebo jiných států. My tady musíme bránit zájmy českých občanů, protože pro nás má být jako na prvním místě vždy občan České republiky. Ten zájem je jednoznačný.

My tady nyní prožíváme takovou menší energetickou krizi. Na tento problém se zadělalo již před dávnou dobou. Je to doba, kdy se liberalizoval trh s energiemi a dovolilo se soukromým firmám, které byly naprosto mimo kontrolu státu, obchodovat s energiemi v našem státě. Jaké důsledky to přináší nyní? Tak si spotřebitelé například Bohemia Energy užívají plnými doušky.

Já si myslím, že zájmy občanů České republiky by měly být skutečně nadřazeny jakýmkoliv zájmům politických stran, zájmům lobbistických skupin a zájmům jakýchkoliv nadnárodních společností. Já si osobně myslím, že co se týká zastupitelské demokracie, tak myslím si, že dokonce i pan Stanjura tady hovořil o poměrném zastoupení všech stran v orgánech Poslanecké sněmovny. To, že tady na základě nějakých predikcí Ministerstva vnitra, které bylo dříve vedeno ministrem Janem Hamáčkem, a jeho tendenčních zpráv

o extremismu a předsudečné nenávisti, tak mnoho politiků, kteří nebyli účastni na výboru pro bezpečnost, například ze září tohoto roku, tak oni ani nemohou vědět, že ty zprávy byly napsané naprosto tendenčně a že ty údaje, které tam byly uvedeny, jako že SPD využívá jakási extremistická témata, se nezakládají na pravdě.

Ministerstvo vnitra vedené ministrem Janem Hamáčkem se totiž odvolávalo na zprávu Bezpečnostní informační služby a tvrdilo, že informace o extremismu tam zařazovalo právě na popud a na zprávy Bezpečnostní informační služby. My jsme si v září pozvali ředitele Bezpečnostní informační služby, plukovníka Michala Koudelku, na jednání výboru pro bezpečnost a on se přímo na jednání výboru pro bezpečnost dozvěděl v přímém přenosu o tom, že úředníci Ministerstva vnitra ho využívají jako jakési alibi, aby SPD mohli uvádět jako stranu, která využívá extremistická témata. Musím říct, že tak rozčileného ředitele Bezpečnostní informační služby, když zjistil, že jakýsi ministerský úředník na Ministerstvu vnitra ho využívá jako alibi pro to, aby psal nesmysly do zprávy Ministerstva vnitra o extremismu a předsudečné nenávisti, tak v takové nepohodě jsem ho v životě neviděl.

Takže si tady skutečně vyprošuji, dámy a pánové, aby ještě někdy někdo, pokud to nikdo neví, tak aby tady vykládal do médií, že SPD je jakousi extremistickou stranou, protože to tak skutečně není. Já si myslím, že v této Sněmovně má každý právo na názor, a já budu ten první, který budu bránit právo každého z vás, kteří tady sedíte, tak budu vždy hájit to právo, abyste zde mohli vystoupit a abyste mohli říci svůj názor, protože to je základem parlamentní demokracie. Jsem velmi rád, že jsme tady přítomni tak v hojném počtu, protože myslím si, že je to velmi důležité. A velmi důležité je, aby i těch víc jak půl milionu voličů mělo svého zástupce v tak důležitém orgánu, jako je vedení Poslanecké sněmovny.

V případě, že tady budete využívat svou aroganci moci, protože máte přece jenom 108, tak to bude jasný signál, že všechny ty řeči, které jste tady říkali v minulém volebním období o tom, jak zastupujete tady demokracii a že jste jedinou demokratickou silou tady v té Poslanecké sněmovně, tak to bude jenom plivnutím do tváře všech voličů, kteří volili hnutí SPD. A samozřejmě to leccos vypoví i o vás samých, že prostě nejste schopni akceptovat názor toho víc jak půl milionu voličů a že jim prostě chcete upřít jejich práva. Myslím si, že hlas každého voliče v České republice má naprosto stejnou váhu, je to jednoznačné. Takže doufám, že ještě na poslední chvíli se vzpamatujete a podpoříte našeho kandidáta na místopředsedu Sněmovny. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad SPD.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další v pořadí z přihlášených je pan poslanec Jiří Kobza.

Než přijde k pultíku, tak si dovolím jenom ještě upozornit všechny pány poslance a paní poslankyně, že i tady na nás se vztahuje opatření, že bychom měli nosit respirátor či roušku při svých projevech. Jenom vás k tomu chci vyzvat, abyste toto opatření prosím dodržovali. Myslím si, že je to v zájmu všech.

Děkuji a máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, čas pokročil a já se budu snažit být maximálně stručný. Možná jsem to mohl vzít i na technickou poznámku. K nároku SPD na místopředsednické místo ve vedení Poslanecké sněmovny a k odporu koaličních stran bych rád řekl několik slov. Všichni jsme slyšeli, jak se ty ostatní strany zaklínaly tím, že budou respektovat výsledky voleb a zastoupení v Poslanecké sněmovně, a je to myslím poprvé, kdy kandidát druhé nejsilnější strany nebyl zvolen do vedení Sněmovny. Považujeme to za jasnou demonstraci síly, na kterou mají právo, žádné signály o tom, že by to mělo vypadat jinak a že by nemělo být zastoupení stran podle

výsledků voleb, ale nebyly. Je to podle mne malicherná, zbytečná demonstrace síly. Možná někde na pískovišti by si tím pánové zjednali respekt, ale v Poslanecké sněmovně asi ne.

Vážení kolegové, vážené kolegyně, zní vám ta slova povědomě? To totiž neříká poslanec Kobza. To říkal pan Petr Fiala v rozhovoru pro Novinky 24. 11. 2017, když se jednalo o jeho místopředsednické místo v Poslanecké sněmovně. Nyní zažívám vlastní deťáku, akorát v obráceném gardu. Zažíváme snad něco jako odplatu za nucený pobyt v opozici? Opět je zde kandidát strany s dvaceti mandáty, který by najednou neměl mít nárok na místopředsednictví, zatímco strana s vydřenými čtyřmi poslanci ho má? Tohle chcete vysvětlovat voličům? Jak nedemokratické a jak názorné předvedení válcovací mašinerie koalice, která nás zřejmě tady čeká.

Myslím, že strany koalice by měly ze svých názvů vyškrtnout slovo demokratické. Bylo by to fér. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo faktickou poznámku, takže poprosím ještě o sečkaní na dalšího řečníka a dávám slovo panu poslanci Hrnčířovi. Pane poslanče, vaše faktická.

Poslanec Jan Hrnčíř: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, jenom v rychlosti tady shrnu to, co tady předřečníci říkali. Myslím si, že nemá smysl, abych vysvětloval, že všichni, co tady sedíme, zastupujeme demokratické politické strany ve volbách. Myslím si, že hnutí SPD není extremistickou stranou. Myslím si, že tohle sem nepatří, že tuto rétoriku, to nálepkování by si měli kolegové z pětikoalice odpustit. Když hnutí SPD volilo přes půl milionu voličů, máme tady zastoupení dvaceti poslanců, že v poměrném systému, který tato Sněmovna reprezentuje, si prostě místo ve vedení Sněmovny zasloužíme.

A je to i dobrý signál pro spolupráci, protože nás nečeká dobré období. Čelíme vysoké inflaci, čelíme hospodářským problémům, čelíme problémům na energetickém trhu, to znamená, bude potřeba tady spolupracovat napříč politickým spektrem. A já jenom chci připomenout ctěné pětikoalici, že i když máte většinu ve Sněmovně, volby jste nevyhráli. Většina voličů volila jiné strany, to je potřeba si uvědomit.

Myslím si, že i pro vás bude dobré spolupracovat s opozicí, protože těm problémům, kterým budeme čelit – já si myslím, že občané to od nás od všech očekávají, a myslím si, že by to byl dobrý krok a dobrý signál, abyste hnutí SPD s dvaceti poslanci pomohli zvolit do vedení Sněmovny našeho zástupce. A naším zástupcem je Tomio Okamura. Slovy klasika: "Přestaňte blbnout a pojďme to zvolit." Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Nyní se vracíme do rozpravy a slova se ujme pan poslanec Jaroslav Foldyna. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji vám, paní předsedkyně, za udělení slova. Dovolte mi, abych se na vás obrátil a vyjádřil poděkování za váš úvodní proslov, a já mu chci věřit. Jsem takový, vždycky věřím lidem, když něco říkají. Váš proslov byl brilantní a naznačil nám, jak byste chtěla vést Sněmovnu, a já s tím nemám problém. Ač jsem vás nevolil, s vaším proslovem naprosto souhlasím.

Vy jste označila stranu SPD za extremistickou, a tudíž ti členové, co jsou v této straně, by měli být extremisty. Dámy a pánové, jaký já jsem extremist? Co to je za ty extremisty? Někdo mi připomíná nějaké lidi, kteří hajlují na nějaké demonstraci, nebo prý takzvaní

příznivci SPD. Osobně jsem nestál dost blízko toho člověka, abych to vyřešil hned. Nesnáším lidi, kteří se vyjadřují tím, že hajlují nebo vykřikují nějaké věci a hesla, které jsou součástí té doby nejhorší, druhé světové války. Dneska je 10. listopadu. Mohli jsme vzpomenout, že dneska je poslední den křišťálové noci. Dneska je to neslavné výročí.

Víte, jak mohu být já extremist, když moji rodiče prošli koncentračním táborem? Extremista, který je přiřazován k nějakým fašistům nebo nacistům? Moji rodiče oba byli ve Wiener Neustadtu v lágru na tritol a skončili po útěku v Břeclavi ve věznici gestapa. Tam je osvobodila Rudá armáda, a asi proto jsem tím ruským švábem, jak mi říkají. Ale současně také jsem synem člověka, kterého v roce 1971 vyhodili ze strany, a z úředníka se stal uklízeč v kině. Já jsem ani nejel na školní výlet.

Já tady nenaříkám, ale nejsem žádný – a nenechám si nikdy říkat do žádných extremistů, nikým. Jsem ve straně, kde je můj stranický kolega Jarda Bašta, který prošel komunistickým lágrem. Vy jste prošli komunistickým lágrem někdo nebo vaši rodiče? Vy jste byli ti hrdinové? Já jsem potkal spoustu hrdinů v listopadu 1989, hlavně pět dnů potom. To bylo hrdinů, to bylo dokonce... ale nechci na to vzpomínat.

Já se prostě domnívám, že musíme udělat všechno pro to, proč jsme tady. My jsme tady kvůli našim voličům, kvůli lidem této země. Já se nechci zabývat politologickými otázkami. Víte, vy často říkáte: My jsme liberální demokraté. Liberální demokraté zpochybňují všechny tradiční formy života, zpochybňují rodinu, zpochybňují národní cítění a všechny, kdo zpochybňují jejich zpochybňování, označují za extremisty. Přátelé, to je podivuhodné, že liberální demokrat označuje někoho, kdo zpochybňuje jejich zpochybňování buď národní identity, či biologické identity, za to, že to je něco extrémního.

Co to SPD chce tak extrémního, že chce referendum? Jo, referendum. My jsme vstupovali do Evropské unie na základě referenda. To vám nevadilo, to bylo O. K. Já chápu, že to bylo v roce 2004, byla jiná doba a byla to jiná Evropská unie. My dneska říkáme: Chceme referendum o možnosti, o možnosti! vystoupit z Evropské unie, protože se změnila doba a bohužel pro nás pro všechny změnila se i Evropská unie. Lisabonskou smlouvou se významně změnila. A já jsem kvůli tomu extremist? Že chci demokracii, že chci lidem dát právo svobodně se rozhodnout a jít k urně, aby tam hodili svůj hlas a vyjádřili se? Že ten elektrikář... jo, jo, vlastně vy jste někteří vystudovaní politologové a máte ty vysoké školy, ale ten blbej elektrikář by tomu nerozuměl? Já to takhle čtu. Já to takhle čtu na Twitteru. Já čtu ty urážky na Twitteru. Snažím se na ně neodpovídat, snažím. Někdy na ně odpovím úplně stejně. Nenechám si od nikoho nadávat, urážet.

Já se domnívám, že jestli je někdo zodpovědný za napětí ve společnosti, ať je to kvůli hospodářské situaci, či politice, či covidu, tak odpovědnost je tady, v téhle místnosti, tady, kde nás je těch dvě stě, protože tady odsud jdou někdy neskutečný hámotiny, ať je to o covidu, ať je to o sudetských Němcích. Můžu říct svůj názor? Pánové a dámy, sudetští Němci, pusťme to z hlavy. Válka skončila. My už nikdy neprohrajeme bitvu u Stalingradu a oni nikdy nevyhrajou. Víte, co společně můžeme prohrát? Bitvu o dnešek a zítřek. My všichni budeme bojovat o identitu Evropy. Evropa vymírá, koeficient porodnosti v Evropě je 1,6. My vymíráme. Původní obyvatel Evropy vymírá. A já, že o tom mluvím, že mluvím o tom, že vymírá původní obyvatel Evropy, tak mám být extremist? Anebo ruský šváb? Co já mám s Putinem?

Dámy a pánové, já se musím smát. Pojdme se dohodnout, že budeme řešit konkrétní věci. Pojdme řešit porodnost. Porodnost bez bydlení není možná, aby tady existovala. Ono se o tom vůbec v tomhle sále nemluvilo. Já jsem tady dlouho, ono se o tom fakt vůbec nemluvilo.

My furt mluvíme o nějakých nepřizpůsobivých, ale nikdy jsme jim nedali šanci, aby chodili do práce. Byli tady dřív – pro ty mladší z vás, ta komunistická doba byla strašná, v něčem strašná, v něčem tak strašná nebyla. Existovaly oblastní podniky služeb a tam byli zaměstnaní lidé, kteří měli nulovou kvalifikaci nebo nízkou kvalifikaci a jejich produktivita práce byla 30 %, ale chodili do práce. Dneska? Dneska je to postavené tak... Víte, proč tady není sociální demokracie a komunistická strana? Ony de facto splnily svůj program. Evropa je socializovaná až až. A ony se otočily k tomu původnímu voliči, k té původní ideji, která je přivedla až sem. Já jsem tady byl, když sociální demokracie – nemyslím jako tady v té místnosti – měla 32 %, když zastupovala lidi práce, když se otočila k lidem práce zády a začala zastupovat jakési podivné menšiny, které si sama vydefinovala. A toho člověka práce potřebovala jenom k tomu, aby platil daně a z jeho peněz aby platila ty sociální nesmysly. Ne ten sociální podnik služeb, který by tady měl vzniknout, aby člověk s nízkou kvalifikací nebo nulovou kvalifikací mohl jít do práce nebo musel jít do práce, protože když nebude pracovat, tak ho čeká 2 400 životní minimum. Já bydlím ve vyloučené lokalitě, já se tam nejezdím dívat autobusem nebo jako nějaký ministr autem nebo tam přespát jeden den. Já tam bydlím. Já jsem si koupil 150 metrů od Městského úřadu v Děčíně byt, v krásném městském baráku, a dneska bydlím téměř ve vyloučené lokalitě. Každý den to potkávám – ti lidi potřebují práci, systém, a my jsme to nedokázali nikdy nabídnout. Nikdy tady žádný Rom ani žádný nepřizpůsobivý nedělal žádný zákon. Oni tady nebyli, za to neseme odpovědnost my. My jsme jim nedali šanci, aby chodili do práce. My jsme nenastavili ani ta pravidla. Když mají být nějaké volby, někdo přijde s nějakou nulovou tolerancí – takový bláboly, a já jsem extremist, když o těchhle věcech začnu mluvit. Já jsem extremist, když začnu mluvit o tom, že dva chlapi a veverka nemůžou mít dítě. No, tak jsem extremist, protože nějaká LGBTQIA komunita, co písmeno, to jiný rozdílný postoj, tak jsem extremist.

Ale víte, co ubližuje nejvíc našim spoluobčanům, kteří mají jinou sexuální orientaci? Víte, co jim ubližuje nejvíc, těm lesbám a homosexuálům? No politizace, politizace tý debility – ježíšmarjá, omlouvám se za to slovo – tý hlouposti, která se k nám dostala ze Spojených států a přichází k nám – LGBTQIA komunita, nebinární lidi. Ježíšmarjá!

Ale pozor, vymysleli jsme tady v tom baráku jednu věc: vymysleli jsme předsudečnou nenávist. Myslíte si, že to je paragraf? Ne, to je směrnice jak za minulého režimu nebo za předchozího režimu, který říká: Trestejte, hledejte paragraf na každého, kdo přemýšlí jinak, než je oficiální politika, nesmíte takhle přemýšlet. A já chci, abychom měli právo říkat svůj názor. Ač s vámi nesouhlasím, tak já jsem přesvědčen jak Voltaire, který říká, že chce, abyste měli právo říkat svoje názory, tak ho můžu mít i já. A stejně je to i se zastoupením ve vedení této Sněmovny. Je to součást demokracie. To není pravidlo, které je povinností, to je slušnost. A já bych si od vás přál, abychom začali novou Sněmovnu touto slušností. Hele, děkuju vám za to, že jste mě nevypískali. Dík moc.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji, pane poslanče. Vaše vystoupení vyvolalo jednu faktickou poznámku. Paní poslankyně Olga Richterová se svojí faktickou poznámkou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji vám za slovo, paní předsedkyně. Jenom velice stručná faktická. Byla tady paní poslankyně Romka. Bylo to na konci devadesátých let, byla to paní poslankyně Monika Horáková Mihaličková. Nyní se věnuje například podpoře studentů z chudých rodin a jejich studia.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. S náhradní kartou číslo 20 hlasuje pan poslanec Jan Skopeček.

Další je už rozprava standardní, tedy obecná. Slovo má pan poslanec Kolovratník. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Teď se tedy hlásím do rozpravy ne v pozici zpravodaje nebo předsedy volební komise, ale řadového poslance. Mám tady k té věci, k volbě místopředsedů, k tomu počtu, který jste před chvílí odhlasovali, dva postřehy.

Za prvé, a to je, milí občané, pro vás, abyste si tohle zapamatovali a spočítali, jaké nové pořádky máme a jak budeme šetřit a jak budeme úsporní: 2013 – v Poslanecké sněmovně sedm poslaneckých klubů, čtyři místopředsedové, 2017 – v posledním období – devět klubů a pět místopředsedů. Logicky – větší počet klubů, pět místopředsedů. A teď budu tedy konzistentní a držím rétoriku Zbyňka Stanjury a řady z vás, jak jsme si dnes říkali, že tu máme vlastně čtyři kluby nebo čtyři subjekty, chcete-li, čtyři politické subjekty. Takže 2021 – počítám čtyři subjekty a šest místopředsedů. To si prosím zapamatujeme, tato čísla, s jakými nově nastupující koalice pracuje a počítá, jak je úsporná a efektivní. Ad 1.

Ad 2. Teď se budu ptát na ta jména, a opravdu tomu nerozumím a budu prosit – je to politické stanovisko – o vysvětlení. Dívám se na nominace koalice SPOLU a rozumím jim. Paní předsedkyně Pekarová Adamová za topku ve vedení, další dva subjekty v rolích místopředsedů, Honza Bartošek za KDU-ČSL, pan poslanec Skopec za ODS. Pak tady máme tedy další kandidáty za hnutí ANO a SPD. A teď bych se tedy rád zeptal, a já tomu fakt nerozumím, na zatím existující koalici Piráti a Starostové. Jeden návrh Věra Kovářová za STAN – v pořádku, druhý návrh, paní poslankyně Olga Richterová za Piráty. Ale z těch veřejných informací, které mám, se Piráti ještě nerozhodli. Nevíme, jestli nakonec v té partě, v té dvojkoalici budou, anebo jestli z ní vystoupí. Hlasují o tom, jak jsou moderní, digitální na nějakém celostátním fóru další týden.

A já bych se rád teď zeptal vás dvou, dámy, na váš postoj nebo na nějaké plánované kroky. Takže, paní předsedkyně, ptám se vás jako reprezentantky toho dvojbloku: pokud Piráti hypoteticky vystoupí z toho vlaku, už tedy nebudete dvě koalice, SPOLU a PirSTAN, ale vznikne nám tady jedna nová opoziční strana pouze se čtyřmi poslanci, tak jestli SPOLU dále bude počítat s tím, že holt má místopředsedu s těmi čtyřmi poslanci, přepočteno na procenta asi 1,48 nebo tak nějak. Prosím vás o odpověď.

A paní poslankyně Richterová, a prosím, není to osobní, i vás se ptám na politické stanovisko Pirátů. Pochopím a budu rozumět tomu, pokud se vaše strana rozhodne, že v té partě, v tom součtenství pěti je, že chcete být ve vedení. Respektuju to, chápu to. Ale pokud se Piráti rozhodnou - a budou mít na to právo – že do toho nejdou, že tedy zůstávají samostatnou opoziční stranou s počtem čtyři poslanci, tak se ptám, jestli stále si budete držet to teplé místo, a hlavně to téma Antibabiš, nebo jestli Piráti budou mít takovou sílu a takovou odvahu říct: Ano, jsme v opozici, jsme tu sami za sebe a to místo pouštíme jiným zájemcům. Děkuji za odpověď.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pane poslanče, já bohužel nemám kým být vystřídána, takže jako zkušený matador tady určitě tušíte, že vám nemohu odpovědět, i když jsem byla tázána. A ještě bych vás chtěla požádat, abyste příště oslovoval kolegy a kolegyně mým předsednictvím. Děkuji.

Faktická poznámka pana poslance Michala Kučery. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý večer, dámy a pánové. Vážený pane předsedo volební komise, prostřednictvím paní předsedající, já tedy věřím, že jste předseda volební komise,

protože ty dotazy, které kladete, mě natolik udivují, že kolikrát uvažuji, zda skutečně naplňujete ten mandát, který máte, protože ta odbornost tam ne vždy zaznívá z těch vašich dotazů. Ty vaše dotazy směřem na pocity, respektive na záměry našich kolegů z koalice... Nechme to, prosím, na nich, nechme to na nich, jak se oni rozhodnou, jak budou oni dále zvažovat své vystoupení. Dnes to je tak, jak to je, bylo vám to tady dneska mnohokrát vysvětleno.

A ty dotazy na úspory. Ony jsou správné ty dotazy na úspory. Já tuším, a pokud se nepletu – a to víte nejlépe vy, prostřednictvím paní předsedající, když se na vás obracím – tak hnutí ANO byly nabídnuty dva posty místopředsedů Sněmovny. Pokud máte zájem uspořít a skutečně máte na srdci úspory a leží vám tak na srdci úspory rozpočtu, tak se jednoho místa vzdejte. Běžte příkladem, vzdejte se jednoho místa místopředsedy – máte dvě místa místopředsedů, vzdejte se jednoho. Půjdete příkladem nám všem, bude to krásný krok, bude vidět, že skutečně vám jde o to, aby úspory a rozpočet, který jste vy, paní ministryně, vaše vláda, rozvrátili a nechali skutečně v dezolátním stavu, tak abyste aspoň tím malým krůčkem vylepšili.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Dále se hlásí v obecné rozpravě pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkný večer, dámy a pánové. Vážená paní předsedkyně, ještě jednou gratuluju k vašemu zvolení. Nyní opět si dovoluji několik poznámek.

Za prvé, pro nové poslance: myslím si, že dneska jedeme výjimečně rychle. Já si vzpomínám, že volbu místopředsedů jsme v minulém volebním období řešili až v pátek, protože jsme lhůtu na přihlášení se těch místopředsedů měli na středu na 17. hodinu a k samotné volbě došlo až v pátek. To znamená, že to, že my to teď projednáváme a už není nikdo přihlášen, je důkazem toho, že si myslím, že i z naší strany jde o jednoznačnou vstřícnost a že tady nikdo nic nechce zdržovat, protože v zásadě nevím, kdy se to stalo, že by volba předsedy i místopředsedů se stihla během jednoho dne. Tolik tedy na vysvětlenou toho, že jdeme opravdu velmi rychle.

A teď pár slov k počtu místopředsedů. Já jsem při počtu šesti místopředsedů hlasoval proti, vysvětlím proč. Vzpomínám si – protože jsem to minule vnímal dost citlivě, protože jsem tam byl poprvé – že minulé volební období i u těch pěti místopředsedů tady zaznívala kritika ze strany opozice, tedy budoucí koalice, že těch pět místopředsedů je moc, že by stačili čtyři. Uběhly čtyři roky a najednou jich je šest, a ten počet šest nevychází náhodou. Ten počet šest vychází z toho důvodu, že je pět koaličních stran, tak aby každý z nich měl po jednom ve vedení plus dva za ANO, a proto vychází sedm. Když se opět – omlouvám se, já se na ta čísla podívám do té tabulky číselných podkladů – tak při počtu sedm vychází poměrný systém, a samozřejmě ho nemusíme respektovat, můžete tady odhlasovat cokoli, ale když se podíváme na ta čísla, která se respektují u členů a počtu ve výborech, tak to vychází ANO tři, SPOLU tři, PirSTAN jeden, SPD nula. Takhle to vychází z té tabulky v momentě, kdy tady jsou ty bloky, nejsou jednotlivé politické strany.

No a já jsem v těch debatách zaznamenal v zásadě dva argumenty, jak s tím naložit. Docela rád bych tady na ně nějakým způsobem reagoval, aby to nezůstávalo ve vzduchu. Jeden z nich zní – a to tady zaznělo i teď před chvilkou na mikrofon: Necht' se tedy hnutí ANO jednoho toho místa vzdá, protože má dva, a v té chvíli to bude v pořádku. No jo, ale to pak nebude tedy absolutně už žádný poměrný systém a pak to bude splňovat nějaký prapodivný systém, protože vlastně co klub – už ne ta skupina, ale klub – pozor, jo, my sice ty tabulky vypočítáváme z koalic, ale ve vedení jsou potom zástupci jednotlivých klubů, nikoliv

koalic. Takže to je takový zmatek, že je to i těžko vysvětlitelné pro lidi z venku. A v té chvíli, kdy my se toho místa vzdáme, tak to bude znamenat, že tam vlastně každý subjekt bude mít jednoho, takže politický klub, který má čtyři poslance, bude mít jednoho zástupce a ten, který má dvaasedmdesát, tam bude mít také jednoho zástupce. To mně jako poměrný systém nepřijde ani z vlaku, to je úplně mimo. A to pak ale v tom případě nenazýváme poměrným systémem. Je to nějaká legitimní reakce, já s ní nesouhlasím, ale není to rozhodně poměrný systém. Tak si pak na něj ale nehrajme. Prostě není možné říct v jedné větě: My respektujeme výsledky voleb a poměrný systém, a v druhé větě říct, aby klub o dvaasedmdesáti poslancích měl stejné zastoupení ve vedení jako klub, který má čtyři poslance – z toho budou pravděpodobně dva ministři, jeden místopředseda Sněmovny, jeden předseda klubu, takže ze čtyř lidí budou mít všichni čtyři přednostní právo, to si myslím, že tady ještě nebylo.

Druhý argument, který zněl a zněl, když jsem byl v debatě, tuším na Primě, nechť hnutí ANO předá to jedno místo SPD. To zaznělo v debatě jako reakce na to, že SPD má nula, byť má dvacet zástupců. Já jsem se tam nestačil zeptat, protože už nás odpojili, tak se zeptám teď: Platí-li tedy teze, že SPD nemá zastoupení ve vedení proto, že je extremistická, tak v momentě, kdy by se ANO vzdalo ve prospěch SPD, už by přestala být extremistická? Není to můj argument, prosím pěkně, zaznělo to v televizní debatě ohledně poměrného zastoupení, můžete si to klidně vyjet v monitoringu, že to tak bylo.

Takže to jsou dva argumenty, které jsem slyšel na ten počet šest a na legitimní stížnost nás jako největšího klubu, že podle té tabulky nám připadají tři místa – byť my je nechceme tady v této chvíli, jsou tam dva ve hře – ale že čistě podle poměrného systému by to měli být tři.

Rozumím tomu – a taky to tady párkrát zaznělo – že v minulosti docházelo k tomu, že předchozí koalice někdy válcovala, to se přiznám – já jsem taky ne vždycky s tím souhlasil, to je pravda. Zároveň tady ale jednoznačně platí, že tato koalice staví svoji novou existenci na tom, že se bude chovat jinak, lépe, že to bude změna k lepšímu. To znamená, že já tedy očekávám, že i kdyby to tak nakrásně bylo a platilo a někdy se tak stalo, tak to holt je, tak že to nebudete vracet, nebudete se mstít a nebudete se chovat, když to řeknu, úplně naplacato stejně, budete se chovat lépe. Zatím z těch počtů mi to tak nepřijde.

Já vám děkuji za pozornost a přeji hezký zbytek večera. (Potlesk poslanců ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Další se do rozpravy – a zatím poslední přihlášenou stala paní ministryně a zároveň předsedkyně poslaneckého klubu paní Alena Schillerová. Paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Také mně dovolu, paní předsedkyně, abych vám poblahopřála teď poprvé, kdy vystupuji za vašeho předsednictví. Přeju vám hodně sil a naplnění všeho toho, co jste si předsevzala, protože si myslím, že to je velmi důležité.

A teď pár slov. Nechtěla jsem vystupovat, ale nemám ráda, když mluví někdo o něčem, o čem nic neví. Pane poslanče Kučero, to bylo na vás. Znáte tuto tabulku, kde je poměrné zastoupení? Znáte, že? Tady to máme všichni. (Předsedající: Prostřednictvím předsedající.) Já jsem členka vlády. (Předsedající: Pardon, omlouvám se.) Já jsem ještě pořád členka vlády.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pardon, omlouvám se. Sžívám se s tím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Ale samozřejmě, až nebudu členka vlády, tak to budu určitě dodržovat. Ale v pořádku, to je marginálie.

Na té tabulce se jasně říká, jaké je poměrné zastoupení. A vy jste neřekl – pan poslanec Patrik Nacher reagoval na nějaké vystoupení v médiích – vy jste nemluvil o tom, ať se vzdáme jednoho místa místopředsedy ve prospěch SPD, to jste neřekl, takže k tomu já se vyjadřovat nebudu. Vy jste řekl, ať se vzdáme jednoho místa místopředsedy – a my máme nárok na tři místa ve vedení Poslanecké sněmovny! Proto jsme postavili předsedu – to už teď nebudu řešit, k tomu jsem se vyjadřovala odpoledne – a teď máme nárok na dva místopředsedy. A vy říkáte, tak se vzdejte. Jednou tady vystupujete jako klub koalice, jednou – tedy já už se v tom nevyznám, ztrácím, ale budu se snažit, abych se v tom zorientovala, je to celkem jedno – takže vy říkáte: klub, který má čtyři poslance – a to vůbec teď nechci rozvíjet, abych nezdržovala, zda je vůbec v souladu s obecně závaznými právními předpisy vznik takového klubu, to jsme si tady také říkali celé odpoledne – tak má mít jednoho místopředsedu, a další a další, všichni méně, a ten, kdo má 72 poslanců, tak ne? Takže upíráte největšímu opozičnímu klubu, aby měl dva zástupce s přednostními právy ve vedení Sněmovny. Takže to je váš výklad demokracie, a to se nezlobte, to jsem nemohla nechat bez povšimnutí.

A teď k těm rozvráceným financím. Na tom jsem zvlášť citlivá. Když jsme zdělili veřejné finance, myslím hnutí ANO, po vašem otci zakladateli – víte určitě, o kom mluvím – tak zadlužení bylo mnohem vyšší než teď, když ho odevzdáme do těch stejných rukou jako v roce 2013. Ano, bylo to 44 a něco procent HDP. Nechtejte se za hlavu, já ta čísla mám před sebou. A přišel covid. My jsme pořád snižovali zadlužení. Byli jsme pod 30 %, když přišel covid. Vy jste tu nebyl v tom minulém období, vy jste tu byl předtím. Já si vás pamatuji jako ještě z pozice náměstkyně, chodívali jsme spolu do takových výživných debat kolem EET.

A já si teď studuji koaliční smlouvu. Samozřejmě uvidíme ještě, co bude ve vládním prohlášení, to bude už závaznější. Zatím jsem si studovala jenom ekonomickou část podrobněji a už se tam nedočítám, jaká bude ta rychlost konsolidace. Už tam jenom čtu takovou jednu nenápadnou větu: "V co nejkratší době chceme naplnění maastrichtských kritérií." Maastrichtská kritéria jsou dvě. První je 60 % zadlužení. No, tak to dosahují všichni kolem nás mnohem víc, ale my budeme na nějakých 43 na konci roku, možná nějaké drobné. Uvidíme, vypadá to teď lépe po poslední predikci, to já ještě budu prezentovat. A druhé maastrichtské kritérium je 3 % zadlužení HDP. A to už je něco, co se blíží fiskální predikci, mému konsolidačnímu plánu, který jsme včera po aktuální makroekonomické predikci upravili, a podle mého konsolidačního plánu – vy budete mít svůj a já ho budu bedlivě sledovat z opozice – podle mého konsolidačního plánu, tak vám řeknu, já vždycky dávám dvě tabulky. Autonomní vývoj, kdyby se nestalo vůbec nic ani na výdajové, ani na příjmové straně. Tak v roce 2024, kdy budou, jestli počítám dobře, příští volby budou 2024? 2025, tak v roce 2024 kdyby se nestalo vůbec nic, tak tam bude 3,4 %, to znamená, někde bychom se blížili k 3 % v roce 2025, a můj plán konsolidace, který prezentuji již od června, jenom ta čísla zpřesňuji podle predikcí, tak v roce 2024 bude 2,7 % HDP a v roce 2025 2,4, takže hluboko pod 3 %. Dobrá zpráva pro občany je, že už tam nemáte ta strašná čísla škrťů, ale to samozřejmě uvidíme ještě, co bude ve vládním prohlášení.

Nicméně v koaliční smlouvě jsou i zajímavosti na příjmové straně, které budou znamenat propad příjmů, a určitě jsou i chvályhodné – snížení o 2 % sociálního pojištění. Určitě ano, naše odvody jsou jedny z nejvyšších v rámci OECD. To určitě najde podporu – proč ne, protože je to potřeba, ale je to za 35 miliard. Valorizace slevy na poplatníka – nepíše se tedy kam až, jestli až na daň nula. To nevím, jestli je záměr mít daň nula. Jinak ty tři tisíce, co letos se zvyšuje sleva na poplatníka, a ty tři tisíce, co se zvyšuje příští rok, tak je každá ta

sleva za 12,5 miliardy. Tak jenom abychom si spočítali a věděli, že ta konsolidace bude muset být ještě brutálnější, pokud se tato díra má vyrovnat.

Pak tam máte takovou zajímavou větu, že chcete bojovat s šedou ekonomikou. Chválím, podepisuji, tleskám. Celý život jsem na tomto poli působila, ale proti tomu jsou takové dva zajímavé plány. První plán je zrušení EET. Pecka! To je boj s šedou ekonomikou jako víno, jak říkáme u nás na Moravě! Ale je tam horší věc, která mě velmi zneklidňuje, a budu to pečlivě sledovat, protože jsem 25let strávila na Finanční správě, a můžete si tady říkat, co chcete, pamatují si tu beznadějnou boje finančních úředníků s karuselovými podvody. Máte tam parametrické změny kontrolního hlášení. To byl největší bič, který během tří let zlikvidoval karuselové podvody v naší zemi, přinesl miliardy do rozpočtu, udělal přítrž všem různým skupinám těch podnikatelů, které za vašeho otce zakladatele ho nechávaly klidně spát, on byl v klidu. Já jsem si to několikrát s ním v debatách říkala a já si to pamatuji, byl náš ministr, že se přeshraničně obchodovalo s depéháčkem, firmy přejížděly hranice a vylákávaly miliardy z rozpočtu. Kontrolní hlášení tomu udělalo šmytec, což konstatoval nejvyšší státní zástupce, a tady se určitě shodneme, že ten je naprosto nezávislý. Po třech letech byly zlikvidovány, a najednou se budou dělat parametrické změny? Nevím, co to je, uvidíme. Nechci slyšet trávu růst, ale jenom upozorňuji, že plán konsolidace v koaliční smlouvě není vůbec žádný, a navíc jsou tam další plány, které budou zatěžovat rozpočet, a já neříkám, že jsou špatné, ale musí to jít ruku v ruce. A o dalších věcech nemluví, že tam třeba není zmínka o covidu ani jedna, ale budeme volit národního ptáka. Mějte se hezky! (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky. První je pan Michal Kučera. Pane poslanče, váš čas k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji. Já už jenom velmi krátkou reakci na slova paní ministryně. Paní ministryně, já už tady nebudu tu debatu o ekonomice a rozpočtu nějak extendovat, nechme si to prosím na debatu o státním rozpočtu, já si myslím, že tam budeme mít prostoru dost o tom, jakým způsobem rostly státní výdaje, jakým způsobem je ten rozpočet připraven. Ta hrůza, která nás čeká, kterou nám představíte, nám dodá myslím dostatek času a prostoru k tomu, abychom se k tomu vyjádřili. Doufám, že se k tomu i kvalifikovaně připravíte. Já připraven rozhodně budu a myslím, že i celá řada mých kolegů, takže tam si to odehrajeme a věřím, že velmi kvalifikovaně i z vaší strany. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Další v pořadí faktických poznámek – a už poslední v současné chvíli – je pan poslanec Ženíšek. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Ženíšek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vůbec nerozumím tomu, proč jsme tady teď měli přednášku o tom, jak paní ministryně rozvrátila veřejné finance, když se tady bavíme anebo máme před sebou volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny. Myslím si, že někteří by si měli ujasnit, zdali jednak za a) jsou ještě ve vládě, což jsou, anebo zdali jsou v opozici, což jsme tady v průběhu dneška mohli sledovat i od ostatních řečníků. A pak vůbec nerozumím tomu, proč mi tady ministryně financí hovoří o tom, že jsou dvě maastrichtská kritéria, když jsou čtyři. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji za dodržení času. Nyní v rozpravě už nemám žádného přihlášeného. Pokud tomu tak zůstává, tak rozpravu tímto

končím a chtěla bych požádat předsedu volební komise, pana poslance Martina Kolovratníka, aby nám sdělil další náležitosti této volby. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Já vám nyní podám technické informace. Volba je ve Státních aktech připravena, proběhne to stejným způsobem, jak už jste si – teď nechci povědět vyzkoušeli, ale jak už jste provedli volbu předsedkyně Poslanecké sněmovny dnes večer. Ještě jednou tedy, bude to ale složitější ve smyslu platnosti volebních lístků.

Ještě jednou tedy povím, že na volebních lístcích budete mít navrženo v souladu s návrhy poslaneckých klubů a s usnesením číslo 8 volební komise ze dne 8. listopadu celkem sedm jmen, v abecedním pořadí: Jan Bartošek, Věra Kovářová, Jana Mračková Vildumetzová, Tomio Okamura, Olga Richterová, Jan Skopeček a Radek Vondráček.

Podle zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny se místopředsedové volí většinovým způsobem a tajným hlasováním podle § 75 odst. 1. Volba probíhá nejvýše ve dvou kolech. Probíhá tedy obdobně jako předtím s tím rozdílem, že poslanec na hlasovacím lístku může vyjádřit zakroužkováním souhlas s nejvýše takovým počtem kandidátů, který byl stanoven, tedy maximálně šest. Můžete dát počet kroužků nižší od nuly až do šesti, ne více. Zbylá jména, pokud chcete, aby byl váš lístek platný, musíte označit na čísle před jménem křížkem.

Tady může být pravděpodobné, že se dostaneme do druhého kola, takže prosím ještě krátkou trpělivost a vysvětlení k dalšímu postupu. V prvním kole jsou místopředsedy Poslanecké sněmovny zvoleni kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu poslanců přítomných u volby. Pokud tu nadpoloviční většinu obdrží více kandidátů než je počet obsazovaných míst – to se může stát – jsou zvoleni ti z nich, kteří obdrželi nejvyšší počet hlasů. Nastane-li rovnost hlasů mezi kandidáty na volitelných místech a mimo ně, opakuje se mezi nimi volba.

Nezíská-li nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců tolik kandidátů, aby byl počet obsazen, stanovený počet šesti míst, koná se na neobsazená místa druhé kolo volby a do druhého kola postupují nezvolení kandidáti z prvního kola. V souladu s jednacím a volebním řádem ve druhém kole jsou zvoleni ti kandidáti, kteří získali nadpoloviční počet hlasů přítomných poslanců.

Pokud ani ve druhém kole nebudou obsazena všechna místa, těch šest míst, bude se muset celá volba opakovat. Tato volba končí, je vždy dvoukolová, a to znamená, že by volební komise opět musela vyhlásit novou lhůtu na podání návrhů, opět tedy s rozmezím čtyřiaadvaceti hodin mezi samotnou nominací nebo podáním nominace a pak samotným dnem volby.

Já teď na označení nebo na provedení volby stanovím – předtím jsme byli docela rychlí – dvacet minut. To znamená, prosím paní předsedající o přerušení tohoto bodu k provedení volby, bude to dvacet minut do 20.45, poté prosím taky dvacet minut na vyhodnocení výsledků a podepsání protokolu, takže ve 21.05 bychom mohli oznámit výsledky.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji vám. Vydávání hlasovacích lístků bude zahájeno bezprostředně po přerušení našeho jednání a bude trvat, jak zaznělo, dvacet minut. Poté necháme dvacet minut volební komisi na zpracování výsledků tajného hlasování. V jednacím sále se tudíž sejdeme ve 21.05. Přerušuji jednání pro konání tajné volby místopředsedů Poslanecké sněmovny.

(Jednání přerušeno ve 20.24 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 21.05 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Paní poslankyně, páni poslanci, zahajují přerušené jednání. A dávám slovo, pokud je už přítomen... zatím ho nevidím... panu předsedovi volební komise, ale budeme muset asi počkat na jeho přítomnost, protože v tuto chvíli jej zde ještě nevidím.

Já tedy ještě, vzhledem k tomu, že ani nevidím, že by přicházel, vyhlásím přestávku na dvě minuty, a pevně věřím, že během nich pan předseda Kolovratník bude už přítomen.

(Jednání přerušeno ve 21.06 hodin.)

Vážené paní poslankyně, páni poslanci, dostala jsem informaci, že pan předseda volební komise prosí ještě o pět minut pro volební komisi, protože ještě stále pracuje, takže vyhláší přestávku v délce trvání pěti minut.

(Jednání přerušeno ve 21.07 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 21.11 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Paní poslankyně, páni poslanci, čas určený pro přestávku vypršel, byť nakonec ani nebyl potřeba tak dlouhý.

Nicméně ještě dříve, než dám slovo panu předsedovi volební komise, chci oznámit, že poslanec Jan Síla již hlasuje se svou kartou, a nikoliv s náhradní kartou tak, jak bylo oznámeno.

A nyní poprosím pana předsedu volební komise, poslance Martina Kolovratníka, aby nás informoval o výsledku tajné volby místopředsedů Poslanecké sněmovny. Máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji, dobrý večer. Seznámím vás s výsledky volby místopředsedů Poslanecké sněmovny. V 9. volebním období Sněmovna rozhodovala o obsazení šesti míst, šesti pozic místopředsedů a místopředsedkyň. Volby se zúčastnilo 195 poslanců a poslankyň a stejně tak bylo odevzdáno 195 lístků, kdy počet neodevzdaných je nula. Kворum nutné pro zvolení bylo 98.

Výsledky oznámím v abecedním pořadí: Jan Bartošek získal 100 hlasů a byl zvolen, blahopřeji. (Potlesk v sále.) Věra Kovářová získala také 100 hlasů a byla zvolena, blahopřeji. (Potlesk.) Pomyslnou vítězkou voleb je Jana Mračková Vildumetzová, která získala 142 hlasy a byla zvolena, blahopřeji. (Potlesk.) Tomio Okamura získal 80 hlasů, nebyl zvolen. Olga Richterová získala 95 hlasů, také nebyla zvolena. Jan Skopeček získal 102 hlasy a byl zvolen, blahopřeji. (Potlesk.) A Radek Vondráček získal 92 hlasy a nebyl zvolen.

Konstatuji, že Sněmovna byla částečně úspěšná. Zvolili jsme nebo obsadili jsme čtyři místa místopředsedů, jsou to ještě jednou: Jan Bartošek, Věra Kovářová, Jana Vildumetzová a Jan Skopeček. Dvě místa zůstávají neobsazená. V souladu... (K řečníkovi přistupuje poslanec Stanjura a něco mu mimo mikrofon sděluje.) Mám tady podnět od pana poslance Stanjury, hned tu informaci povím. Čtyři místa jsme tedy obsadili, dvě jsou neobsazená. Podle jednacního volebního řádu postupujeme do druhého kola. Do druhého kola postupuje maximálně dvojnásobek kandidátů, než je počet neobsazených míst. Tady jsou tři, takže všichni tři zatím neúspěšní kandidáti v prvním kole, tedy poslankyně Olga Richterová, Radek Vondráček a Tomio Okamura, postupují do druhého kola.

A ten podnět od Zdeňka Stanjury byl povědět, kolik bylo neplatných lístků. Bylo jich osm, takže opravdu právě u toho jednoho těsného výsledku jsme vlastně nespočítali kворum

právě vinou neplatně označených lístků. Pro jistotu to tady povím znovu. Je potřeba opravdu u všech kandidátů, u všech jmen udělat buď ten kroužek, nebo křížek v případě druhém.

Takže můžeme postoupit do druhého kola této volby. Na volebním lístku už budete mít pouze tři jména a budete vybírat maximálně dva kandidáty. Technicky prosíme za volební komisi o deset minut na vytištění nových lístků a přípravu, to znamená, budu teď prosit paní předsedající o přerušení schůze. A domluvme se, volbu zahájíme v 21.25, bude na ni stačit pouze patnáct minut. Ty lístky už budou méně zaplněné, to znamená, do 21.40 bychom prováděli volbu, a domluvme se, že pak ve 22.00 by volební komise oznámila výsledek. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji poslanci Kolovratníkovi a blahopřeji zvoleným místopředsedkyním a místopředsedům. Požádala bych je také o to, aby zaujali svá místa po mém boku. A nyní tedy vzhledem k oznámenému počtu různých úkonů, které budou potřebné, vyhláším přestávku v délce deseti minut a následně vyhlásím volbu, která bude... Ne, tak omlouvám se. Porada... Omlouvám se, rovnou můžeme vyhlásit i volbu a ve 22.00 se tady můžeme sejít. Do té doby do 21.40, připomínám, probíhá volba.

(Jednání přerušeno ve 21.16 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 22.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Paní poslankyně, páni poslanci, zahajují přerušené jednání a dávám tímto slovo předsedovi volební komise, panu poslanci Martinu Kolovratníkovi, aby nás informoval o výsledku druhého kola tajné volby místopředsedů Poslanecké sněmovny. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Hezký pozdní večer. V druhém kole volby místopředsedů Poslanecké sněmovny jsme obsazovali dvě neobsazená místa z kola prvního. I v této volbě se zúčastnilo a k volbě přišlo 195 poslanců a poslankyň. Kворum nutné pro zvolení tedy bylo 98. Počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků byl také 195, počet neodevzdaných nula. To znamená, volby se zúčastnili všichni.

Výsledky jsou následující: opět je představím v abecedním pořadí: pan poslanec Tomio Okamura získal 87 hlasů a nebyl zvolen. Paní poslankyně Olga Richterová 101 hlasů a byla zvolena. Blahopřeji. (Potlesk v sále.) Radek Vondráček 92 hlasů a nebyl zvolen. Tímto volba končí.

Konstatuji, že jsme ve dvou kolech z šesti míst obsadili pět míst místopředsedů. Jedno místo zůstalo neobsazené. Protože volba je dvoukolová, tak už není možné dále volit z těchto nominací, volba končí. Poslanecká sněmovna na jedno poslední neobsazené místo bude muset učinit nové nominace, nové návrhy volební komisi, a poté zahájit novou tajnou dvoukolovou volbu.

V tuto chvíli za volební komisi předpokládám, alespoň tak, jak mám informaci, pokud nebude schůze příští týden, že bychom tu lhůtu vyhlásili na pondělí 22. listopadu tak, aby volba byla připravena pak na tu druhou schůzi, další od 23. listopadu. Ale s tím musím počkat, až jak se tady dozvím informaci k další schůzi Poslanecké sněmovny.

Tolik k tomuto volebnímu bodu. Tímto volba končí. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já děkuji vám, pane předsedo, a gratuluji nově zvolené paní místopředsedkyni. Může zaujmout místo po mém boku. Tímto tento bod končí.

Přistoupíme k dalšímu bodu dnešního jednání, kterým je

12.

Návrh na stanovení počtu ověřovatelů Poslanecké sněmovny

Připomínám, že Sněmovna schvaluje ověřovatele nominované na základě parity tak, aby měla nejméně 10 ověřovatelů. Konstatuji, že k dnešnímu dni bylo ustaveno sedm poslaneckých klubů. Z logiky věci by tedy vyplývalo, aby Poslanecká sněmovna v tomto volebním období měla 14 ověřovatelů. Chci se zeptat, zda má někdo jiný návrh? Nikoho nevidím, otevírám tedy rozpravu. Pokud se chce někdo vyjádřit... (O slovo se hlásí poslanec Kolovratník.) Tak jo. Vidím přihlášeného pana poslance Kolovratníka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Já tedy, paní předsedající, ať jsem potom konformní v dalším hlasování, respektive dalším bodu Návrh na nominaci ověřovatelů, tak konstatuji, že když jsme měli vyhlášenou lhůtu na volební komisi, tak jsme... je to tedy správně, jak jste řekla, podle zásady parity, to znamená, po dvou za každý poslanecký klub. Mělo by to být tedy 14, jak jste navrhla, ale z poslaneckého klubu Pirátů, logicky tedy vzhledem k počtu kolegů, jsme návrh neobdrželi žádný. To znamená, do komise přišlo pouze 12 návrhů. Je to konformní. Jednací řád říká, že jich musí být nejméně 10. To znamená, ať je to pak v pořádku, až budeme potvrzovat ta jména. Dávám tedy teď protinávrh a prosím o hlasování, ať ty počty souhlasí na 12 ověřovatelů Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za tento návrh, nicméně je potřeba přezkoumat, zda se jedná skutečně o dodržení toho pravidla parity. Takže si dovoluji poradit se s organizačním. (Radí se s organizačním odborem.)

Pane poslanče, k vašemu návrhu a podle jednacího řádu skutečně musí být dodržena parita, 14 míst je možné takto schválit a není nutné obsadit úplně všechna. Nicméně samozřejmě se ujistíme hlasováním, zda je souhlas s mým návrhem postupu.

Teď vidím, že se hlásíte o slovo, takže vám dám ještě slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pokud to tak je – děkuji za vysvětlení legislativy – tak stahuji svůj návrh.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji vám. Myslím si, že to je zjednodušení. Vidím, že nikdo další se nehlásí k tomuto návrhu. Končím tedy rozpravu a přistoupíme k hlasování. S dovolením zagonguji, pokud tady ještě někdo z našich kolegů a kolegyň není v sále přítomen, aby se mohl na hlasování dostavit.

Zatím přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna stanoví počet svých ověřovatelů na 14." Myslím, že to je velmi jednoduchý návrh, ale přesto počkám, jestli se ještě někdo bude vracet. Vidím, že asi všichni jsou na svých místech.

Takže teď zahájím hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 10 bylo přihlášeno 192 poslankyň a poslanců. Pro bylo 182, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh usnesení tak, jak byl přednesen, byl schválen. Končím projednávání i tohoto bodu.

Dalším bodem vzhledem k předchozímu je

13.

Návrh na nominaci ověřovatelů Poslanecké sněmovny

K tomuto bodu jste obdrželi usnesení volební komise číslo 9 ze dne 8. listopadu 2021. Prosím předsedu volební komise, pana poslance Martina Kolovratníka, aby předložené usnesení uvedl, a dávám mu slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Opět děkuji za slovo a podávám informaci, že volební komise v pondělí 8. listopadu na své druhé schůzi projednala mimo ty předchozí body také návrhy poslaneckých klubů na nominaci ověřovatelů Poslanecké sněmovny a přijala své usnesení číslo 9, které vám bylo rozdáno na lavice. Tu informaci už jsem podal. Není jich tedy 14, ale 12 podle návrhů poslaneckých klubů. Každopádně jsme konformní s jednacím a volebním řádem Poslanecké sněmovny i s tím počtem, který jsme si teď odhlasovali, pouze 2 místa budou neobsazena.

Navržené ověřovatele představím v abecedním pořadí a už nemusí povstávat a představovat se: Stanislav Berkovec za hnutí ANO, Oldřich Černý a Zdeněk Kettner za SPD, Ondřej Kolář, Hayato Okamura a Tom Philipp za koalici SPOLU, Barbora Urbanová a Milada Voborská za Piráty a Starostové, Petr Vrána za hnutí ANO, Renáta Zajíčková, Michal Zuna a Pavel Žáček za koalici SPOLU.

Podle jednacího řádu bychom o tomto usnesení měli hlasovat veřejně. Takže nyní prosím, paní předsedající, abyste otevřela rozpravu, a pokud nebude přednesen návrh, abyste nechala veřejně hlasovat o těchto předložených návrzích na 12 ověřovatelů Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Já tedy otevírám rozpravu k tomuto bodu, do které se nikdo nehlásí. Končím tedy rozpravu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje nominované ověřovatele v tomto složení..." Myslím, že jsme ho teď slyšeli bezprostředně, tak pokud nikdo nemá námitku proti tomuto postupu, už nebudu ten jmenný seznam znovu opakovat, a rovnou zahájím hlasování.

Ptám se, kdo s tímto návrhem souhlasí? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 11 bylo přihlášeno 192 poslankyň a poslanců. Pro hlasovalo 184 z nich, proti žádný. Návrh byl přijat.

Návrh usnesení tedy byl schválen.

V souladu s § 54 odst. 3 našeho jednacího řádu nyní můžeme přistoupit k určení dvou ověřovatelů pro tuto naši schůzi, tedy 1. schůzi Poslanecké sněmovny. Navrhuji tak, jak bylo předem dohodnuto, abychom jimi určili poslance Stanislava Berkovce a pana poslance Pavla Žáčka. Má někdo jiný návrh? Nikoho, kdo by se hlásil k tomuto do rozpravy nebo měl jiný návrh, nevidím.

Takže pokud je všechno jasné, mohu zahájit hlasování o tomto návrhu.

Já jej zahajuji nyní a ptám se, kdo s tímto návrhem souhlasí? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 12 bylo přihlášeno 192 poslankyň a poslanců, pro hlasovalo 185 z nich, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že ověřovateli naší ustavující schůze Poslanecké sněmovny jsme právě určili pana poslance Stanislava Berkovce a pana poslance Pavla Žáčka. Končím tedy projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k dalšímu bodu, kterým je bod

14.

Návrh na zřízení výborů Poslanecké sněmovny

Poslanecká sněmovna na základě § 32 jednacího řádu musí zřídit mandátový a imunitní výbor, petiční výbor, rozpočtový výbor, kontrolní výbor, organizační výbor, volební výbor, výbor pro evropské záležitosti a další výbory, na nichž se usnese. Připomínám, že mandátový a imunitní výbor jsme již zřídili a ustavili.

V minulém volebním období pracovaly tyto výbory: hospodářský výbor, ústavně-právní výbor, výbor pro bezpečnost, výbor pro obranu, výbor pro sociální politiku, výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, výbor pro zdravotnictví, výbor pro životní prostředí, zahraniční výbor a zemědělský výbor. Nyní vás prosím o vaše návrhy. Otevírám rozpravu, do které nevidím žádného přihlášeného, rozpravu tudíž končím.

Přistoupíme k hlasování o následujícím usnesení: "Poslanecká sněmovna zřizuje I. petiční výbor, rozpočtový výbor, kontrolní výbor, organizační výbor, volební výbor, výbor pro evropské záležitosti; II. tyto další výbory: hospodářský výbor, ústavně-právní výbor, výbor pro bezpečnost, výbor pro obranu, výbor pro sociální politiku, výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, výbor pro zdravotnictví, výbor pro životní prostředí, zahraniční výbor a zemědělský výbor."

Kdo s tímto návrhem souhlasí, v zahájeném hlasování necht' zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování číslo 13 bylo přihlášeno 192 poslankyň a poslanců, pro hlasovalo 186 z nich, proti žádný. Návrh usnesení byl schválen tak, jak byl předložen.

Končím projednávání i tohoto bodu.

Dalším bodem našeho jednání je bod

15.

Návrh na stanovení počtu členů výborů Poslanecké sněmovny

V úvodu mi dovoluje připomenout, že výbory Poslanecké sněmovny se ustavují podle zásady poměrného zastoupení dle § 115 odst. 2 jednacího řádu.

K tomuto bodu otevřu rozpravu, do které už vidím prvního přihlášeného pana předsedu poslaneckého klubu KDU-ČSL Marka Výborného, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, vládo, kolegyně, kolegové, na základě dohody všech předsedů poslaneckých klubů si dovoluji přednést tento návrh na počty členů jednotlivých výborů: pro petiční výbor 16 členů, rozpočtový výbor 25 členů, kontrolní výbor 16 členů, organizační výbor 16 členů, volební výbor 16 členů, výbor pro evropské záležitosti 20 členů, hospodářský výbor 25 členů, ústavně-právní výbor 20 členů, výbor pro bezpečnost 16 členů, výbor pro obranu 16 členů, výbor pro sociální politiku 20 členů, výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu 25 členů, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj 20 členů, výbor pro zdravotnictví 25 členů, výbor pro životní prostředí 20 členů, zahraniční výbor 20 členů a zemědělský výbor 16 členů.

Vážená paní předsedkyně, prosím, aby o tomto návrhu Sněmovna hlasovala. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já také děkuji. Pokud jde o výbor organizační, chci upozornit, že navržený počet členů výboru zahrnuje i předsedkyni a místopředsedkyni a místopředsedy Sněmovny, kteří jsou členy organizačního výboru ze zákona.

Dívám se, jestli se ještě někdo další hlásí do rozpravy, a protože nikoho nevidím, rozpravu k tomuto bodu končím a můžeme přistoupit k hlasování.

Přednesu návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna stanoví počet členů výborů takto: petiční výbor 16 členů, rozpočtový výbor 25 členů, kontrolní výbor 16 členů, organizační výbor 16 členů, volební výbor 16 členů, výbor pro evropské záležitosti 20 členů, hospodářský výbor 25 členů, ústavně-právní výbor 20 členů, výbor pro bezpečnost 16 členů, výbor pro obranu 16 členů, výbor pro sociální politiku 20 členů, výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu 25 členů, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj 20 členů, výbor pro zdravotnictví 25 členů, výbor pro životní prostředí 20 členů, zahraniční výbor 20 členů a zemědělský výbor 16 členů."

Kdo s tímto návrhem souhlasí, tak v zahájeném hlasování necht' stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 14 bylo přihlášeno 192 poslankyň a poslanců, pro hlasovalo 187 z nich a proti žádný. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem, který můžeme otevřít, je bod

16.

Vyhlášení lhůty na podávání návrhů na členy výborů Poslanecké sněmovny

A znovu žádám předsedu volební komise, pana poslance Martina Kolovratníka, aby se ujal slova. Máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Já za slovo děkuji. Je to dnes poslední informace od volební komise. My jsme na své schůzi 8. listopadu v usnesení číslo 10 vyhlásili... nebo v tuto chvíli platí vyhlášená lhůta do příštího týdne do pondělí 15. listopadu do 10 hodin. Jak už jsem říkal v souvislosti s druhou volbou posledního neobsazeného místa místopředsedy Sněmovny, pokud tedy nebude Sněmovna příští týden, ale až v týdnu od 22., tedy od úterý 23., tak bychom tu lhůtu posunuli. Já to ale teď jako předseda volební komise nemohu udělat o své vůli, potřebuji k tomu rozhodnutí usnesení celé volební komise. V tuto chvíli podávám,

řekněme, průběžnou informaci. Lhůta na obsazení výboru teď platí do pondělí 15. listopadu do 10 hodin, pokud se zítra od vedení Sněmovny nebo od zástupců politických klubů dozvím informaci o novém termínu 2. schůze.

Pokud by to tedy bylo o týden posunuto, pak i na komisi vyhlásíme novou lhůtu. Předpokládám, že by to bylo pondělí 22. listopadu do 10 hodin a byla by to lhůta jak na výbory, tak právě na místo místopředsedy Poslanecké sněmovny. Jak to volební komise rozhodne, tak bychom všechny kluby okamžitě písemně informovali. Toť vše, děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já vám děkuji a táži se, zda si někdo přeje k tomuto sdělení vystoupit? Nevidím žádného přihlášeného, v tomto případě tedy informace byla... Vidím přihlášeného pana poslance Bendu? Nebo ne? Pane poslanče, máte zájem vystoupit? Tak prosím, pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Já se moc omlouvám, ale tohle je rozhodnutí Sněmovny. Komise nám něco sděluje, ale teď si myslím, že rozhoduje Sněmovna, a v tom případě si myslím, že Sněmovna má rozhodnout, jestli lhůtu vyhláší do dvaadvacátého příslušného termínu. Já chápu, že komise to teď nemůže rozhodnout jinak, ale zdá se mi naprosto nesmyslné, abychom měli bod, ve kterém se dozvíme, že komise nám možná za týden něco sdělí. Takže navrhuji, abychom vyhlásili lhůtu do dvaadvacátého.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za přednesený návrh. Vzhledem k tomu, že se jedná ve své podstatě o protinávrh, tak se chci ujistit, že takto může být formulován, že jej vznášíte jako protinávrh, pane poslanče? (Poslanec Benda souhlasí.) Je tomu tak. V tuhle chvíli by tedy Poslanecká sněmovna, která je suverénem, mohla rozhodnout o lhůtě sama sobě, i když zvykem je, že to skutečně vyhláší volební komise. V tomhle případě by byla potřeba konzultovat ještě s panem předsedou komise. Dávám slovo panu předsedovi.

Poslanec Martin Kolovratník: Já si tedy myslím, že to nejde, protože ty lhůty vyhláší volební komise svým usnesením volební komise. Je to možná teď, pane poslanče Bendo, zbytečná aktivita, nic ve zlém. My jsme schopni jako volební komise řešit ty věci... Teď je tedy deset večer, můžeme to udělat teď hned, ale jsme schopni hned zítra ráno per rollam to v komisi projednat a vám to oznámit.

Jestli na tom trváte, aby o tom Sněmovna hlasovala teď... Za těch osm let, co jsem tady, se vši pokorou k vám, k vaší délce práce v Poslanecké sněmovně, já jsem to nikdy nezažil, že by Sněmovna jakoby přehlasovávala volební komisi. Možná to je možné, rozhodněte se vy nebo paní předsedající. Za sebe říkám, že počítáme s tím, že pokud bude vyhlášen ten termín nové schůze, volební komise tu lhůtu, posunutou na dvaadvacátého, pondělí v deset dopoledne, vám oznámí hned zítra během ranních nebo dopoledních hodin.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Jestli to dobře chápu z gesta pana poslance Bandy, tak stahuje svůj protinávrh.

A už nevidím žádného dalšího přihlášeného, tak tímto můžeme projednávání tohoto bodu skutečně ukončit, a chtěla bych zdůraznit, že lhůta pro předložení návrhu poslaneckými kluby volební komisi sice byla stanovena do pondělí 15. 11., protože opravdu v tuhle chvíli ještě... protože nemáme za sebou 17. bod, nemáme stanovený termín dalšího jednání naší

Sněmovny, ale bude informována tak, jak zaznělo od pana předsedy Kolovratníka, celá Poslanecká sněmovna.

Mám teď avizované před tímto bodem ještě jedno vystoupení, ale nevím, jestli v tuto chvíli pan poslanec Holiš se chce přihlásit, nebo jestli to nechce nechat úplně na závěr? Vidím, že se hlásí o slovo, takže dámy a pánové, předávám slovo našemu kolegovi, panu poslanci Holišovi. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Holiš: Dobrý večer, vážená paní předsedající, pane premiére, vážení páni ministři, ministryně a vážené dámy a pánové, se vši vahou a zodpovědností, kterou jsem na sebe vložil, když jsem se nechal napsat na 22. místo kandidátky do těchto parlamentních voleb, oznamuji, že se dneska tímto vzdávám mandátu poslance a budu se věnovat pouze roli hejtmána Zlínského kraje. Prosím se vši vážností a respektu k volbám, které považuji jako za jediné legitimní, které hodnotí naši práci, jsem to vyhodnotil po poradě s rodinou, po poradě s kolegy z ANO ze Zlínského kraje, po poradě se svými koaličními partnery, které ve Zlínském kraji respektuji, a věřím, že toto rozhodnutí je nejen pro moji budoucí práci za Zlínský kraj, ale pro lidi ve Zlínském kraji to nejlepší.

Přál bych vám, abyste při práci v této Sněmovně tak, jak jste dneska tady někteří z vás avizovali, mysleli hlavně na ty lidi venku, hlavně mysleli na to, co nás teď v České republice čeká. A já bych vám chtěl ještě jednou všem pogratulovat ke zvolení mandátu. Važte si toho, ti lidé vám vložili důvěru. Věřím, že společně vytvoříte takový celek, na který naše Česká republika bude hrdá. Já bych vám k tomu chtěl popřát hodně zdraví, štěstí, svobodné myšlení a někdy té pokory a vzájemné úcty jeden k druhému. Hodně štěstí. (Potlesk všech poslanců.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já vám děkuji, pane poslanče, děkuji i za vaše slova a v souladu s § 3, respektive § 6 jednacího řádu písm. c) zaniká mandát pana poslance Holiše. Děkujeme za to oznámení i přání.

Můžeme tedy postoupit k poslednímu bodu dnešního programu schůze, kterým je

17.

Návrh termínu a pořadu 2. schůze Poslanecké sněmovny

Připravovat schůze Poslanecké sněmovny a navrhopvat předsedkyni Poslanecké sněmovny jejich termín a pořad přísluší organizačnímu výboru. Protože tento výbor bude ustaven až na 2. schůzi Poslanecké sněmovny, navrhuji přijmout k tomuto bodu usnesení. Chci upozornit, že pracovní návrh pořadu 2. schůze Poslanecké sněmovny byl doručen v den zahájení ustavující schůze na jednotlivé poslanecké kluby a dnes vám byl na lavice rozdan návrh usnesení k tomuto bodu.

Nyní tedy otevírám rozpravu, zda se chce někdo vyjádřit k tomu návrhu. A já ještě asi doplním, že návrh termínu by byl svolat druhou schůzi Poslanecké sněmovny na 23. listopadu 2021 ve 14 hodin s tím, že program, jak jsem již říkala, máte na svých lavicích. Vidím v rozpravě prvního přihlášeného a tím je předseda Poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dovolte, abych přednesl návrh změny programu druhé schůze, abychom jako bod číslo 1 zařadili bod Volba místopředsedy Poslanecké sněmovny, protože nemáme naplněné počty. Všechny ostatní body

by byly přečíslovány, to znamená, 1 až poslední, takže 1 až 22 bude přečíslováno na 2 až 23 a zahájili bychom bodem číslo 1, Volba místopředsedy Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Bylo by to 1 až 33 (správně 23) v tuto chvíli a jedná se o zařazení nového bodu. Nevidím žádného dalšího přihlášeného... Ještě vidím dalšího přihlášeného s přednostním právem, pan předseda poslaneckého klubu Jan Jakob.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, v tom návrhu, co jsme měli na stole, chybí zřízení jedné stálé komise, kterou jsme v minulém funkčním období zřídili. Proto si dovoluji navrhnout doplnění, aby za původní bod 4 byl zařazen bod Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro hybridní hrozby. A poté také za bod původní 18 Návrh na volbu členů nebo Ustavení stálé komise Poslanecké sněmovny pro hybridní hrozby. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji, pane poslanče a pane předsedo klubu, ale bod číslo 4 navrženého programu, kterým je návrh na zřízení stálých komisí Poslanecké sněmovny, stanovení počtu členů a způsobu jejich ustavení nebo volby, obsahuje právě – je to opravdu zkontrolováno s kolegy s organizačního – tento požadavek. Takže já myslím, že pro to není nutné hlasovat, protože už je to obsaženo v tomto bodu. Ještě se hlásí s přednostním právem pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ten Word je mor. Ctrl+Ins, Shift+Ins a zapomněli jsme, že jsme zřídili jednu komisi v průběhu volebního období, takže je to zkopírováno ze zahajovací schůze nebo z 2. schůze minulého volebního období. Pan předseda Jakob měl pravdu, protože kromě toho, že je zřídíme, tak potom jsou jednotlivé body 5, 6 a dále, že jsou návrhy na zřízení těch jednotlivých komisí, a tam ta komise pro hybridní hrozby skutečně chybí. Není tam.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pane poslanče, mám to tady dovysvětlit. Je to skutečně obsaženo ve stálých komisích zřízených Poslaneckou sněmovnou. Ty ostatní, které tam jsou vyjmenovány, jsou podle zákona. To je skutečně obsaženo tímto způsobem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: A v kterém bodě?

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: V čísle 4. Je to návrh na zřízení stálých komisí Poslanecké sněmovny.

Poslanec Zbyněk Stanjura: No dobře. (Smích.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další, kdo se hlásí, je ještě pan poslanec, předseda poslaneckého klubu TOP 09 Jan Jakob.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji. Omlouvám se, že jsme to v tom bodu 4 – bylo mi vysvětleno teď pracovníky organizačního, že to tam opravdu je a bude, že ty ostatní, jak jsou vyjmenovány, jsou opravdu ze zákona na rozdíl od této, takže to bude součástí toho předloženého materiálu k původnímu bodu 4, tudíž se omlouvám a svůj návrh stahuji. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Máme tady faktické poznámky. Paní Berenika Peštová, paní poslankyně, se hlásí s faktickou poznámkou. Paní poslankyně, máte své dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo. Já jsem se tedy hlásila ještě před tím, než potom docházelo k těm jednotlivým výměnám. Omlouvám se Poslanecké sněmovně, ale já už se v tom začínám ztrácet. Chtěla bych poprosit pana poslance Stanjuru a pana poslance Jakoba, kdo vlastně je tedy – jestli jsou předsedové klubů za ODS a předsedové klubů za TOP, anebo jestli jsou za ty koalice. Já už opravdu se v tom ztrácím. Mohli byste mi to vysvětlit jako začátečníkovi? Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Zrovna v tuto chvíli je i k faktické poznámce přihlášen pan předseda Stanjura. Nevím, jestli je... Ano, tu stahuje. Nevidím žádného dalšího přihlášeného, tak v tuto chvíli už žádný další přihlášený do rozpravy není, já tedy rozpravu tímto končím.

A připomínám, že zde zazněl návrh na doplnění navrženého programu 2. schůze Poslanecké sněmovny, a to bod číslo 1, kterým by byla volba místopředsedů Poslanecké sněmovny. Další body se následně přečíslojí. Budeme nejdříve hlasovat o návrhu na doplnění tohoto programu, tak jak tady byl teď přednesen.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přednesený návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 15 bylo přihlášeno 194 poslanců a poslankyň, pro hlasovalo 190 z nich, proti žádný. Návrh byl přijat.

Nyní tedy přistoupíme k hlasování o předloženém usnesení, a to ve znění právě schváleného pozměňovacího návrhu na doplnění programu schůze.

Znovu zahajuji hlasování a dávám hlasovat o navrženém programu schůze. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V právě skončeném hlasování číslo 16 bylo přihlášeno 194 poslanců a poslankyň, z nichž 191 hlasovalo pro, proti žádný. Návrh jsme tedy schválili.

Pozvánka vám bude doručena přes poslanecké kluby a zároveň vám bude zaslána poštou. Končím projednávání tohoto bodu.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, protože jsme projednali všechny body pořadu ustavující schůze, tak dnešní jednání schůze končí. Připomínám, že na 2. schůzi Poslanecké sněmovny se sejdem dle právě schváleného termínu 23. listopadu od 14 hodin a ustavující schůzi tímto končím. Dámy a pánové, děkuji za přívětivý průběh a přeji vám hezký zbytek dnešního dne.

(Schůze skončila ve 22.35 hodin.)